

Νομοθέτησαν τη διάλυση
της Κοινωνικής Ασφάλισης
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Το χρέος εργαλείο για
την αποικιοποίηση
ΣΕΛΙΔΑ 11

Συνειδητοί υπηρέτες
του καπιταλισμού
ΣΕΛΙΔΑ 7

Κοινοβουλευτικό
σόου με το λαό ως
παρατηρητή-θύμα
ΣΕΛΙΔΑ 3

Ολοήμερο σχολείο
Στόχος η περικοπή δαπανών
και η εξοικονόμηση
εκπαιδευτικών
ΣΕΛΙΔΑ 13

Κυβέρνηση-υπηρέτης
των απατεώνων
γαλακτοβιομήχανων
ΣΕΛΙΔΑ 12

Αποφασίζομεν και
διατάσσομεν αλα
γαλλικά
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 868 - 14 Μάη 2016

www.eksegersi.gr

Βαθαίνει ο εργασιακός και κοινωνικός Μεσαίωνας

Μνημόνιο διαρκείας
Κινεζοποίηση
«εις το διηνεκές»

ΣΕΛΙΔΑ 16

Scripta... Verba...

Δεν είμαι εγώ διατεθειμένος να καταθέσω στη Βουλή των Ελλήνων ένα νομοσχέδιο που έχει αφορολόγητο μικρότερο από αυτό που θα υπάρξει στο νομοσχέδιο που θα δείτε. Αρα υπάρχουν κόκκινες γραμμές.

Ευκλ. Τσακαλώτος (12.4.16)

Είναι κάποιος που αμφισβητεί ότι το ποσοστό του αφορολόγητου είναι από τα μεγαλύτερα αφορολόγητα σε όλη την Ευρώπη; Το αμφισβητείτε; Το αμφισβητείτε; Αρα, το πρώτο το κερδίσαμε. Μια αριστερή Κυβέρνηση κράτησε το υψηλότερο αφορολόγητο σχεδόν σε όλη την Ευρώπη. Η πρότασή μας ήταν 9.100 ευρώ. Και κατεβάσαμε αυτή την πρόταση σε μέσο όρο 8.800 ευρώ. Αρα, προσπαθήσαμε να κάνουμε έναν συμβιβασμό που προστατεύει τις οικογένειες με τα παιδιά (...). Μην μας λέτε για 12.000 ευρώ αφορολόγητο όταν ξέρετε ότι αυτό ήταν υπόσχεση του Γενάρη.

Ευκλ. Τσακαλώτος (7.5.16)

Τους χαρακτηρισμούς τους αφήνουμε στον αναγνώστη, για να μην προκατάλαβουμε την... ποικιλία τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλημέρα και χρόνια πολλά. Ελπίζω να πήρατε δύναμη, όπως και εγώ, από την επαφή με τους πολίτες. Ανανεώσαμε τους δεσμούς μας, μας ενίσχυσαν ψυχολογικά και ακούσαμε τους προβληματισμούς τους. Νομίζω, ότι όλοι μαζί θα πάμε σε μια περίοδο που θα έχει ενδιαφέρον αλλά, βέβαια, θα είναι και δύσκολη.

Γεράσιμος Μπαλαούρας

Πού ακριβώς πραγματοποιήσε τις επαφές του με τους πολίτες ο Μπαλαούρας και πήρε δύναμη για να ψηφίσει το αντιασφαλιστικό έκτρωμα;

Όσο αφορά το φορολογικό, οι προτεινόμενες διατάξεις θα ανακαταείνουν τα φορολογικά βάρη με προοδευτικό τρόπο, με αποτέλεσμα να ελαφρυνθούν τα μικρομεσαία εισοδήματα και να επιβαρυνθούν οι έχοντες. Γιατί για εμάς η ενίσχυση του κοινωνικού κράτους είναι βασικός μας προσανατολισμός. Γιατί για εμάς η στήριξη των πιο αδύναμων είναι στο επίκεντρο της πολιτικής μας. Γιατί για μας η αναδιανομή είναι στοιχείο κοινωνικής δικαιοσύνης.

Κώστας Μπάρκας

Αντε, και υφυπουργός στον πρώτο ανασχηματισμό (αν προλάβεις). Μην πάει χαμένη τόση χαμέρπεια.

Δεν ξεκινούμε ακόμη ένα κόμμα της παρασιτικής Ελλάδας, φιλοδοξούμε να δημιουργήσουμε έναν νέο πολιτικό άξονα και κόμματα πάνω σε αυτόν, που να εκπροσωπούν την Ελλάδα που παράγει.

Γιάννης Ραγκούσης

Δεύτερος και καταϊδρωμένος, μετά τον Στ. Θεοδωράκη, θέλει κι αυτός να δοκιμάσει την τύχη του στην τούρλα του Σαββάτου.

ΡΙΠΕΣ

◆ 153 γομάρια της εξουσίας ψήφισαν en block τη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης ◆ Οι επικεφαλής τους ξεκαθάρισαν ότι δεν τους το επέβαλε καμιά τρόικα, αλλά ήταν δική τους επιλογή ◆ Γι' αυτό και δεν ακούστηκαν εκείνα τα ηρωικά και πένθιμα του παρελθόντος ◆ «Είμαστε θύματα ωμού εκβιασμού» ◆ «Ψηφίζουμε με το πιστόλι στον κρόταφο» ◆ Ταπεινοί υπηρέτες της κεφαλαιοκρατίας, ξεπέρασαν όλους τους προκατόχους τους ◆ Οχι μόνο στην εξουσιαστική λογική, αλλά και στο πρακτικό έργο ◆ Νομοθέτησαν αυτά που καμιά αστική κυβέρνηση ως τώρα δεν είχε τολμήσει να νομοθετήσει ◆ Σ' αυτούς έλαχε ο κλήρος και δε δίστασαν ούτε στιγμή ◆ Κι άμα τους πει κανένας τίποτα, απαντούν όπως ο Φίλης ◆ «Ηξερε τι ψήφισε ο κόσμος το Σεπτέμβρη!» ◆ Τ' ακούτε, ψηφοφόροι; ◆ Συνυπεύθυνοι είστε, γι' αυτό βουλώ-

στε το ◆ ΜΑΤ και σύννεφα χημικών εναντίον διαδήλωσης πρωτοβάθμιων σωματείων, έξω από τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη ◆ Δεξιοί και ακροδεξιοί ήταν οι συγκεκριμένοι διαδηλωτές; ◆ Ενοχλήθηκαν, λέει, οι συριζαίοι που η Αυλώνιτου βγήκε στην εκπομπή της Πάνια ◆ Αλλά δεν ενοχλούνται που η Αυλώνιτου είναι βουλευτίνα τους ◆ Υποκριτές ◆ Νεοδημοκράτης βουλευτής, ονόματι Ν. Παναγιωτόπουλος, χαρακτήρισε τον Μπρεχτ «βασικό εκφραστή του θεάτρου του παραλόγου»! ◆ Κι επέμενε, ακόμα και όταν κάποιος άλλος τον διόρθωσε ◆ Πάντοτε... μορφωμένοι οι δεξιοί γιάπηδες ◆ Και πάντοτε χωρίς καμιά αίσθηση του γελοίου ◆ «Πικραμένος μόδιστρος» ο Κατρούγκαλος! ◆ Υποκλινόμαστε ◆ Στο εύστοχον του χαρακτηρισμού ◆ Οι βουλευτές των ΑΝΕΛ δεν πήραν το λόγο στη διήμερη συζήτηση για το

αντιασφαλιστικό έκτρωμα ◆ Στο τέλος ψήφισαν «ναι σε όλα», φυσικά ◆ Θύμισαν κάτι γιαπωνέζους που... απεργούσαν φορώντας στραβά το καπέλο τους ◆ Ο υπουργός Καμμένος μίλησε, αλλά για ασφαλιστικό και φορολογικό δεν είπε λέξη ◆ Επιδόθηκε στο αγαπημένο του σπορ της σκανδαλογίας ◆ Και βέβαια, είχε έναν ακόμα απείρου κάλλους διάλογο με την αγαπημένη του Βούλτεψη ◆ Για αφερεγγυότητα και αναξιοπιστία κατηγόρησε την αντιπολίτευση η μαγερίσσα υπουργός Θεανώ ◆ Ο λόγος; ◆ Διότι δεν ψηφίζει τώρα τα μέτρα που προβλέπονται από το Μνημόνιο-3 που ψήφισε το περασμένο καλοκαίρι ◆ Αρα, η μόνη φερέγγυα και αξιόπιστη μνημονιακή δύναμη είναι ο ΣΥΡΙΖΑ ◆ Και οι ΑΝΕΛ, παραλίγο να τους ξεχάσουμε ◆ «Οι έλληνες πολίτες πρέπει να έχουν την "ιδιοκτησία" του προγράμματος και να μπορούν

να το διατηρήσουν» ◆ Το έγραψε ο Τσακαλώτος στους ομολόγους του στο Eurogroup ◆ Στηρίξτε μας για να μπορούμε να εξαπατάμε τον κόσμο ◆ Αυτό σημαίνει σε ελεύθερη απόδοση ◆ Δεν πρόκειται για άλλο Τσακαλώτο, αλλά για τον ίδιο που ως ένας από τους «53» του ΣΥΡΙΖΑ υπέγραψε πρόσφατα το γνωστό ηρωικό κείμενο ◆ «Αν είναι να υπογράψουμε ό,τι μας ζητούν, καλύτερα να πέσουμε» ◆ Μήπως είναι καιρός ν' αρχίσουμε να αναστοχαζόμαστε διαφορετικά; ◆ Εννοούμε πως από «ακτιβιστές» για τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα, να γίνουμε παραγωγοί πολιτικής ◆ Γιατί με τον στείρο ακτιβισμό την πολιτική τη βάζουν άλλοι ◆ Κι αυτοί είναι λύκοι μεταμφιεσμένοι σε πρόβατα ◆ Το «εμείς» πάει σε όλους όσους έχουν ταξικές και επαναστατικές αναφορές ◆ Ας αφήσουμε τις ευκολίες κι ας καταπαστούμε με τα δύσκολα ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Η μεταρρύθμιση στο Ασφαλιστικό Σύστημα ήταν μονόδρομος είτε είχαμε είτε δεν είχαμε Συμφωνία». Το είπε ο Τσίπρας, προσχωρώντας στη λογική όλων των προκατόχων του, που έλεγαν πως το Μνημόνιο είναι απαραίτητο. Ετσι, ο Τσίπρας επιβεβαίωσε αυτό που εμείς φωνάζουμε από τον περασμένο Ιούνιο. Ότι το τρίτο Μνημόνιο και ειδικότερα η αντιασφαλιστική πτυχή του, δεν ήταν κάτι που επιβλήθηκε εκβιαστικά στους Τσιπροκαμμένους, αλλά ήταν και δική τους επιλογή, ως υπηρετών της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας.

Κ «Βλέπω, ήδη, από μακριά να έρχονται τα ελικόπτερα αλλά δεν ξέρω πόσοι και ποιοι από τους μνημονιακούς πολιτικούς αρχιεγκληματίες θα προλάβουν να μπουν», δήλωσε ο Λαφαζάνης. Βολική μπουρδολογία από κάποιον που έστρωσε το δρόμο σ' αυτούς που κυβερνούν σήμερα και την κρίσιμη ώρα την έκανε νομίζοντας πως θα σωθεί και θα γίνει χαλίφης στη θέση του

χαλίφη.

Κ «Από τα Χανιά με αγάπη...» έγραψε η καραντάπια ποστάροντας τη σχετική φωτογραφία. Καταλάβατε τώρα γιατί ο Κούλης έμεινε Αθήνα. Αλλο να

φωτογραφίζεσαι στη μητρόπολη ανάμεσα στην Κουντουρά και τον Τραγάκη κι άλλο στα Χανιά οικογενειακώς. Είναι... αντεμπορικό ή μάλλον αντιψηφοθηρικό. Φαντάζεστε να μας έστελνε και ο Κούλης την αγάπη του μ' αυτόν τον τρόπο;

ΥΓ. Κανένας ρατσισμός προς την τρίτη ηλικία. Για τον Μησοτάκη πρόκειται...

Κ «Κύριε Τσακαλώτο, εμείς δεν σας εγκαλούμε -και το λέω γενικά για την Κυβέρνηση- από την ίδια αφετηρία που σας εγκαλούν τα άλλα κόμματα σε αυτήν τη Βουλή. Δεν σας λέμε ότι ως άνθρωποι, ως βουλευτές, ως υπουργοί είσατε ψεύτες και απατεώνες. Ψέματα, όμως, και εξαπάτηση κάνετε αναπόφευκτα με την πολιτική που έχετε (...) Αραγε, το κυρίως ψέμα ήταν ότι υποσχεθήκατε

δέκατη τρίτη σύνταξη, ότι υποσχεθήκατε κατώτατο 751 ευρώ; Μπορεί να ήταν και συνειδητό ψέμα. Δεν μπορώ να το ξέρω αυτό. Μπορεί να ήταν αυταπάτη, να βλέπατε το αναστήμα σας ίδιο με τον ίσκιο σας. Μπορείτε να μου πείτε ότι, ναι, πιστεύαμε ότι μπορούμε να το δώσουμε αυτό. Δεν έχω αποδείξεις να πω ότι ήταν συνειδητό ψέμα». Αλλη μια μεγαλοφυΐς... μαρξιστική ανάλυση της Αλέκας Παπαρήγα. Δεν είναι κατ' επάγγελμα ψεύτες οι συριζαίοι, καλά παιδιά είναι κατά βάθος, αλλά αναγκάστηκαν να πούνε ψέματα!

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μια τέτοια τομή συνιστά η προσπάθειά μας για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Μεθαύριο, ψηφίζουμε στη Βουλή μια φιλόδοξη μεταρρύθμιση που ξαναφέρνει το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας σε ράγες βιωσιμότητας και το κυριότερο ξαναφέρνουμε το ασφαλιστικό σε ράγες βιωσιμότητας χωρίς να μειωθούν ούτε ένα ευρώ οι κύριες συντάξεις, χωρίς να επηρεαστεί η συντριπτική πλειοψηφία των επικουρικών, χωρίς να περικοπεί ούτε ευρώ από την συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

14/5: Παραγωγή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811) 14/5/1931: Άρνηση Τσοκανίνι να παίξει φασιστικό εμβατήριο, ξυλοκοπείται άγρια με τη σύζυγό του, αφαιρέση διαβατηρίου (ο Τύπος αποσιωπά το γεγονός) 14/5/1958: Γρονθοκοπείται μέχρι θανάτου ο αντιπρόεδρος της ΕΔΑ Κατερίνης Ι. Θωμόπουλος 14/5/1970: Η Ουλρίκε Μάινχοφ βοηθάει στην απελευθέρωση του Αντρέας Μπάκντερ από τη φυλακή 15/5: Ημέρα αντιρρησιών συνείδησης, ημέρα οικογένειας, ημέρα ευαισθητοποίησης για οζώδη σκλήρυνση 15/5/1972: Βόμβα στο αυτοκίνητο δικαστή Μπούντεντεμπεργκ καθιστά ανάπηρη τη γυναίκα του (RAF) 15/5/1985: Συμπλοκή Γκύζη, νεκρός ο Χρήστος Τσουτσουβής

και τρεις αστυνομικοί 15/5/1987: Βόμβες (ΕΔΑ) καταστρέφουν τέσσερις ορόφους υπουργείου Γεωργίας 15/5/1990: Βομβιστικές επιθέσεις στην Εκάλη (17Ν) 16/5/1944: Εκτελούνται 120 Έλληνες από Γερμανούς στο Χαϊδάρι (οι 92 ανάπηροι πολέμου) 16/5/1981: Βόμβες σε σούπερ μάρκετ Βερόπουλου-Βασιλόπουλου σε Περιστερί και Ψυχικό (Λαϊκή Επαναστατική Πρωτοβουλία) 16/5/1986: Βόμβα στο ΑΤ Νέας Ιωνίας (Επαναστατικοί Πυρήνες) 16/5/1991: Ρουκέτα κατά τσιμεντοβιομηχανίας «Χάλυψ» (17Ν) 16/5/1999: Ρουκέτα κατά κατοικίας γερμανού πρέσβη (17Ν) 17/5: Ημέρα κατά ομοφοβίας, ημέρα τηλεπικοινωνιών 18/5: Ημέρα ενημέρωσης για εμβόλιο κατά του AIDS, ημέρα μουσείων, Αϊτή: Ημέρα σημαίας 18/5/1969: Βόμβα στο ΡΧ Συγγρού (ΚΕΑ)

18/5/1994: Ρουκέτα κατά γραφείων IBM (17Ν) 19/5: Ημέρα γενοκτονίας Ποντίων, Τουρκία: Γιορτή νεολαίας και αθλητισμού 19/5/1947: Εκτελούνται δεκαεπτά κομμουνιστές στις φυλακές Αίγινας 19/5/1969: Βόμβες (ΔΑ) σε γραφεία American Express και έξω από υποκατάστημα Εθνικής Τράπεζας, δύο περαστικοί τραυματίες 19/5/1981: Βόμβα σε λεωφορείο «Grundik» και σε κατάστημα AEG (ΕΛΑ) 19/5/1994: Κάθειρξη δεκαεπτά χρόνων και τριών μηνών στον Γιάννη Καλαμπόκα για τη δολοφονία Τεμπονέρα (Εφετείο) 20/5: Ευρωπαϊκή ημέρα θάλασσας, ημέρα μετρολογίας, ημέρα κατά άσθματος και αλλεργίας, Αραβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1927), Κούβα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1902).

Κοινοβουλευτικό σόου με το λαό ως παρατηρητή-θύμα

Γιατί ο Τσίπρας συγκάλεσε την κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ μια μέρα πριν εισάγει αιφνιδιαστικά για ψήφιση στη Βουλή το αντιασφαλιστικό και φορομνημονιακό νομοσχέδιο; Αν επρόκειτο για μια αγωνιώδη συνεδρίαση, στην οποία θα αναπτυσσόταν σύγκρουση ανάμεσα στην κυβέρνηση και μερίδα βουλευτών, αυτή θα γινόταν κεκλεισμένων των θυρών και θα κρατούσε ώρες. Όμως, όχι μόνο δεν έγινε κεκλεισμένων των θυρών η συνεδρίαση, αλλά το Μαξίμου απαίτησε να μεταδοθεί από τα κανάλια παρά την απεργία (επικαλούμενη το αντίστοιχο της μετάδοσης της ομιλίας Μητσοτάκη στο συνέδριο της ΝΔ). Κι όχι μόνο δεν έγινε καμιά σύγκρουση ή έστω κάποια αναλυτική συζήτηση, αλλά η σεμνή τελετή έλαβε τέλος αμέσως μετά την ομιλία του πρωθυπουργού.

Ήταν μια συνεδρίαση ενταγμένη στον προπαγανδιστικό σχεδιασμό του Μαξίμου. Τα «κουκιά» ήταν μετρημένα από πριν. Κι αυτό φάνηκε όχι μόνο από το θυελλώδες χειροκρότημα με το οποίο έγινε δεκτός ο Τσίπρας, αλλά με το φανατισμό που επέδειξαν οι συριζαίοι βουλευτές το διήμερο που ακολούθησε, υπερασπιζόμενοι στη Βουλή το αντιασφαλιστικό έκτρωμα.

Το μήνυμα που θέλησε να περάσει ο Τσίπρας στους βουλευτές του και στα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ συμπυκνώθηκε στα εξής: «Παλέψαμε σκληρά, αγνοήσαμε τις σειρήνες της υποταγής και της καταστροφής και τα βγάλαμε πέρα μόνοι μας. Μόνοι μας, όσον αφορά βέβαια τη Βουλή. Διότι είμαι βέβαιος ότι έξω στην κοινωνία, η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών αναγνωρίζει - με ενστάσεις, με κριτικές - αλλά αναγνωρίζει την ειλικρινή μας προσπάθεια να κάνουμε προοδευτικές τομές σε αυτό τον τόπο, ακόμα και σε δύσκολες συνθήκες».

Φυσικά, όλοι κατάλαβαν τι εννοούσε: ή συνεχίζουμε μόνοι μας ψηφίζοντας τα πάντα, ό,τι απαιτούν οι δανειστές, ή πέφτουμε από την εξουσία, καθώς τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης, που μας στήριξαν το περασμένο καλοκαίρι, τώρα δεν μας στηρίζουν. Και οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ απέδειξαν ότι η παραμονή στην εξουσία είναι γι' αυτούς το άπαν. Από μια άποψη, είναι συμφερότερο γι' αυτούς να υπάρχει μια συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, παρά μια συγκυβέρνηση ευρύτερης μνημονιακής συνεργασίας. Διότι με μια συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχουν την ελπίδα κάποιοι ακόμα να υπουργοποιηθούν

και οι υπόλοιποι να γευτούν τα «καλά» της διαχείρισης της εξουσίας, ενώ με μια κυβέρνηση ευρύτερης μνημονιακής συνεργασίας και τα κυβερνητικά πόστα θα λιγότευαν και τα «καλά» από τη νομή της εξουσίας θα μοιράζονταν σε περισσότερους.

Δεν είναι τυχαία η απόλυτη εξαχρείωση που επέδειξαν οι συριζαίοι βουλευτές. Ξέχασαν εκείνα τα παλιά, περί εκβιασμού που υφίσταται η κυβέρνηση τους, περί πραξικοπήματος και αναγκαστικής εφαρμογής ενός προγράμματος που δεν το πιστεύουν και υπερασπίστηκαν με νύχια και με δόντια το αντιασφαλιστικό έκτρωμα, υποστηρίζοντας - μόνοι αυτοί σε μια ολόκληρη χώρα - ότι και το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα σώζουν και τις συντάξεις δεν πειράζουν και ευνοούν τη συντριπτική πλειοψηφία των ασφαλισμένων! Τις λίγες φορές που στριμώχτηκαν από επιχειρήματα στελεχών της μνημονιακής αντιπολίτευσης, η απάντηση ήταν... τετράγωνη: αφού τα ψηφιάτε το περασμένο καλοκαίρι, τι μας λέτε τώρα! Ο Κατρούγκαλος έδωσε ρέστα σ' αυτού του τύπου την επιχειρηματολογία.

Τι δείχνει αυτή η στάση; Οτι δεν τους νοιάζει τίποτα πέρα από την παραμονή στην εξουσία. Οσο καταφέρουν να την παρατείνουν τόσο το καλύτερο γι' αυτούς. Από τη στιγμή που δεν αντιμετωπίζουν ισχυρή κοινωνική πίεση, αλλά έχουν απέναντί τους έναν κόσμο απογοητευμένο, δεν έχουν κανέναν ενδοιασμό να ψηφίσουν τα πάντα.

Μεγαλύτερο πρόβλημα

έδειξαν να έχουν οι «ψεκασμένοι». Οι βουλευτές τους απέφυγαν να πάρουν το λόγο και να μιλήσουν. Κι ο αρχηγός τους δεν έκανε τίποτ' άλλο από το να επιδοθεί σ' ένα κρεσέντο αστυνομικού τύπου συνωμοσιολογίας, βγαλμένο από τα παλιά. Το αποκορύφωμά του ήταν όταν προσπάθησε να διαχωρίσει την καλή ΝΔ του Μεϊμαράκη, που ψήφισε το τρίτο Μνημόνιο και τα προαπαιτούμενα από την κακή ΝΔ του Μητσοτάκη που αρνείται να ψηφίσει. Προσέξετε επιχειρήματα: «Και λυπάμαι πάρα πολύ που η Αξιοματική Αντιπολίτευση, αλλά και η άλλη αντιπολίτευση, αντί να ακολουθήσει το παράδειγμα του Βαγγέλη Μεϊμαράκη, που το καλοκαίρι ψήφισε τη συμφωνία αυτή, δίνοντας στη ΝΔ, από εκεί που την είχε καταντήσει ο Σαμαράς στο 8% και 10%, ένα 30%, ξαναγυρίζει ο κ. Μητσοτάκης στην πολιτική της στείρας αντιπαράθεσης και της συνεργασίας με τους νεοφιλελεύθερους πρώην εκπροσώπους του ΔΝΤ, την κ. Ξαφά και τους υπολοίπους!»

Οι 153 της κυβερνητικής πλειοψηφίας δε θα έχουν κανένα δισταγμό να ψηφίσουν και το τρίτο πακέτο (με τους έμμεσους φόρους, τις μειώσεις μισθών κτλ.) και το τέταρτο Μνημόνιο (τον περιβόητο «κόφτη» που μπήκε ξαφνικά στο πολιτικό μας λεξιλόγιο). Το μόνο που περιμένουν τώρα είναι ο ανασχηματισμός, για να δουν ποίους και ποιες θα περιλάβει το ροτέισον του Τσίπρα (και του Καμμένου, γιατί κι αυτός πρέπει να βολέψει και την υπόλοιπη κοινοβουλευτική του ομάδα).

Ο Μητσοτάκης μπορεί να

αισθάνεται ικανοποιημένος. Ανεβάζοντας τους τόνους και ζητώντας τρεις φορές την ημέρα εκλογές, βοήθησε όσο μπορούσε τους Τσιπροκαμμένους να συσπειρώσουν την οριακή κοινοβουλευτική τους πλειοψηφία. Τώρα, μπορεί - όπως διαρρέει το προπαγανδιστικό επιτελείο της Συγγρού - ρίξει το βάρος στην... καθημερινότητα. Δηλαδή, να εδραιώσουν στη γαλάζια πολυκατοικία και να περιμένει την ώρα του. Οσο περισσότερο χρόνο βγάλουν στην εξουσία οι Τσιπροκαμμένοι τόσο περισσότερα μέτρα θα θεσπίσουν, επομένως τόσο λιγότερα θα μείνουν για τον Μητσοτάκη. Θα τους βοηθήσει να παραμείνουν στην εξουσία, επενδύοντας όμως στην πολιτική τους φθορά.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και η Γεννηματά, που έριξε περισσότερο βάρος στην καταγγελία της κυβέρνησης παρά στην ανάγκη για δημιουργία μιας οικουμενικής κυβέρνησης, που ήταν το βασικό της μότο το προηγούμενο διάστημα. Αφού οι Τσιπροκαμμένοι τα κατάφεραν να διατηρήσουν την κοινοβουλευτική τους πλειοψηφία, οπότε δεν υπάρχει προς στιγμήν ζήτημα οικουμενικής ή εκλογών, κάθε κόμμα της αντιπολίτευσης πρέπει να βρει τη γραμμή πάνω στην οποία θα πορευτεί. Και για το ΠΑΣΟΚ αυτή η γραμμή είναι ένας τάχαμου διμέτωπος ενάντια σε ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, που θα αναδεικνύει τον υποτιθέμενο αναντικατάστατο ρόλο του ΠΑΣΟΚ, που τόσο το έχει παρεξηγήσει ο ελληνικός λαός.

Και η αντιασφαλιστική επιδρομή; Αυτή ήταν το λιγότερο που συζητήθηκε το διήμερο της κοινοβουλευτικής συζήτησης. 'Η, για να είμαστε ακριβείς, είναι το θέμα που δε συζητήθηκε συγκεκριμένα. Κανένα από τα κόμματα της αντιπολίτευσης δεν μπήκε στον κόπο να μελετήσει το νομοσχέδιο και να δια φωτίσει τους εργαζόμενους γι' αυτά που θεσπίζει. Εμειναν σε γενικόλογες και αερολογίες, μισές αλήθειες και αποσιωπήσεις. Αυτό ισχύει όχι μόνο για τα μνημονιακά κόμματα, που είναι συνυπεύθυνα με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αλλά ακόμα και για τον Περισσό, που θεωρητικά θα είχε κάθε λόγο να ασκήσει ουσιαστική αντιπολίτευση. Όμως, όταν ο στόχος είναι η ενίσχυση του κοινοβουλευτικού ποσοστού στις επόμενες εκλογές, η δουλειά της συστηματικής ενημέρωσης της εργατικής τάξης και της οργάνωσης ουσιαστικής ταξικής αντίστασης παρέλκει.

Το blame game της Κεντροαριστεράς

Τούτο το Σαββατοκύριακο γίνεται η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, στην οποία προσδίδονται... ιστορικές διαστάσεις. Παρά τη συμφωνία ΠΑΣΟΚ-Ποταμιού για τη δημιουργία ομάδων εργασίας (workshops όπως τις αποκαλούν) που θα συζητήσουν για τα πάντα, ακόμα και για... το φύλο των αγγέλων, είναι άγνωστο αν ο Θεοδωράκης θα παραστεί στη συνδιάσκεψη για ν' απευθύνει έναν τυπικό έστω χαιρετισμό. Το βέβαιο είναι πως ο Θεοδωράκης θα παραστεί και θα απευθύνει χαιρετισμό στο συνέδριο της «Δράσης», στο οποίο επίσης θα παραστεί και θα χαιρετίσει ο Μητσοτάκης! Παράλληλα, για να γεμίσει το πρόγραμμα του Σαββατοκύριακου, ο Θεοδωράκης έβαλε την Κυριακή και συνεδρίαση της ΜΕΣΥΑ, που είναι κάτι σαν κεντρική επιτροπή του Ποταμιού.

Είναι φανερό πως ανάμεσα σε ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι επικρατεί ψυχροπολεμικό κλίμα. Αυτό πιστοποιήθηκε και την προπαρασχετική περίοδο με την ανταλλαγή πυρών ανάμεσα στους ηγέτες των δύο σχημάτων. Η Φώφη δήλωσε σε συνέντευξή της ότι δεν μπορεί να βαδίσει μαζί με τον Σταύρο, αν αυτός πιστεύει ότι μπορεί να έχουν κοινή πορεία και με τον Μητσοτάκη. Κι ο Σταύρος της απάντησε χωρίς μισόλογα σε δική του συνέντευξη: «Να πάμε μαζί, πού; Η κυρία Γεννηματά υπήρξε υπουργός του κ. Σαμαρά και στο υπουργικό συμβούλιο καθόταν σε διπλανές καρέκλες με τον κ. Μητσοτάκη. Ας αφήσει λοιπόν τις συστάσεις προς το Ποτάμι».

Οσο κυριαρχούσε η αβεβαιότητα ως προς τις άμεσες πολιτικές εξελίξεις, όσο δηλαδή δεν ήταν φανερό αν η πλειοψηφία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα παραμείνει συμπαγής και θα ψηφίσει τα εφιαλτικά μέτρα της πρώτης αξιολόγησης, ασκούσαν από διάφορες κατευθύνσεις πίεση στις ηγεσίες ΠΑΣΟΚ και Ποταμιού να προσεγγίσουν η μία την άλλη, για να μην συντριβούν και τα δύο κόμματα στις συμπληγάδες του νέου δικομματισμού που χτίζουν Τσίπρας και Μητσοτάκης. Η ηγετική παρέα του ΠΑΣΟΚ που καθοδηγεί την Γεννηματά, ξέροντας ότι ο Θεοδωράκης περισσότερο γλυκοκοιτάζει προς μια συνεργασία με τον Μητσοτάκη, εκτιμώντας ότι αυτός θα είναι ο νικητής των επόμενων εκλογών, εκμεταλλεύτηκε αυτή την πίεση με προτάσεις ενότητας προς το Ποτάμι. Προτάσεις που σ' εκείνες τις συνθήκες ο Θεοδωράκης ήταν αναγκασμένος να δεχτεί καταρχήν, για να μην κατηγορηθεί ότι υπονομεύει το στόχο της ενότητας της Κεντροαριστεράς (ή του Κέντρου, όπως λέει ο ίδιος, για να διαφοροποιηθεί τάχαμου ιδεολογικά).

Τώρα που ο κίνδυνος άμεσης κατάρρευσης της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων απομακρύνθηκε (τουλάχιστον για το αμέσως ορατό μέλλον), το blame game ανάμεσα σε ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι παίρνει άλλο χαρακτήρα. Τώρα δε θα κυριαρχούν οι υποκριτικοί όρκοι πίστης στην ανάγκη για ενότητα, με ταυτόχρονο πέταγμα της μπάλας στην εξέδρα, αλλά θα κυριαρχούν οι εκατέρωθεν αλληλοκατηγορίες για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον.

Το ΠΑΣΟΚ έχει την άνεση να κάνει διμέτωπο: ενάντια και στον ΣΥΡΙΖΑ και στη ΝΔ. Το Ποτάμι, όμως, έχει ένα προβληματάκι στην πολεμική προς τη ΝΔ, γιατί έχει τους νεοφιλελεύθερους στις γραμμές του, οι οποίοι ασκούν πίεση στην κατεύθυνση της συνεργασίας με τη ΝΔ του Κούλη. Κι αυτό θα προσπαθήσει να το εκμεταλλευτεί το ΠΑΣΟΚ, για να τραβήξει στη «νέα συμμαχία» που χτίζει την ομάδα του Λυκουδμή, η οποία έχει δείξει με σαφήνεια τις προθέσεις της. Αντίθετα, το Ποτάμι δεν έχει καμιά δυνατότητα να τραβήξει κάποια από τις σκόρπιες σοσιαλδημοκρατικές ομάδες που εξακολουθούν να κινούνται γύρω από το ΠΑΣΟΚ. Εχοντας ήδη εξαντλήσει την όποια δυναμική του Ποταμιού και έχοντας δείξει και τα προσωπικά του «καλά», ο Θεοδωράκης δεν έχει άλλη επιλογή: ή θα τραβήξει σε μια... τιμητική συμμαχία με τη ΝΔ του Κούλη ή θα γυρίσει ντροπισμένος να γλείψει τη Φώφη και τον Σκαναδαλίδη. Οσο πατάει σε δυο βάρκες τόσο επιτρέπει στο ΠΑΣΟΚ να κερδίζει πόντους σ' αυτό το blame game για το ποιος φταίει που δεν ενώνεται η Κεντροαριστερά.

Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ο μεγάλος εκνευρισμός που προκαλεί στο ΠΑΣΟΚ ο έρωτας της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας για τον ΣΥΡΙΖΑ. Για Ασφαλιστικό και Φορολογικό ήταν η συζήτηση στη Βουλή το περασμένο Σαββατοκύριακο, αλλά η Φώφη κατανάλωσε το ένα τρίτο της ομιλίας της για να πει πως η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία αναγνωρίζει το ΠΑΣΟΚ και μόνο το ΠΑΣΟΚ ως εκπρόσωπό της στην Ελλάδα! Ο Ολάντ και ο Ρέντσι, πάντως, τον Τσίπρα καλούν στις μαζώσεις τους, γιατί ο Τσίπρας κάνει «γκελ» στους δικούς τους ψηφοφόρους. Κι ο Τσίπρας δεν αφήνει την ευκαιρία ανεκμετάλλευτη, προσπαθώντας να διεισδύσει στο χώρο επιρροής της ελληνικής σοσιαλδημοκρατίας, τον οποίο άλλωστε έχει αλώσει προ πολλού ο ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό είναι ένα δεύτερο παιχνίδι, πιο μακρόπνοο σε σχέση με τον ανταγωνισμό ΠΑΣΟΚ-Ποταμιού, γιατί ενδεχομένως να χρειαστεί σχετικά σύντομα να συγκυβερνήσουν ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ.

Πίσω από την παραίτηση Νταβούτογλου

Τριγμοί στις σχέσεις ΕΕ-Τουρκίας

Η αποκαθήλωση Νταβούτογλου, έξι μήνες μετά από την εκλογική του νίκη, δεν αποτελεί μόνο μια ακόμα απόδειξη της δεσποτικής εξουσίας του Ερντογάν, αλλά θέτει υπό αμφισβήτηση την όλη πορεία της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας για το μεταναστευτικό και τη βίζα, η οποία έχει σκαλώσει στην άρνηση του Ερντογάν να αλλάξει τον αντιτρομοκρατικό νόμο. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά.

Στις 18 Μάρτη του 2016, οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων της ΕΕ και η Τουρκία συμφώνησαν για τον τερματισμό της λεγόμενης «παράτυπης» μετανάστευσης από την Τουρκία προς την ΕΕ και την αντικατάστασή της με νόμιμους διαύλους επανεγκατάστασης προσφύγων στην ΕΕ, οι οποίοι μέχρι στιγμής έχουν οδηγήσει στη μετεγκατάσταση περίπου 100 σύριων προσφύγων. Η συμφωνία προέβλεπε, εκτός των άλλων, και την κατάργηση από τον ερχόμενο Ιούνιο της βίζας για τους τούρκους υπήκοους που επισκέπτονται την Ευρώπη. Από τότε το παζάρι πήρε φωτιά. Η ΕΕ απαίτησε την ικανοποίηση 72 κριτηρίων, μεταξύ των οποίων και η αλλαγή του «αντιτρομοκρατικού» νό-

μου, ο οποίος είναι τόσο φασιστικός που ακόμα και η ΕΕ δεν μπορεί να τον «σηκώσει» (οδήγησε σε διώξεις δημοσιογράφων μεγάλων συγκροτημάτων του Τύπου, όπως η Cumhuriyet, και σε κλείσιμο της αντικυβερνητικής εφημερίδας Zaman που τέθηκε υπό κρατικό έλεγχο).

Ενδεικτικό του παζαριού που διεξαγόταν ανάμεσα στις δυο πλευρές ήταν η απόσυρση δελτίου Τύπου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (το λάβαμε κι εμείς στις 22 Απρίλη), με το οποίο καλούνταν η Τουρκία να εκπληρώσει όλα τα κριτήρια προτού το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψηφίσει για

την απελευθέρωση της βίζας. Η απόσυρση έγινε την ίδια μέρα και το δελτίο Τύπου ξαναστάθηκε την Πέμπτη 5 Μάη, αφού το παζάρι που έγινε στο μεταξύ απέβη άκαρπο.

Η δεσποτική εξουσία του σουλτάνου Ερντογάν, που απειλεί με τετραετή φυλάκιση όποιον τον προσβάλει, και οι διώξεις στο πλαίσιο του «αντιτρομοκρατικού νόμου» κατά δημοσιογράφων και ακαδημαϊκών (μιλάμε για αστούς και όχι γι' αυτούς που αμφισβητούν την αστική εξουσία) δεν ταιριάζει με την ψευδεπίγραφη ευρωπαϊκή δημοκρατία που θέλει να τηρούνται τα προσχήματα. Ο ίδιος

ο Ερντογάν απέκλεισε κάθε αλλαγή αυτού του νόμου και προκάλεσε τους Ευρωπαίους δηλώνοντας δημόσια ότι αυτοί θα πρέπει να αλλάξουν τους νόμους τους και όχι αυτός. Το ίδιο επανέλαβε και ο τούρκος υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων Βολκάν Μποζκίρ λίγες μέρες μετά. Η απάντηση της ΕΕ ήταν κάθετη, από στόματος του ίδιου του προέδρου του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς, ο οποίος απέκλεισε κάθε συζήτηση για άρση της βίζας πριν η Τουρκία εκπληρώσει και τα 72 κριτήρια.

Προ ημερών, η γερμανική σκανδαλοθηρική εφημερίδα Bild, που σύμφωνα με τη Deutsche Welle διατηρεί άσφογες σχέσεις με τη γερμανική κυβέρνηση, δημοσίευσε άρθρο με τίτλο «Σχέδιο Β για τους μετανάστες: Η Ευρώπη ζητά εναλλακτικές στη συμφωνία με την Τουρκία». Το άρθρο ανέφερε ότι η ΕΕ εξετάζει την προοπτική να μετατρέψει τα ελληνικά νησιά σε κέντρα «φιλοξενίας» των μεταναστών, αντί της επιστροφής τους στην Τουρκία, με αντάλλαγμα τα 3 δισ. ευρώ να τα πάρει η Αθήνα αντί η Αγκυρα. Μπορεί το άρθρο να διαψεύστηκε από τη γερμανική κυβέρνηση (και από τον επίτροπο Αβραμόπουλο, αλλά αυτός

έχει απλά διακοσμητικό ρόλο), είναι λογικό όμως να υπάρχουν τέτοιες σκέψεις από ευρωπαίους αξιωματούχους από τη στιγμή που η Τουρκία σηκώνει «μπαϊράκι» αμφισβητώντας το ποιος έχει το πάνω χέρι.

Η αποκαθήλωση Νταβούτογλου (λίγες μέρες μετά την ανάρτηση στο διαδίκτυο κειμένου που τον αποκαλούσε προδότη απέναντι στον σουλτάνο Ερντογάν) δημιουργεί νέα προβλήματα στις σχέσεις με την ΕΕ, δεδομένου ότι ο Νταβούτογλου ήταν αυτός που διαπραγματεύτηκε τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας με τη Μέρκελ. Όχι πως ο Νταβούτογλου είναι κάποιος... δημοκράτης, αλλά φαίνεται ότι προτιμούσε μια φιλοευρωπαϊκή πορεία, ενώ ο Ερντογάν εμφανίζεται περισσότερο αδιάλλακτος στο χειρισμό των «αντιτρομοκρατικών» θεμάτων και στο παζάρι με την ΕΕ. Δεν μπορούμε να προβλέψουμε από τώρα ποια θα είναι η κατάληξη, όμως το σίγουρο είναι ότι η ιμπεριαλιστική ΕΕ δε θα κάνει πίσω. Είτε θα υποχρεώσει την Τουρκία να υποταχτεί, είτε θα ψάξει για άλλες λύσεις, ακόμα και σαν αυτές που αναφέρει η Bild, που τώρα τις διαψεύδουν μετά βδελυγμίας.

Παιδιά-πληροφοριοδότες στον πόλεμο

Εκτεταμένη χρήση παιδιών σε ρόλο πληροφοριοδοτών στον πόλεμο που συνεχίζεται εδώ και 25 χρόνια στη Σομαλία γίνεται από την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών και Ασφάλειας της χώρας, η οποία χρηματοδοτείται, εκπαιδεύεται και συνεργάζεται στενά με τη CIA, σύμφωνα με ρεπορτάζ της Washington Post (US funded Somali Intelligence has been using kids as spies, 7/5/16).

Πρόκειται για παιδιά που είχαν στρατολογηθεί ή απαχθεί από τους ισλαμιστές μαχητές του κινήματος Αλ Σαμπάμπ, είχαν εκπαιδευτεί και είχαν πολεμήσει εναντίον του κυβερνητικού στρατού, τα οποία αυτομόλησαν ή συνελήφθησαν και αναγκάζονται να δουλέψουν για τη σομαλική κυβέρνηση, γεγονός που αποτελεί κατάφωρη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου.

Τα παιδιά αυτά, ηλικίας ακόμη και 10 χρόνων, τίθενται υπό κράτηση σε πολλές περιπτώσεις περισσότερο από τέσσερα χρόνια, ανακρίνονται και στη συνέχεια αναγκάζονται με τη βία, αν δεν συνεργάζονται, να γίνουν πληροφοριοδότες. Συγκεντρώνουν πληροφορίες και αναγνωρίζουν πρώην συμμαχητές τους ή μέλη του κινήματος Αλ Σαμπάμπ σε μερικές από τις πιο επικίνδυνες γειτονίες του κόσμου, ενώ μερικές φορές χρησιμοποιούνται για να καταθέσουν στα στρατιωτικά δικαστήρια εναντίον υπόπτων. Αναγκάζονται να συμμετέχουν αρκετές φορές τη βδομάδα σε περιοδείες στις γειτονίες που κρύβονται μαχητές του Αλ Σαμπάμπ στην πρωτεύου-

σα Μογκαντίσου και σε άλλες πόλεις, κατά τις οποίες υποδεικνύουν πρώην συντρόφους τους στους πράκτορες που τα συνοδεύουν, οι οποίοι έχουν πάντα καλυμμένα τα πρόσωπά τους, σε αντίθεση με τα παιδιά, τα οποία όχι μόνο είναι ακάλυπτα αλλά αναγκάζονται μερικές φορές να φορούν στολές της Υπηρεσίας Πληροφοριών και Ασφάλειας. Συχνά συναντούν συγγενικά ή φιλικά τους πρόσωπα, πρώην συμμαχητές τους, που δεν θέλουν να καταδώσουν, χωρίς πολλές φορές να το καταφέρνουν.

Παρόλο που από το 2014 η σομαλική κυβέρνηση συμφώνησε να παραδίδει στη UNICEF μέσα σε 72 ώρες τα παιδιά που αυτομόλουν από το Αλ Σαμπάμπ ή συλλαμβάνονται από τον κυβερνητικό στρατό, μόνο στο τέλος του 2015, μετά από χρόνια πιέσεων του ΟΗΕ, κάποια από τα παιδιά αυτά μεταφέρθηκαν σε κέντρο επανένταξης ανηλίκων στη Μογκαντίσου, το οποίο υποστηρίζεται από τη UNICEF και στο οποίο δεν έχουν πρόσβαση πράκτορες της Ασφάλειας.

Όμως, ακόμη κι αυτά τα λίγα «τυχικά» παιδιά γνωρίζουν ότι τα περιμένουν τα αντίποινα, η τιμωρία, όταν αποφοιτήσουν από το κέντρο επανένταξης έχοντας αποκτήσει κάποιες δεξιότητες (γραφή, ανάγνωση και στοιχειώδεις γνώσεις υπολογιστών). «Απαξ και αποκτήσεις την ταμπέλα του πληροφοριοδότη, δεν υπάρχει τίποτα για σένα, δεν μπορείς να πας πουθενά», δήλωσε στη Washington Post ένα από

τα παιδιά που φιλοξενούνται στο κέντρο επανένταξης. Κάποια από τα παιδιά αυτά εκτελούνται, άλλα αυτοκτονούν, ενώ το κέντρο επανένταξης αναγκάζεται σε μερικές περιπτώσεις να τα μεταφέρει μαζί με την οικογένειά τους σε άλλες περιοχές για να γλιτώσουν.

Παράλληλα, διεθνείς οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και ειδικό υποστηρίζουν ότι συνεχίζεται η χρήση παιδιών ως πληροφοριοδότες και ότι εκατοντάδες παιδιά συνεχίζουν να κρατούνται σε εγκαταστάσεις της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και Ασφάλειας και χρησιμοποιούνται για το σκοπό αυτό.

Εκτός από τους ισλαμιστές αντάρτες, παιδιά-στρατιώτες χρησιμοποιεί και ο κυβερνητικός στρατός. Και παρόλο που η Σομαλία επικύρωσε στις αρχές του 2015 τη Σύμβαση του ΟΗΕ που απαγορεύει τη στρατολόγηση παιδιών κάτω των 15 χρόνων, στη διάρκεια της ίδιας χρονιάς η UNICEF κατέγραψε περισσότερες από 300 περιπτώσεις παιδιών στον κυβερνητικό στρατό, πρακτική που χαρακτηρίζεται έγκλημα πολέμου από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Στο έγκλημα σε βάρος αυτών των παιδιών και των παιδιών πληροφοριοδοτών είναι συνένοχος τόσο ο Λευκός Οίκος, που χρηματοδοτεί την κυβέρνηση της Σομαλίας (330 εκατομμύρια δολάρια το 2015), όσο και η CIA, η οποία εκπαιδεύει και συνεργάζεται στενά με την Υπηρεσία Πληροφοριών και Ασφάλειας της χώρας.

Λιβύη

Κερδίζει έδαφος το Ισλαμικό Κράτος

Κερδίζει έδαφος το Ισλαμικό Κράτος στη Λιβύη ύστερα από την κατάληψη του οδικού κόμβου Αμπού Γκρέιν, όπου συναντάται ο παράκτιος αυτοκινητόδρομος που συνδέει όλες τις μεγάλες λιβυκές πόλεις με τον αυτοκινητόδρομο Φεζάν που οδηγεί στην Σαμπχά στο νότιο τμήμα της χώρας. Η απόσταση που χωρίζει πλέον το ΙΚ από τη Μισράτα είναι 120 χιλιόμετρα, ενώ στην πορεία του προς τον κόμβο κατέλαβε πέντε παράκτια χωριά. Είναι βέβαια αμφίβολο αν οι μαχητές του ΙΚ θα επιχειρήσουν να επιτεθούν στη Μισράτα, η οποία αποτελεί έδρα της πιο ισχυρής πολιτοφυλακής της Λιβύης. Παρολαυτά, το ΙΚ έχει δημιουργήσει ισχυρό προγεφύρωμα στη χώρα, ενώ παράλληλα βγαίνει από τα όρια της Σύρτης, την οποία ελέγχει εξ ολοκλήρου. Οι τελευταίες εξελίξεις έρχονται λίγες μέρες μετά την ανακοίνωση της υποστηριζόμενης από τους Δυτικούς κυβέρνησης του Φαγιέζ Σεράζ, που έχει έδρα το λιμάνι της Τρίπολης, ότι ξεκινάει εκστρατεία εναντίον του ΙΚ.

Σύμφωνα με δημοσίευμα του λιβυκού πρακτορείου ειδήσεων LANA, οι στρατιωτικές επιτυχίες του ΙΚ έχουν σημάνει συναγερμό στα επιτελεία όλου του φάσματος των πρώην αντικαθεστωτικών. Αυτή τη στιγμή, στη χώρα υπάρχουν τρεις διαφορετικές κυβερνήσεις και εκατοντάδες διαφορετικές πολιτοφυλακές. Η κυβέρνηση του Σεράζ, η οποία δεν έχει υπό τον έλεγχό της ένοπλες ομάδες, προσπαθεί να συνάψει συμμαχία με τις πολιτοφυλακές της Μισράτα, ενώ έχει την υποστήριξη του πολέμαρχου Ιμπραχίμ Τζεθράν με έδρα τις

πετρελαϊκές εγκαταστάσεις που βρίσκονται κοντά στη Σύρτη. Η κυβέρνηση των ισλαμιστών στην Τρίπολη δεν αναγνωρίζει την κυβέρνηση του Σεράζ. Το ίδιο κάνει και η δυτικόφιλη κυβέρνηση του Τομπρούκ, που συνδέεται με τον στρατηγό Χιφτάρ, ο οποίος ελέγχει τα απομεινάρια του στρατού του Καντάφι. Διακηρυγμένος στόχος όλων είναι η εξόντωση του ΙΚ και η κατάληψη της Σύρτης. Αυτός που θα καταφέρει να καταλάβει τη Σύρτη θα ενισχύσει σημαντικά τη θέση του στην πάλη για το μοίρασμα της εξουσίας στη χώρα, αλλά και την εκμετάλλευση των πετρελαϊκών εγκαταστάσεων και των κοιτασμάτων που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή. Επίσης, όποιος καταφέρει να συντρίψει το ΙΚ είναι πολύ πιθανό ότι θα αποκτήσει και την υποστήριξη των Δυτικών, οι οποίοι δεν έχουν κανένα πρόβλημα να πετάνε σαν συμμένη λεμονόκουπα όποιον δεν εξυπηρετεί τα σχέδιά τους. Αυτό έκαναν με την έκπτωτη κυβέρνηση της χώρας, τα στελέχη της οποίας έχουν καταφύγει στο Τομπρούκ, ορίζοντας ως αντικαταστάτη της την τωρινή κυβέρνηση Σεράζ.

Εχοντας αυτά κατά νου, ο επικεφαλής του στρατιωτικού συμβουλίου της Μισράτα Ιμπραχίμ Μπελ Ραζάμπ διέταξε όλες τις πολιτοφυλακές της Μισράτα να κινηθούν χωρίς καθυστέρηση προς τις θέσεις του ΙΚ στο Αμπού Γκρέιν με αμέσως επόμενο στόχο την κατάληψη της Σύρτης και τη συντριβή του. Το ίδιο έχει κάνει και ο στρατηγός Χιφτάρ, οποίος, έχοντας περιορίσει την δύναμη των διάφορων ισλαμιστικών πολιτοφυλακών στη Βεγγάζη, στρέφει τις

Αποφασίζομεν και διατάσσομεν αλα γαλλικά

Την παράκαμψη του κοινοβουλίου επιλέγει ο γάλλος πρωθυπουργός Μανουέλ Βαλς προκειμένου να περάσει το κακόφημο αντεργατικό νομοσχέδιο Ελ Κομρί (πήρε το όνομά του από την υπουργό Εργασίας), για να «προχωρήσει μπροστά» η χώρα! Είναι η δεύτερη φορά μέσα σε ένα χρόνο που η κυβέρνηση Ολάντ επικαλείται την παράγραφο 3 του άρθρου 49 του γαλλικού συντάγματος για να περάσει ένα νομοσχέδιο στο οποίο αντιτίθεται η πλειοψηφία της γαλλικής κοινωνίας και η ψήφισή του από τα νομοθετικά σώματα κρίνεται αμφίβολη. Το ίδιο είχε κάνει πέρσι με το νομοσχέδιο Μακρόν (υπουργός Οικονομικών) που μείωνε τους περιορισμούς για το άνοιγμα των καταστημάτων την Κυριακή.

Το νομοσχέδιο Ελ Κομρί αφορά στον πυρήνα των εργασιακών σχέσεων των γάλλων εργαζομένων, στην κατεύθυνση της μετατροπής τους σε λάστιχο προκειμένου ο γαλλικός ιμπεριαλισμός να συμβαδίσει με τον γερμανικό και τον αμερικάνικο σε αυτό που ονομάζεται «ανταγωνιστικότητα». Δηλαδή, στην ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης για την παραγωγή μέγιστου κέρδους. Γι' αυτό και συναντά εδώ και τρεις μήνες πολύ μεγάλη αντίδραση, που εκφράστηκε με αλληπαλλήλες διαδηλώσεις που ορισμένες φορές πήραν βίαιο χαρακτήρα (από ένα μειοψηφικό τμήμα των διαδηλωτών, όπως είναι φυσικό)

και καταλήψεις δημοσίων κτιρίων. Η αστυνομική καταστολή ήταν άμεση ακόμα και κατά ειρηνικών διαδηλωτών. Ομως το κίνημα συνεχίζεται.

Στις 28 Απρίλη πραγματοποιήθηκε

η γενική απεργία που είχαν αποφασίσει τα συνδικάτα. Αν και οι συγκεντρώσεις δεν μάζεψαν τον κόσμο που τους αναλογούσε, δεδομένου του χαρακτήρα των μέτρων, μισό εκατομμύ-

ριο διαδηλωτές κατέβηκαν σε διάφορες πόλεις της χώρας. Σε ορισμένες πόλεις έγιναν συγκρούσεις (Παρίσι, Νάντη, Λιόν, Ρεν), με την αστυνομία να πνίγει στα χημικά τους διαδηλωτές.

Η οργή ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο Ελ Κομρί έκανε ακόμα και συνδικαλιστές της CGT να προχωρήσουν σε σαμποτάζ του δικτύου τηλεπικοινωνιών στο γαλλικό διαμέρισμα του Ανω Λίγηρα (Haute Loire), με πάνω από 200 χιλιάδες κατοίκους, με αποτέλεσμα να χαθεί το τηλέφωνο και το διαδίκτυο για εννιά ώρες. Η ενέργεια ήταν προφανώς «εκτός γραμμής» της ρεφορμιστικής συνδικαλιστικής οργάνωσης, πράγμα που φάνηκε και από το ότι η ανακοίνωση των συνδικαλιστών της CGT στον Ανω Λίγηρα δεν αναρτήθηκε ούτε στην ιστοσελίδα της. Εγινε όμως γνωστή από τα γαλλικά μίντια που δημοσίευσαν αποσπάσματά της, τα οποία ανέφεραν: «Ο κοινωνικός διάλογος δεν υπήρξε ποτέ. Δεν έχουμε άλλη λύση πλέον για να ακουστούμε» (δείτε π.χ. στη Le Parisien: <http://www.leparisien.fr/economie/loi-travail-la-cgt-revendique-le-sabotage-des-lignes-telephoniques-en-haute-loire-06-05-2016-5773057.php>). Ο Πιέρ Μαρσέν, νεοεκλεγείς γενικός γραμματέας της CGT στο εν λόγω διαμέρισμα, σε ραδιοφωνική του συνέντευξη τήρησε αποστάσεις, αλλά δεν τόλμησε να καταδικάσει το σαμποτάζ.

Η απόφαση της γαλλικής κυβέρ-

νησης να νομοθετήσει παρακάμπτοντας το κοινοβούλιο αποτελεί ένα ακόμα βήμα προς τη φασιστικοποίηση της πολιτικής. Φοβούμενοι ότι κάποιοι βουλευτές θα καταψηφίσουν κάτω από την λαϊκή πίεση, οι «δημοκράτες» διαχειριστές της αστικής εξουσίας στη Γαλλία αποδεικνύουν πως ακόμα και αυτή η αστική δημοκρατία μπορεί να παραμεριστεί αν αυτό το απαιτήσει η εξασφάλιση του μέγιστου κέρδους των καπιταλιστών. Με τον τρόπο αυτό συμπληρώνεται η καταστολή των αστυνομικών δυνάμεων που γίνεται όλο και πιο έντονη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η αντίδραση της αστυνομίας στις συγκεντρώσεις που έγιναν στο Παρίσι και τη Νάντη, μετά από την ανακοίνωση της γαλλικής κυβέρνησης για επικύρωση του νομοσχεδίου μέσω διατάγματος.

Τώρα είναι που ξεκινά η μεγαλύτερη μάχη. Αν η αντίδραση παραμείνει στο πλαίσιο των «αγανακτισμένων» των πλατειών και μιας μειοψηφικής αντιβίας, το αντεργατικό έκτρωμα της κυβέρνησης Ολάντ θα περάσει. Αν όχι, η γαλλική μπουρζουαζία θα βρεθεί αντιμέτωπη με κάτι που είχε πολλά χρόνια να αντιμετωπίσει (από την εποχή του νόμου για το συμβόλαιο πρώτης πρόσληψης), οπότε η ένταση της καταστολής θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη, όχι όμως και η εφαρμογή του νόμου.

Ισπανία

Δεύτερο μπαλ-μασκέ μπροστά στην κάλπη

Το blame game που έπαιξαν οι σοσιαλδημοκράτες του PSOE με τους νεο-σοσιαλδημοκράτες του Podemos τέλειωσε, η προθεσμία για το σχηματισμό κυβέρνησης παρήλθε και ο βασιλιάς της Ισπανίας προκήρυξε εκλογές για τις 26 Ιούνη. Τότε θα μάθουμε ποιος βγήκε κερδισμένος και ποιος χαμένος από το blame game. Εκτός αν οι ψηφοφόροι είναι παντελώς αδιάφοροι για το ποιος φταίει που δε συγκροτήθηκε κυβέρνηση στην προηγούμενη φάση.

Ολο αυτό το διάστημα που ο Πέδρο Σάντσεθ του PSOE προσπαθούσε να σχηματίσει κυβέρνηση συνεργασίας με τους Ciudadanos (κεντροδεξιό σχήμα, κάτι σαν το Ποτάμι), ο Μαριάνο Ραχόι πρωθυπουργέ με υπηρεσιακή τυπικότητα, αποφεύγοντας να εκτεθεί. Φιλοτεχνούσε για τον εαυτό του την εικόνα του υπεύθυνου πολιτικού, που δεν παίζει θεσμικά παιχνίδια, γι' αυτό και αρνήθηκε να πάρει από το βασιλιά τη διερευνητική εντολή για το σχηματισμό κυβέρνησης, που δικαιούνταν ως πρώτο κόμμα. Ξεκαθάρισε από την αρχή ότι δεν έχει τη δυνατότητα σχηματισμού κυβέρνησης οπότε δεν ήθελε να παίζει με τη

θεσμική διαδικασία. Αν ο Ραχόι αυξήσει έστω και λίγο τις ψήφους του PP και αν οι Ciudadanos διατηρήσουν (ή και αυξήσουν) τις δικές τους δυνάμεις, τότε δεν αποκλείεται να δούμε μια συγκυβέρνηση των δύο αυτών κομμάτων.

Ο Σάντσεθ κατεβαίνει με βασικό επιχείρημα ότι έκανε τα πάντα για να σχηματίσει κυβέρνηση, ότι τίμησε τη συμφωνία του με τον Αλμπερτ Ριβέρα των Ciudadanos, αποδεικνύοντας ότι έχει «λόγο», όμως ο σχηματισμός κυβέρνησης δεν κατέστη εφικτός λόγω της κουτοπονηριάς των Podemos, που στην πραγματικότητα ήθελαν να οδηγήσουν τη χώρα σε νέες εκλογές, φιλοδοξώντας να πάρουν αυτοί τη δεύτερη θέση. Ως απόδειξη αυτού του ισχυρισμού του ο Σάντσεθ θα επικαλείται τον... ξαφνικό έρωτα του Πάμπλο Ιγκλέσιας των Podemos με τον Αλμπέρτο Γκαρθόν της Izquierda Unida (Ενωμένη Αριστερά, στην οποία μαζεύτηκαν τα μπάζα του πάλοι ποτέ ισχυρού «Κ» Ισπανίας και οι Οικολόγοι). Τα δυο κόμματα, που στις προηγούμενες εκλογές αντάλλασαν δριμείες καταγγελίες, μετά από ένα παζάρι-εξπρές ανακοίνωσαν ότι θα κατέβουν από κοινού στις εκλογές,

όμως... κάθε κόμμα θα κάνει τη δική του προεκλογική καμπάνια! Τις έδρες πάντως τις μοίρασαν: η ΕΑ θα καταλάβει τουλάχιστον το 1/6 των εδρών που θα εξασφαλίσει ο συνασπισμός.

Ποιος ο στόχος αυτής της ευκαιριακής και χωρίς αρχές εκλογικής σύμπραξης; Να βγει η σύμπραξη δεύτερο κόμμα, έτσι που ο Ιγγλέσιας να διεκδικήσει την πρωθυπουργία σ' ένα συμμαχικό κυβερνητικό σχήμα με το PSOE. Στις προηγούμενες εκλογές το PSOE πέρασε τους Podemos κατά 400.000 ψήφους, οπότε αν οι Podemos πάρουν αι τις 923.000 ψήφους της ΕΑ, μπορεί να περάσουν το PSOE, οπότε θα γίνει πρωθυπουργός ο Ιγγλέσιας και αντιπρόεδρος ο «ωραίος» Σάντσεθ. Εκτός αν ο Σάντσεθ επιλέξει να γίνει αντιπρόεδρος του Ραχόι σε μια κυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού», με τη συμμετοχή και των Ciudadanos, και οι Podemos μείνουν στα κρύα του λουτρού.

Όπως αντιλαμβάνεστε, πρόκειται κυριολεκτικά για εκλογικό μπαλ-μασκέ. Με τη σκληρή λιτότητα μοναδική σταθερά, τα αστικά κόμματα συγκρούονται για την «κουτάλα» της εξουσίας.

Βρετανία: Πάνω από ένα εκατομμύριο σε «ακραία φτώχεια»

Περισσότεροι από ένα εκατομμύριο άνθρωποι, μεταξύ των οποίων 312.000 παιδιά, ζουν σε ακραία φτώχεια στη Βρετανία, σύμφωνα με έκθεση του ιδρύματος «Joseph Rowntree Foundation», που δόθηκε στη δημοσιότητα στα τέλη Απρίλη.

Το ίδρυμα, το οποίο παρακολουθεί και μελετά τα κοινωνικά προβλήματα στη χώρα, ορίζει ότι ένας άνθρωπος ζει σε ακραία φτώχεια όταν δεν μπορεί να αγοράσει τα απολύτως απαραίτητα για να τραφεί, να ζεσταθεί και να μείνει καθαρός.

Οι βασικοί παράγοντες που οδηγούν τους ανθρώπους που ζουν ήδη στη φτώχεια σε ακραία φτώχεια είναι, σύμφωνα με την έκθεση, η πληρωμή χρεών, η καθυστέρηση στην έγκριση ή τη χορήγηση επιδομάτων και το υψηλό κόστος ζωής. Η κοινωνική ομάδα που κινδυνεύει περισσότερο να βρεθεί σ' αυτή την κατάσταση είναι οι μετανάστες, παρόλο που οι περισσότεροι από τους μετανάστες που ζουν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας έχουν γεννηθεί στη Βρετανία.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την έκθεση, σε ακραία φτώχεια ζουν 668.000 νοικοκυριά με 1.252.000 μέλη. Το 76% από τους ανθρώπους αυτούς δήλωσαν ότι είχαν μείνει χωρίς τροφή, το 71% δεν είχε κατάλληλα ρούχα και το 56% δεν μπορούσε να θερμάνει το σπίτι του. Επίσης, πολλοί απ' αυτούς δήλωσαν ότι τακτικά παραλείπουν γεύματα για να μη μείνουν χωρίς τροφή τα παιδιά τους.

στο ψαχνό

Βαθαίνει ο κοινωνικός μεσαίωνας

«Από την οπτική μας έχουμε παραδώσει όσα υποσχεθήκαμε – σε κάποιες πτυχές περισσότερα». Αυτά έγραφε ο Τσακαλώτος προς τους συναδέλφους του στο Eurogroup, τρεις μέρες πριν τη συνεδρίαση του οργάνου των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών. Συνεδρίαση στην οποία ο Τσακαλώτος δεν πήγε μόνο με το νεκρό γράμμα μιας επιστολής, αλλά και με ψηφισμένα το αντιασφαλιστικό έκτρωμα και το φορομνηχτικό νομοσχέδιο που επιβαρύνει σχεδόν αποκλειστικά τους μισθωτούς, ακόμα και τους χαμηλόμισθους.

Η κοινοβουλευτική πλειοψηφία της συγκυβέρνησης είναι μεν ισχνή, πλην όμως σταθερότερη από αριθμητικά υψηλότερες κυβερνητικές πλειοψηφίες του πρόσφατου παρελθόντος, οι οποίες υφίσταντο πλήγματα -μέσω αποσκιρτήσεων ακόμα και της τελευταίας στιγμής- κάθε φορά που καλούνταν να ψηφίσουν ένα εκτενές πακέτο αντιλαϊκών μέτρων.

Αυτό ήταν το μήνυμα που ο Τσακαλώτος μετέφερε στους ομολόγους του, διαθέτοντας την έμπρακτη επιβεβαίωση των 153 «ναι σε όλα». Από την άποψη αυτή, η «πρώτη φορά Αριστερά», μαζί με τον φαιό κυβερνητικό της σύμμαχο, κατέκτησε μια πρωτιά: είναι η πρώτη μνημονιακή πλειοψηφία που κατάφερε να ψηφίσει αλώβητη ένα μεσαιωνικό πακέτο μέτρων, επίκεντρο του οποίου είναι η διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης, που καμιά προηγούμενη μνημονιακή κυβέρνηση δεν είχε τολμήσει να ψηφίσει.

Η εξέλιξη δεν μας εξέπληξε. Οι συριζαίοι βουλευτές ξέρουν πως αυτή είναι η μοναδική τους ευκαιρία να διατηρήσουν δεσμό με την κουτάλα της εξουσίας. Δεν υπάρχει γι' αυτούς κόμμα για να μεταπηδήσουν και να εκλεγούν, όπως παλαιότερα οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Ετσι, ξεπέρασαν και τις συνειδησιακές αναστολές που ενδεχομένως να είχαν κάποιος και... έσωσαν τη χώρα με ένα μεγαλοπρεπέστατο «ναι σε όλα».

Μετά ήρθαν τα πανηγύρια. Οι δηλώσεις, τα non paper, η νυχτερινή επίσκεψη στον πρόεδρο της Δημοκρατίας, η γιορταστική συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου σε απευθείας ραδιοτηλεοπτική μετάδοση. «Μετά από έξι χρόνια σκληρής λιτότητας, είχαμε επιτέλους καλές ειδήσεις από το Eurogroup», είπε ο Τσίπρας στους υπουργούς του. Ποιες είναι οι καλές ειδήσεις; Οτι διαλύεται η Κοινωνική Ασφάλιση, ότι θα πληρώνουν φόρο ακόμα και οι χαμηλόμισθοι, ότι ο ΦΠΑ θα πάει στο 24% ενώ θ' αυξηθούν οι ειδικό φόροι σε καύσιμα, καπνό, αλκοόλ κτλ. κι ότι -επιπλέον στα όσα προβλέπονται στα τρία μέχρι στιγμής Μνημόνια- θα υπάρξει κι ένας αυτόματος «κόφτης», που θα φροντίζει να κόβει συντάξεις και μισθούς αν διαφανεί ότι δεν πιάνονται οι εξωπραγματικοί στόχοι για το «πρωτογενές πλεόνασμα». Αυτές είναι οι καλές ειδήσεις που ήρθαν από το Eurogroup!

Πλέον, έχει καταστεί φανερό ότι ο κοινωνικός μεσαίωνας θα βαθύνει κι άλλο. Τα πέντε κατοστάρικα θεωρούνται ότι εξασφαλίζουν... αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, σύμφωνα με την αιτιολογική βάση του εκτρώματος Κατρούγκαλου. Σύνταξη ή μισθός που κινείται πάνω απ' αυτό το επίπεδο μπορεί να πετσοκοπεί... χωρίς τύψεις και χωρίς το φόβο ότι ενδεχομένως προσκρούει σε συνταγματικές διατάξεις.

Ας κάνουμε τα κουμάντα μας, λοιπόν. Μεσσίες δεν υπάρχουν. «Κι αν είν' ο λάκκος σου πολύ βαθύς / χρέος με τα χέρια σου να σηκωθείς». Η σοφή παρακαταθήκη του Βάρναλη, επίκαιρη όσο ποτέ, περιμένει πρακτικές απαντήσεις.

Πρώι-πρώι της περασμένης Δευτέρας έφτασε το Δελτίο Τύπου από το Γραφείο της Κομισιόν στην Αθήνα: «9η Μαΐου, Ημέρα της Ευρώπης - Εορταστικές εκδηλώσεις σε όλη τη χώρα: 66 χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τότε που ο Γάλλος Υπουργός Εξωτερικών Ρομπέρ Σουμάν, παρουσίασε την ιδέα του για πολιτική συνεργασία στην Ευρώπη προκειμένου να καταστεί ένα πιθανός πόλεμος μεταξύ των χωρών της αδιανόητος». Αμ δε! Όσες προσπάθειες και να καταβάλουν, την ιστορική αλήθεια δε θα καταφέρουν να τη στρεβλώσουν. Η 9η του Μάη θα παραμένει στην Ιστορία και στη μνήμη των λαών ως η επέτειος της αντιφασιστικής νίκης. Και σύμβολό της θα είναι η εικόνα του σοβιετικού στρατιώτη που καρφώνει στη σκεπή του Ράιχσταγκ την κόκκινη σημαία με το σφυροδρέπανο. Ο σοβιετικός λαός, με τις εκατόμβες των θυμάτων, στρατιωτών και αμάχων, κατέκτησε με το αίμα του το δικαίωμα να θεωρείται ο βασικός συντελεστής της αντιφασιστικής νίκης των λαών. Δεμένος όπως το νύχι με το κρέας με την πολιτική του ηγεσία, με το Κομμουνιστικό Κόμμα των μπολσεβίκων, που είχε ως ηγέτη του τον Ιωσήφ Βηρσαριόνοβιτς Στάλιν, επέδειξε απαρράμιλλο σθένος, υπομονή, επιμονή και πίστη στην τελική νίκη. Και δικαίωθηκε.

KONTRES

Γλάστρα

Το μέγαρο Μαξίμου ήταν πανέτοιμο να υποδεχτεί τα αποτελέσματα του Eurogroup της περασμένης Δευτέρας. Και είχε σχεδιάσει μια καμπάνια εξαπάτησης του ελληνικού λαού. Ο Τσίπρας πήγε σε μια εκδήλωση για την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, ώστε να εκφωνήσει από το βήμα της το προεδρικό της γκεμπελίστικης καμπάνιας. Μόλις ολοκληρώθηκε η συνεδρίαση του Eurogroup, το Μαξίμου ανακοίνωσε πως ο Τσίπρας επικοινωνήσε με τον Μητσοτάκη και τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς και τους ενημέρωσε. Επειδή, όμως, δεν υπήρξαν δηλώσεις από τη μεριά των κομμάτων της αντιπολίτευσης, οπότε η καμπάνια κινδύνευε να πάει άπατη, αποφασίστηκε να τονωθεί με εικόνα. Ετσι, οργανώθηκε μια νυχτερινή επίσκεψη του Τσίπρα στο προεδρικό μέγαρο, προκειμένου να ενημερώσει για το... σπουδαίο γεγονός τον πρόεδρο Πάκη, ο οποίος παρέστησε για μια ακόμα φορά τη... γλάστρα στο σόου Τσίπρα. Είναι κι αυτό μέρος της δουλειάς του. Το χρωστάει σ' εκείνους που τον ανέσυραν από τα αζήτητα και τον έκαναν πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Ολα συμφωνημένα

Λίγες ώρες πριν την ορθόδοξη γιορτή της Ανάστασης, από το μέγαρο Μαξίμου υπήρξε διαρροή που απέδιδε στον Τσίπρα την άποψη πως αυτή την περίοδο οι συμμαχίες υπέρ των ελληνικών θέσεων είναι ισχυρότερες από κάθε άλλη φορά. Βλέπετε, ήταν όλα συμφωνημένα και απλά περίμεναν τη δρομολόγησή τους.

Συνένοχοι

Απόσπασμα από τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής για το αντιασφα-

λιστικό νομοσχέδιο, το Σάββατο 7 Μάη:

Οικονόμου (ΝΔ): Για να σας πω: Το 2016-2019 πόσα θα κόψετε για να εξασφαλίσετε και να γίνετε και εσείς ένας καλός Υπουργός της τρόικας; Το ΕΚΑΣ κόβεται κατά 200 εκατομμύρια ευρώ το 2016. Του χρόνου, το 2017, θα κοπεί 400 εκατομμύρια ευρώ. Το 2018 θα κοπεί κατά 500 εκατομμύρια ευρώ και 859 εκατομμύρια ευρώ το 2019. Είναι έτσι ή δεν είναι έτσι; Ξέρετε πόσο κάνει αυτός ο λογαριασμός; Από τους χαμηλοσυνταξιούχους -από τους 380.000 αυτούς- κόβετε 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε μία τριετία. Και έρχεται και μου λέει ο Κατρούγκαλος εδώ...

Κατρούγκαλος: Αυτό δεν το ψηφίσατε;

Οικονόμου: Μα, καλά δεν ντρέπεστε να το λέτε αυτό; Είναι ντροπή να το λέτε συνέχεια αυτό. Ψήφισε πέρσι το καλοκαίρι η Νέα Δημοκρατία να κόψετε το ΕΚΑΣ;

Κατρούγκαλος: Φυσικά.

Οικονόμου: Για να έχετε ευρώ στην τσέπη. Σας έφυγε ο Λαφαζάνης και όλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα, κύριε Κατρούγκαλε.

Κατρούγκαλος: Το ψήφισε και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία.

Οικονόμου: Ακούστε με, λοιπόν, όταν εμείς ψηφίσαμε πέρυσι εδώ -γιατί σας έφυγε η μισή Κοινοβουλευτική Ομάδα και δεν μπορούσατε να εγγυηθείτε το ευρώ στην τσέπη του ελληνικού λαού- ψηφίσαμε να μείνει η χώρα στο ευρώ. Ξέρετε τι θα έκανα εγώ στη θέση σας; Θα έλεγα και ένα ευχαριστώ και θα ήμουν λίγο πιο ταπεινός.

Κατρούγκαλος: Να πω εγώ «ευχαριστώ» για την ψήφο...;

Οικονόμου: Ετσι μπράβο! Αφήστε

Αλήτες

Πάγια τακτική των αστών πολιτικών είναι να ψεύδονται, όμως, οι συριζαίοι έχουν ξεπεράσει το σύνθετο ψεύδος και έχουν αναγάγει το δημόσιο λόγο τους σε αλητεία. Ιδού ένα ακόμα παράδειγμα από τη συζήτηση στη Βουλή για το Ασφαλιστικό. Ο Κατρούγκαλος κάνει μαθήματα... δημιουργικής λογιστικής: «Με τον νόμο Ρέππα, μόνο το 1% προβλέπεται στο πλαίσιο της τριμερούς κρατικής χρηματοδότησης. Εμείς αυτό το 1% το κάνουμε 6,5% για την εθνική σύνταξη».

Ο νόμος Ρέππα προέβλεπε κρατική χρηματοδότηση ίση με το 1% του ΑΕΠ μόνο για το ΙΚΑ. Ληστρική ήταν αυτή η διάταξη, αλλά δε συζητάμε αυτό τώρα. Επιπλέον αυτού του 1%, που πήγαινε στο ΙΚΑ, το κράτος πλήρωνε τις συντάξεις των δημόσιων υπάλληλων, ενώ επιχορηγούσε τον ΟΓΑ για τις αγροτικές συντάξεις. Αυτά τα κονδύλια, που κάθε άλλο παρά ασήμαντα είναι (ιδιαίτερα το κονδύλι για τις συντάξεις του Δημοσίου) θα έπρεπε να προστεθεί στο 1% του ΑΕΠ, για να γίνει οποιαδήποτε σύγκριση. Παράπερα, το 6,5% του ΑΕΠ, που τάχα θα δίνουν τώρα για την εθνική σύνταξη, είναι επίσης ψεύτικο. Γιατί οι μεν αγρότες θα παίρνουν πολύ μικρό ποσοστό της εθνικής σύνταξης, οι δε συνταξιούχοι του ιδιωτικού τομέα σε σημαντικό ποσοστό θα παίρνουν λιγότερα από 384, γιατί μετά βίας θα συμπληρώνουν 15 πλήρη έτη ασφάλισης.

Ολα αυτά μπορείτε να τα δείτε αναλυτικά στο «σαλόνι» αυτού του φύλλου. Εδώ μιλάμε μόνο για την αλητεία των συριζαίων και τα αδίστακτα ψέματά τους.

εδώ τα υπόλοιπα. Πείτε ένα ευχαριστώ και μην είστε αλαζόνες. Έχει υπογραφή Κατρούγκαλου-Τσίπρα το κόσμητο του ΕΚΑΣ, κύριε Κατρούγκαλε, ό,τι και να κάνετε.

Κατρούγκαλος: Και την ψήφο σας.

Οικονόμου: Ο,τι και να κάνετε, ό,τι και να πείτε το ΕΚΑΣ εσείς το κόβετε.

Κατρούγκαλος: Και με τη δική σας ψήφο!

Για τον Κατρούγκαλο και τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ σημασία έχει η συνενοχή τους με τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης το περασμένο καλοκαίρι, όχι το γεγονός ότι πλήττουν βάνουσα τους χαμηλοσυνταξιούχους. Θα ήθελαν η συνενοχή να συνεχίζεται και σήμερα, ώστε να είναι πιο συμπαγές το αντιλαϊκό μέτωπο. Μπας και καταφέρουν να κοροϊδέψουν κανέναν ή μπας και μοιραστούν το πολιτικό κόστος και χάσει λιγότερο ο ΣΥΡΙΖΑ.

Παχύδερμα

Ο συριζαίος βουλευτής Τ. Μηταφίδης, τροτσκιστής στα νιάτα του και συνδικαλιστής στον κλάδο των καθηγητών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μέχρι τη μεταπήδησή του στα βουλευτικά έδρανα, θεώρησε χρέος του ν' απαντήσει στον καταγγελτικό λόγο βουλευτή του Περισού, τον οποίο διαδέχτηκε στο βήμα στην Ολομέλεια της Βουλής, το πρωί της περασμένης Κυριακής. Και είπε: «Θα ήθελα να σε διαβεβαιώσω, αγαπητέ συνάδελφε -αν μου επιτρέψεις τον ενικό- ότι ούτε τα αγροτοδικεία, ούτε τα μαθητοδικεία, ούτε οι "υπερήφανοι απεργοσπάστες" έχουν καμία σχέση με τις δικές μας παραδόσεις. Και επειδή είμαστε κάτω από συνθήκες οικονομικού καταναγκασμού, δεν σκοπεύουμε να πουλήσουμε την ψυχή μας και τις παραδόσεις της εργατικής τάξης μέρα που ξημερώνει αύριο» (η 9η Μάη ξημέρωνε). Μερικές ώρες αργότερα, ψήφιζε με ένα μεγαλοπρεπέστατο «ναι σε όλα» τη σφαγή των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των συναδέλφων του και όλων των εργαζόμενων, τιμώντας έτσι τις... παραδόσεις της εργατικής τάξης.

Διαπλοκούλα

Το είπε το πρωί ο πασόκος Κωνσταντίνopoulos και η μόνη αντίδραση ήταν μια έκρηξη οργής και ύβρεων του συριζαίου Μπάγκα, ο οποίος στη συνέχεια ζήτησε συγγνώμη και να να διαγραφούν από τα πρακτικά τα όσα είχε πει. Το επανέλαβε το απόγευμα ο Θεοδωράκης του Ποταμιού και δεν του απάντησε κανένας. Το έκαναν γαργάρα οι συριζαίοι: η «Αυγή» πήρε το 2015 μισό εκατομμύριο ευρώ για διαφημίσεις από τις λεγόμενες συστημικές τράπεζες. Επί Σαμαρά ανάλογα ποσά έπαιρνε η ανύπαρκτη φυλλάδα του Τράγκα, επί Τσίπρα τα παίρνει η χαμηλότατης κυκλοφορίας «Αυγή». Βλέπετε καμιά διαφορά; Και μην μας πουν ότι οι τράπεζες είναι ιδιωτικά μαγαζιά, γιατί τότε την πλειοψηφία των μετοχών τους κατείχε το κράτος.

Δεξιότερα κι από το ΔΝΤ

Με ύφος χιλίων οικονομολόγων παρουσίασε ο Θεοδωράκης την πρόταση (τάχαμου) του Ποταμιού για το Ασφαλιστικό. Λέμε τάχαμου, γιατί αυτή η πρόταση είναι γνωστή από την εποχή που την εφάρμοζε η σκληρή νεοφιλελεύθερη «Σχολή του Σικάγο» στη Χιλή του Πινοσέτ. Είναι το περιβόητο σχέδιο των τριών πυλώνων. 'Η, όπως το παρουσίασε ο Θεοδωράκης: κύρια σύνταξη από το κράτος - επαγγελματική σύνταξη αντί επικουρικής από επαγγελματικά ταμεία που ιδρύει κάθε κλάδος - συμπληρωματική ιδιωτική ασφάλιση. Στην πραγματικότητα, αυτό το σύστημα είναι ήδη θεσπισμένο και στην Ελλάδα, από την εποχή του νόμου Ρέππα (εδώ και δεκαπέντε χρόνια δηλαδή). Για να μπορέσει ν' αναπτυχθεί, προϋπόθεση είναι η εξαθλίωση της κοινωνικοασφαλιστικής σύνταξης, ώστε όσοι έχουν κάποια λεφτουδάκια να στηθούν επαγγελματικά ταμεία ή να κάνουν ομαδικά ιδιωτικά ασφαλιστήρια. Αυτό δρομολογεί και ο νόμος Κατρούγκαλου, χωρίς να το λέει. Όπως και ο Θεοδωράκης δεν είπε με τι όρους θα χορηγείται η σύνταξη του «πρώτου πυλώνα»: με τι συντάξιμες αποδοχές και τι ποσοστά αναπλήρωσης.

Νέα ήθη... αριστερά!

Επειδή «ο φόβος και η ανασφάλεια των πολιτών» σε συνάρτηση με τα αυξημένα κρούσματα του οργανωμένου εγκλήματος κατατάσσουν σε προτεραιότητα τη λήψη μέτρων πρόληψης», η δημοτική αρχή Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας που... μετεωρίζεται μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΛΑΕ αποφάσισε να καλέσει «ειδικούς» που θ' αναλύσουν «τρόπους προφύλαξης και αποφυγής θυματοποίησης από την εγκληματική δραστηριότητα». Και ποιοι είναι οι «ειδικοί»; Κάποια Δρ Εγκληματολογίας του Παντείου, ο πρόεδρος ενός συλλόγου Κουνγκ-Φου και ο διοικητής του τοπικού αστυνομικού τμήματος! Μιλάμε για... θανατηφόρο συνδυασμό ομιλητών. Εννοείται πως η συμμετοχή του τοπικού διοικητή της μπαταρίας είναι αυτή που βάζει την... αριστερή σφραγίδα στην εκδήλωση.

ΥΓ. Από μια αυτοπροσδιοριζόμενη ως αριστερή δημοτική αρχή θα περίμενε κανένας να θεωρεί ως αιτία για την ανασφάλεια των πολιτών την καπιταλιστική βαρβαρότητα που βιώνουν. Την οποία ο τοπικός μπατοσδιοικητής στηρίζει με τα βίαια μέσα που η εξουσία του εξασφαλίζει. Αν ήταν αριστερή...

ZOOM

Συνειδητοί υπηρέτες του καπιταλισμού

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Τσίπρας μιλάει για αυταπάτες της κυβέρνησής του την πρώτη περίοδο, προκειμένου να αποσειεί τις κατηγορίες για τη μνημονιακή «μετάλλαξη» του ΣΥΡΙΖΑ, που έρχονται ακόμα και από τις γραμμές του. Η σχετική αναφορά του, όμως, την περασμένη Κυριακή στη Βουλή είχε ξεχωριστή σημασία, γιατί έγινε σε δευτερολογία (επομένως δεν την είχε προετοιμάσει το επιτελείο του) και γιατί ήρθε ως απολογία ενώπιον του Μητσοτάκη. Είπε συγκεκριμένα: «Όλο αυτό το διάστημα γίνεται μια πρωτοφανής προσπάθεια να δημιουργήσετε την αίσθηση ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, εγώ προσωπικά, οι υπουργοί δεν λέμε την αλήθεια. Γιατί; Προφανώς διότι συγκρίνετε την προεκλογική περίοδο του '15, όταν ζητήσαμε εντολή για σκληρή διαπραγμάτευση. **Μπορείτε να μας κατηγορήσετε για αυταπάτες, όχι ότι δεν τιμήσαμε την εντολή και είπαμε ψέματα**, κύριε Μητσοτάκη. Και μας κατηγορείτε συγκρίνοντας τον Γενάρη του 2015 με το 2016»!

Μπορεί ο Τσίπρας ν' απολογήθηκε μ' αυτόν τον άθλιο τρόπο στον Μητσοτάκη, όμως την πάσα του την είχε δώσει η Παπαρήγα, που την προηγούμενη μέρα είχε κάνει την εξής τοποθέτηση, απευθυνόμενη στον Τσακαλώτο που χτυπιόταν ζητώντας να μην τους κατηγορεί η ΝΔ ως ψεύτες: «Κύριε Τσακαλώτο, εμείς δεν σας εγκαλούμε -και το λέω γενικά για την κυβέρνηση- από την ίδια αφετηρία που σας εγκαλούν τα άλλα κόμματα σε αυτήν τη Βουλή. Δεν σας λέμε ότι ως άνθρωποι, ως βουλευτές, ως υπουργοί είσατε ψεύτες και απατεώνες. Ψέματα, όμως, και εξαπάτηση κάνετε αναπόφευκτα με την πολιτική που έχετε»! Είναι πραγματικά απορίας άξιο πώς είναι δυνατό μια κυβέρνηση και οι υπουργοί της να λένε ψέματα και να εξαπατούν, αλλά να μην είναι ψεύτες και απατεώνες. Είχε, όμως, την εξήγηση η Παπαρήγα: «Αραγε, το κυρίως ψέμα ήταν ότι υποσχθήκατε δέκατη τρίτη σύνταξη, ότι υποσχθήκατε κατώτατο 751 ευρώ; Μπορεί να ήταν και συνειδητό ψέμα. Δεν μπορώ να το ξέρω αυτό. Μπορεί να ήταν αυταπάτη, να βλέπατε το ανάστημά σας ίδιο με τον Ίσκιο σας. Μπορείτε να μου πείτε ότι, ναι, πιστεύαμε ότι μπορούμε να το δώσουμε αυτό. Δεν έχω αποδείξεις να πω ότι ήταν συνειδητό ψέμα».

Γι' αυτό λέμε ότι την πάσα στον Τσίπρα να θέσει τόσο... παραπονιάρικα το ζήτημα την έδωσε η Παπαρήγα. Και βέβαια, δεν χρειάζεται να σημειώσουμε ότι οι συριζαίοι σηκώνουν ευχαρίστως την κατηγορία περί αυταπατών, προκειμένου ν' αποτινάξουν την κατηγορία περί αισχρής εξαπάτησης του ελληνικού λαού. Διότι κάποιος που απλώς είχε αυταπάτες είναι καλών προθέσεων και επομένως προτιμητέος από τους ξεσκολισμένους δεξιοπασόκους. Διαθέτοντας πάντοτε τις καλές του προθέσεις, μπορεί να ξεπεράσει τις αυταπάτες του και να συνεχίσει να αγωνίζεται κατακτώντας κάποια στιγμή επιτυχίες. Είναι αυτός που πρέπει να εμπιστευτεί κανείς. Γι' αυτό και ο Τσίπρας, πάντα με τη μπάλα στα χέρια από την πάσα της Παπαρήγα, απευθύνθηκε κάποια στιγμή και στον Κουτσούμπα,

σε τόνο επιτηδευμένης οικειότητας (η οποία δε συνθίζεται από το βήμα της Βουλής): «Και -επιτρέψτε μου να πω- ότι αυτή δεν είναι ούτε μια ουδέτερη ούτε μια μετριοπαθής πολιτική προσέγγιση. Είναι μια ριζοσπαστική, Δημήτρη, και αριστερή προσέγγιση. Γιατί στις σημερινές δύσκολες συνθήκες, αριστερό και ριζοσπαστικό δεν είναι να φαντασιώνεσαι μια ιδεατή κοινωνία, που ξέρεις ότι όσο και να την παλεύεις, δεν είναι εύκολο να έρθει, αλλά να ματώνεις για να δημιουργήσεις -έστω σιγά σιγά αλλά σταθερά- τις συνθήκες όπου θα μπορέσουν να ευδοκιμήσουν αλλαγές υπέρ της προστασίας των δικαιωμάτων των πολλών».

Ετσι, οι συριζαίοι δημιούργησαν ένα οικοδόμημα με δυο ακρογωνιαίους λίθους. Ο ένας είναι η «αυτοκριτική» για τις αυταπάτες που είχαν και ο άλλος είναι ο ισχυρισμός ότι είναι και αυτοί αριστεροί και απλά έχουν μια διαφορετική στρατηγική και τακτική, η οποία αποβλέπει στη διαχείριση της αστικής εξουσίας ώστε να τη μετατρέψει σε εργαλείο στην υπηρεσία των λαϊκών συμφερόντων.

Θα ήταν λάθος να επαναφέρουμε τη συζήτηση στο παλιό πεδίο της διαπάλης ανάμεσα στην επαναστατική και τη ρεφορμιστική κατεύθυνση μέσα στο εργατικό κίνημα, αυτό που είχε συμπυκνωθεί στο ερώτημα «επανάσταση ή μεταρρύθμιση;». Δε βρισκόμαστε στην εποχή του Μπερνατίν και των επιγόνων του στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Δε βρισκόμαστε στα τέλη του 19ου ούτε στις αρχές του 20ού αιώνα. Έχουν μεσολαβήσει η πείρα της ρωσικής επανάστασης του 1917 και ο αισχρής ρόλος των μενσεβίκων, η σοσιαλμπερλιαστική πολιτική της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας κατά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, η κατάπιξη της γερμανικής επανάστασης και η εν ψυχρώ δολοφονία των Λούξεμπουργκ-Λίμπκενχτ, η Βαϊμάρη και ο σοσιαλφασισμός κτλ. κτλ. Για να φέρουμε την υπόθεση και «στα καθ' ημάς», έχει μεσολαβήσει η άνοδος του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία (με διακηρύξεις πολύ πιο ριζοσπαστικές απ' αυτές του ΣΥΡΙΖΑ), οπότε όποιος δέχεται τη θεωρία περί αυταπατών είναι ή αφελής ή απατεώνας.

Όποιος διαχειρίζεται την αστική εξουσία (ανεξάρτητα αν η περίοδος της διαχείρισής του είναι περίοδος σχετικής ανάπτυξης ή κρίσης του καπιταλισμού) δεν έχει αυταπάτες για το περιεχόμενο της πολιτικής που θα ασκήσει. Θα είναι μια πολιτική διαχείρισης της εργαζόμενης κοινωνίας προς όφελος του κεφαλαίου, ανεξάρτητα από το μείγμα της πολιτικής που θα εφαρμόσει. Από αυτή την άποψη, δηλαδή **από άποψη αρχών**, δε διαφέρει σε τίποτα η σχετικά ρεφορμιστική πολιτική του ΠΑΣΟΚ κατά την περίοδο 1981-1985 από τη σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα. Και οι δύο είναι πρακτικές πολιτικές διαχείρισης του καπιταλισμού, σε διαφορετικές συνθήκες (σχετικής ανάπτυξης η πρώτη, βαθιάς κρίσης η δεύτερη).

Αυταπάτες ενδεχομένως να υπάρχουν σε δευτερεύουσες πλευρές της ασκούμενης πολιτικής. Για παράδειγμα, οι συριζαίοι ενδεχομένως να πίστευαν ότι οι

ιμπεριαλιστές δανειστές θα τους έδιναν το δικαίωμα να διαχειριστούν τη μνημονιακή πολιτική σε ένα μεγαλύτερο βάθος χρόνου. Το ίδιο, όμως, θα μπορούσε να πει κανείς και για την κυβέρνηση ΓΑΠ κατά τους τελευταίους μήνες του 2009 και τους πρώτους του 2010. Προσπάθησε να κερδίσει κάποιο χρόνο, όμως το αποτέλεσμα ήταν το πρώτο Μνημόνιο. Θυμίζουμε ότι οι συριζαίοι υπέγραψαν την πρώτη μνημονιακή συμφωνία σε λιγότερο από ένα μήνα μετά από την εκλογική τους νίκη. Η περιβόητη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη αποτύπωσε τη θέλησή τους να διαχειριστούν τη μνημονιακή πολιτική, σεβόμενοι απόλυτα τις δεσμεύσεις που είχαν αναλάβει για λογαριασμό του ελληνικού καπιταλισμού οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Δεν έχει καμιά σημασία, λοιπόν, αν είχαν και κάποιες αυταπάτες, καθώς αυτές δεν αφορούσαν την ουσία της πολιτικής που θα εφάρμοζαν, αλλά την κλιμάκωσή της στο χρόνο. Κι αν υπήρχαν κάποιες τέτοιες δευτερεύουσες αυταπάτες, αυτές κράτησαν πολύ λίγο. Η περίοδος της «δημιουργικής ασάφειας» και του βαρουφάκειου μπάχαλου δεν ήταν μια περίοδος που καθορίστηκε από τις αυταπάτες, αλλά μια περίοδος κατά την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ διαπραγματευόταν με τους ψηφοφόρους του, με σκοπό να τους παρουσιάσει ως αναπόφευκτο αυτό που θα υπέγραφε και θα εφάρμοζε, το οποίο ήταν σαφέστατα αποτυπωμένο στη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη του 2015. Επομένως, το πολιτικό συμπέρασμα είναι πως δεν έχουμε κάποιους καλών προθέσεων αριστερούς διακατεχόμενους από ομορποτιστικές αυταπάτες, οι οποίοι εξακολουθούν να μάχονται ηρωικά με ρεαλιστική σκέψη πλέον, αλλά ότι έχουμε να κάνουμε με συνειδητούς υπηρέτες του καπιταλισμού, που γνώριζαν πολύ καλά ποια ήταν η ουσία της πολιτικής που θα εφάρμοζαν (ακόμα κι αν οι ιμπεριαλιστές δανειστές έδειχναν μια κάποια ανοχή απέναντί τους).

Αυτό πλέον έχει επιβεβαιωθεί περίτρανα. Πρέπει δε να σημειώσουμε ότι αυτή εδώ η εφημερίδα και η πολιτική συλλογικότητα που την εκδίδει δεν τα λέει αυτά εκ των υστέρων, αλλά είχε προβλέψει την εξέλιξη των πραγμάτων. Πριν από την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία και την περίοδο της δήθεν σκληρής διαπραγμάτευσης. Ακόμα και την περίοδο του δημοψηφίσματος. Η θεωρία των αυταπατών, όμως, βολεύει και άλλους, πέρα από την άθλια ηγετική συμμορία του ΣΥΡΙΖΑ και το στελεχικό του δυναμικό, που ενδιαφέρεται πλέον μόνο για την κουτάλα της εξουσίας και για την κατοχύρωσή του ως ενός από τους δύο πόλους του νέου δικομματισμού. Βολεύει εκείνους που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ και παριστάνουν τις «μωρές παρθένους», αλλά και εκείνους που σύρθηκαν πίσω από τον ΣΥΡΙΖΑ (όχι μόνο την περίοδο του δημοψηφίσματος).

Η θεωρία των αυταπατών και η θεωρία της πάλης δύο γραμμών μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ, μιας συνεπούς και αδιάλλακτης και μιας συμβιβαστικής, οδηγεί σε μια αντεπαναστατική στρατηγική κατεύθυνση: ότι είναι δυνατόν, μέσω της διαχείρισης της αστικής εξουσίας και της εφαρμογής ενός αριστερού (!) προγράμματος, να υπάρξει βαθμιαία μετάβαση στο σοσιαλισμό. Αυτή η κατεύθυνση είναι που πρέπει να τσακιστεί θεωρητικά και πολιτικά.

Πέτρος Γιώτης

Χοντρό μαχαίρι στις συντάξεις το 2017

Πάνω από εξήμισι δισεκατομμύρια ευρώ θα κλαπούν από τους συνταξιούχους το 2017, στο ξεκίνημα της λειτουργίας του ασφαλιστικού εκτρώματος ΕΦΚΑ (Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης). Αυτό προκύπτει από τα ίδια τα επίσημα στοιχεία.

Οι συνταξιούχοι των ασφαλιστικών φορέων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΑΕΕ, ΟΓΑ και του Δημοσίου ήταν το 2015 2.652.753, σύμφωνα με στοιχεία της ΕΑΑ (Εθνική Αναλογιστική Αρχή). Η ΕΑΑ δεν έδωσε στοιχεία για τον αριθμό των συνταξιούχων του ΕΤΑΑ (ασφαλιστικός φορέας των μηχανικών, των γιατρών και των δικηγόρων), όμως σύμφωνα με το σύστημα «Ηλιος» αυτοί ήταν το Μάη του 2015 85.986. Σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2016, το 2015 δόθηκαν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό στα ασφαλιστικά ταμεία 9.954 εκατ. ευρώ και 526 εκατ. ευρώ στον ΕΟΠΥΥ. Σύμφωνα με την ΕΑΑ, για τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων δόθηκαν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό 6.410 εκατ. ευρώ.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν έχουν ασφαλιστικό ταμείο. Μέχρι τώρα είχαν ασφάλιση στον εργοδότη, όπως μέχρι το 1999 και οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ. Έτσι, οι εισφορές των εργαζόμενων και του κράτους ως εργοδότη, καθώς και η κρατική συμμετοχή (στο πλαίσιο της περιβόητης τριμερούς χρηματοδότησης των ασφαλιστικών ταμείων) πήγαιναν στον Κρατικό Προϋπολογισμό ο οποίος κατέβαλε τις συντάξεις.

Σύμφωνα μ' αυτά τα στοιχεία, λοιπόν, το 2015 δόθηκαν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό 16,89 δισ. ευρώ (και όχι 1,8 δισ. ευρώ, όπως ισχυρίστηκε ψευδώς ο Κατρούγκαλος).

Μετά την ψήφιση του αντασφαλιστικού εκτρώματος Κατρούγκαλου, ο Κρατικός Προϋπολογισμός περιορίζεται στην καταβολή μόνο της περιβόητης εθνικής σύνταξης. Πόση θα είναι αυτή η δαπάνη;

Όπως είπαμε, το σύνολο των συνταξιούχων (μαζί με αυτούς του ΕΤΑΑ) ήταν το 2015 2.738.739. Όμως δε θα πάρουν όλοι οι συνταξιούχοι στο ακέραιο την εθνική σύνταξη των 384 ευρώ. Όσοι έχουν λιγότερα από 20 πλήρη χρόνια ασφάλισης θα πάρουν εθνική σύνταξη μειωμένη κατά 2% για κάθε χρόνο κάτω από τα 20 (345,6 ευρώ για 15 χρόνια ή 4.500 ημέρες ασφάλισης). Επιπλέον, οι 679.341 συνταξιούχοι αγρότες θα πάρουν ολόκληρο το ποσό της εθνικής σύνταξης από 1.1.2031. Μεταξύ 2017 και 2031 θα παίρνουν τμήμα της εθνικής σύνταξης, που θα ξεκινάει από ελάχιστο ποσοστό του συνόλου (γράφουμε αναλυτικά σε διπλανή στήλη).

Με βάση αυτά τα δεδομένα, υπολογίσαμε ότι για την εθνική σύνταξη θα δοθεί από τον Κρατικό Προϋπολογισμό ποσό 9,5 δισ. ευρώ. Προβλέπεται, ακόμα, ότι από τον Κρατικό Προϋπολογισμό θα καταβάλλεται το ΕΚΑΣ, μέχρι το τέλος του 2019 που θα ισχύει. Το ποσό θα συρρικνώνεται κάθε χρόνο, ενώ το 2017 θα ανέλθει σε 685 εκατ. ευρώ. Υπάρχουν, τέλος, οι λεγόμενοι ανασφαλιστοι των πόλεων, που παίρνουν την εθνική σύνταξη-βοήθημα του ΟΓΑ (360 ευρώ), η οποία επίσης θα καταβάλλεται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Έτσι, το συνολικό κονδύλι που θα δοθεί το 2017 από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για κάθε είδους συνταξιοδοτικές δαπάνες θα ανέλθει σε 10,33 δισ. ευρώ. Αφαιρώντας από τα 16,89 δισ. που κατέβαλε ο Κρατικός Προϋπολογισμός το 2015, βρίσκουμε ότι από την πρώτη χρονιά λειτουργίας του νέου ασφαλιστικού συστήματος, ο ΕΦΚΑ θα χάσει τουλάχιστον 6,56 δισ. ευρώ. Και βέβαια, αυτό το ποσό θα κληθούν να το πληρώσουν οι συνταξιούχοι, που θα υποστούν μειώσεις συντάξεων (μέσω μείωσης της περιβόητης «προσωπικής διαφοράς»). Οι περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις του Κατρούγκαλου και των υπόλοιπων συριζαίων είναι παραμύθια της Χαλμάδας.

ΥΓ. Λέγοντας το ένα ψέμα μετά το άλλο, ο Κατρούγκαλος έκλεισε τη συζήτηση στη Βουλή με ένα ακόμα ψέμα: «Από το ΚΚΕ, για παράδειγμα, άκουσα ότι μειώνουμε το ποσοστό της κρατικής χρηματοδότησης από το 17% στο 6,5%. Η αλήθεια είναι ότι το 17% είναι το σύνολο των δαπανών της κοινωνικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων και των εισφορών. Αντίθετα, με τον νόμο Ρέππα, μόνο το 1% προβλέπεται στο πλαίσιο της τριμερούς κρατικής χρηματοδότησης. Εμείς αυτό το 1% το λέμε 6,5% για την εθνική σύνταξη». Το 6,5% του ΑΕΠ που λένε είναι ψέμα, γιατί βγαίνει αν υπολογίσουμε ότι το σύνολο των συνταξιούχων θα πάρει στο ακέραιο την εθνική σύνταξη των 384 ευρώ, ενώ δε θα την πάρουν ολόκληρη όσοι έχουν λιγότερα από 20 χρόνια ασφάλισης και οι αγρότες. Και βέβαια, η όποια δαπάνη για την εθνική σύνταξη αφορά το σύνολο των συνταξιούχων και πρέπει να συγκριθεί με την τωρινή δαπάνη για το σύνολο των συνταξιούχων και όχι μόνο με την κρατική επιχορήγηση στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Οι ψεύτες, όμως, δε διστάζουν μπροστά σε οποιαδήποτε λαθροχειρία και απατεωνιά.

Νομοθέτησαν τη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης

Το ασφαλιστικό σύστημα που θέσπισε η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, σε στενή συνεργασία με το μεγάλο κεφάλαιο και τους ιμπεριαλιστές δανειστής, δεν αποτελεί απλώς μια ακόμα αντι-ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Αποτελεί την ταφόπλακα στο σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς ολοκληρώνει με ταχύτατο ρυθμό αυτό που ξεκίνησαν οι αντισαφαλιστικοί νόμοι Λοβέρδου-Κουτρουμάνη το 2010.

◆ Οι νέες συντάξεις μετατρέπονται σε άθλια φιλοδωρήματα.

◆ Οι ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις εξισώνονται με τις νέες και θα υφίστανται συνεχή περικοκμματα, καθώς ο Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης είναι χρεοκοπημένος από τη γέννησή του.

◆ Το νέο σύστημα ευνοεί την εισοροαποφυγή και τη «μιαύρη», ανασφάλιστη εργασία, με αποτέλεσμα σύντομα να επέλθει η διάλυση της ίδιας της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Ενα χρεοκοπημένο

υπερταμείο

Ο ΕΦΚΑ θα είναι ένας **από γεννησιμιού του χρεοκοπημένος φορέας**, καθώς σ' αυτόν μεταφερόμενη περίπου ένα εκατομμύριο συνταξιούχοι και εν ενεργεία ασφαλισμένοι του

Δημοσίου (που προσελήφθησαν μέχρι 31.12.2010, γιατί από 1.1.2011 όσοι προσλαμβανόνταν ασφαλιζόνταν έτσι κι αλλιώς στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), **χωρίς να μεταφερθούν και οι ασφαλιστικές εισφορές που αυτοί έχουν πληρώσει**. Στόχος είναι **να απαλλაγει ο κρατικός προϋπολογισμός από την υποχρέωση να καταβάλλει τις συντάξεις των δημόσιων υπάλληλων**, για τις οποίες αυτοί έχουν πληρώσει ασφαλιστικές εισφορές.

Η κυβέρνηση ΓΑΠ, παρά την αντισαφαλιστική σφοδρότητα των νόμων Λοβέρδου-Κουτρουμάνη-Παπακωνσταντίνου, δεν τόλμησε το 2010 να εντάξει όλους τους δημόσιους υπάλληλους στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, προκειμένου να απαλλაγει ο κρατικός προϋπολογισμός από την καταβολή των συντάξεων. Αυτό έρχεται να το κάνει η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, που περνά τους δημόσιους υπάλληλους στον ΕΦΚΑ (βάση του θα είναι ουσιαστικά το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), απαλλάσσοντας τον κρατικό προϋπολογισμό από την υποχρέωση καταβολής των συντάξεών τους!

Οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν απέκτησαν ποτέ ασφαλιστικό ταμείο για την κύρια σύνταξη τους. Οι εισφορές τους, εργατικές και «εργοδοτικές», πηγαίνουν στον κρατικό προϋπολογισμό, ο οποίος καταβάλλει τις συ-

ντάξεις. Σύμφωνα με στοιχεία από την Εισηγητική Έκθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2016, οι συνταξιούχοι του δημοσίου -πολιτικοί και στρατιωτικοί- ήταν το Νοέμβρη του 2015 475.860, ενώ άλλοι τόσο περίπου είναι οι εν ενεργεία ασφαλισμένοι του Δημοσίου. Σύμφωνα με το νόμο Κατρούγκαλου, από 1.1.2017, που θ' αρχίσει να λειτουργεί ο ΕΦΚΑ, αυτός θα εισπράττει τις εισφορές των εν ενεργεία δημόσιων υπάλληλων και θα πληρώνει τις συντάξεις **όλων** των συνταξιούχων του Δημοσίου.

Η Κοινωνική Ασφάλιση των δημόσιων υπάλληλων ήταν αυτό που ονομάζεται **Ασφάλιση στον Εργοδότη**. Η μεταβίβαση από αυτή τη μορφή Κοινωνικής Ασφάλισης σε ασφάλιση σε Ταμείο θα έπρεπε να συνοδεύεται από ένα ισχυρό αποθεματικό, το οποίο ο προηγούμενος φορέας (το Δημόσιο) θα έπρεπε να καταβάλει στο νέο φορέα (ΕΦΚΑ). Στο άρθρο 59 του νόμου, όμως, που αναφέρεται στους πόρους του ΕΦΚΑ, γίνεται αναφορά μόνο στις εισφορές που θα καταβάλλουν οι δημόσιοι υπάλληλοι από τότε που θα ασφαλιστούν στον ΕΦΚΑ (1.1.2017). **Δε γίνεται λόγος για το αποθεματικό που θα έπρεπε να συνοδεύει τη μεταφορά όλων των των ασφαλισμένων στο νέο φορέα**.

Στο αρχικό σχέδιο Κατρούγκαλου,

στο άρθρο 63, αναφερόταν σχετικά με τους νέους πόρους του ασφαλιστικού συστήματος: «*Το άρθρο αυτό θα διαμορφωθεί στη βάση πορίσματος διυπογραφικής επιτροπής που είχε συσταθεί με απόφαση του ΚΥΣ(ΚΟΙΠ για το σκοπό αυτό)*. Πέρασαν πάνω από τρεις μήνες από τότε και δε δημοσι-οποιήθηκε ποτέ αυτό το περιβόητο πόρισμα για τους πόρους του ΕΦΚΑ. Οι μοναδικοί πόροι που αναφέρονται στο νόμο είναι οι ασφαλιστικές εισφορές και τα όποια αποθεματικά των υπαρχόντων ασφαλιστικών ταμείων.

◆ Ο ΕΦΚΑ παίρνει περίπου μισό εκατομμύριο συνταξιούχους του δημοσίου. **Με τι κονδύλια θα καταβάλει τις συντάξεις τους**, οι οποίες μάλλον θα Ασφάλισης σε ασφάλιση σε Ταμείο θα έπρεπε να συνοδεύεται από ένα ισχυρό αποθεματικό, το οποίο ο προηγούμενος φορέας (το Δημόσιο) θα έπρεπε να καταβάλει στο νέο φορέα (ΕΦΚΑ). Στο άρθρο 59 του νόμου, όμως, που αναφέρεται στους πόρους του ΕΦΚΑ, γίνεται αναφορά μόνο στις εισφορές που θα καταβάλλουν οι δημόσιοι υπάλληλοι από τότε που θα ασφαλιστούν στον ΕΦΚΑ (1.1.2017).

◆ Ο ΕΦΚΑ παίρνει εκατοντάδες χιλιάδες δημόσιους υπάλληλους, ασφαλισμένους ήδη για κάποια χρόνια, ο καθένας (πολλά ή λίγα). Οι εργαζόμενοι αυτοί βαθμιαία θ' αρχίσουν να συνταξιοδοτούνται. **Με τι κονδύλια θα αποδίδονται σ' αυτούς τους νέους συνταξιούχους οι συντάξεις τους**; Ενας εργαζόμενος στο δημόσιο, έχει ασφαλιστεί για πέντε, δέκα, είκοσι, τριάντα χρόνια. Έχει σχηματίσει ένα ασφαλιστικό «κεφάλαιο» από τις εισφορές του (εργατικές και «εργοδοτικές»). Αυτό το ασφαλιστικό «κεφάλαιο» δεν υπολογίζεται, δεν αποδίδεται, εξαφανίζεται. Ο ΕΦΚΑ παίρνει συνταξιούχους και ασφαλισμένους, αλλά δεν παίρνει τα κονδύλια που αναλογούν σ' αυτούς. Κονδύλια που σχηματίστηκαν από τις ασφαλιστικές εισφορές τους.

Οι ίδιοι οι δημόσιοι υπάλληλοι θα υποστούν τεράστια πλήγματα στις συντάξεις τους (τις νέες, αλλά και τις παλιές) από την κατάργηση της Ασφάλισης στον Εργοδότη και τη μεταφορά τους -χωρίς τα σχηματισθέντα αποθεματικά- στον εξαρχη της χρεοκοπημένης ΕΦΚΑ. Τα κονδύλια από τις ασφαλιστικές εισφορές που κατέβαλαν οι δημόσιοι υπάλληλοι συγκεντρώνονταν από το κράτος και αξιοποιούνταν απ' αυτό. Τώρα, αυτά πάνε «**υπέρ πίστωσης και πατρίδος**», δηλαδή **πέφτουν στη «μιαύρη τρύπα» των Μνημονίων**.

◆ Δεν είναι, όμως, μόνο οι συνταξιούχοι και οι ασφαλισμένοι του δημοσίου τομέα. Στον ΕΦΚΑ θα ενταχθούν και οι αγρότες που είναι ασφαλισμένοι στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών (ΚΚΑΑ), και, τουλάχιστον, οι συνταξιούχοι αυτού του Κλάδου. Λέμε τουλάχιστον, γιατί υπάρχουν και οι συνταξιούχοι αγρότες που παίρνουν μόνο το προνοιακό βοήθημα, χωρίς να καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές. Οι ασφαλισμένοι στον ΚΚΑΑ ανέρχονται σε 568.443 και οι συνταξιούχοι σε 538.143. **Όλοι αυτοί θα μεταφερθούν στον ΕΦΚΑ επίσης χωρίς αποθεματικό!** Ο ΕΦΚΑ είναι εισπράττει μόνο τις ασφαλιστικές εισφορές τους από τώρα και μετά! Για τον ΚΚΑΑ προβλέπεται κρατική χρηματοδότηση με την οποία πληρώνονταν οι συνταξιούχοι. Αυτή όμως κρατείται και έτσι θα δημιουργηθεί τεράστιο πρόβλημα.

Το συμπέρασμα που βγαίνει από τα παραπάνω είναι πως, **πέρα από τη**

μετατροπή των συντάξεων σε άθλια φιλανθρωπικά βοηθήματα, φτιάχνουν έναν ασφαλιστικό φορέα χρεοκοπημένο από τη γέννησή του. Σε βάρος αυτού του ασφαλιστικού φορέα διαπράττεται εξαρχη μία πρωτοφανής ληστεία, καθώς του φορτώνουν εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχους (των οποίων πρέπει να καταβάλλει τις συντάξεις) και άλλους τόσους ασφαλισμένους που έχουν διανύσει έτη ασφάλισης (των οποίων πρέπει να κα-τεβάλει τις μελλοντικές συντάξεις), **χωρίς να του μεταφέρουν το αποθεματικό που αντιστοιχεί** και στους ήδη συνταξιούχους και στους εν ενεργεία εργαζόμενους-ασφαλισμένους και μελλοντικούς συνταξιούχους.

Ο στόχος τους είναι προφανής: θέλουν να απαλλάξουν τον κρατικό προϋπολογισμό από το κονδύλι που προορίζεται για τις συντάξεις των δημόσιων υπάλληλων, κονδύλι διόλου ευκαταφρόνητο. Στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου γίνεται λόγος για **«οικονομίες κλίμακας**», έτσι ώστε να **μειωθεί** κατά τρόπο απίλητους ανώδυνα για τους ενδιαφερόμενους **η συνταξιοδοτική δαπάνη!** Μ' αυτόν τον πρόστυχο τρόπο κρύβουν το γεγονός ότι η μείωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης θα αφορά τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά αυτό κάθε άλλο παρά ανώδυνο θα είναι, αφού **θα οδηγήσει τον ΕΦΚΑ εξαρχής σε χρεοκοπία**.

Οι ίδιοι άλλωστε κάνουν λόγο για «*εγχείρημα ιδιαίτερα σημαντικό, δεδομένου ότι αφορά ασφαλισμένους και συνταξιούχους που προσεγγίζουν τις 900.000 και γι' αυτό προβλέπουν ότι «κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια» θα οριστεί με Κοινή Υπουργική Απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Εργασίας*». Καταβάλλουν προσπάθεια να κρύψουν τη μία και μοναδική αλήθεια: **το κράτος θα περάσει στον ΕΦΚΑ μισό εκατομμύριο συνταξιούχους κι άλλους τόσους ασφαλισμένους, που κάποια στιγμή θα συνταξιοδοτηθούν, χωρίς το αποθεματικό που δημιουργήθηκε από τις ασφαλιστικές εισφορές που αυτοί πλήρωσαν**.

Το κράτος, που **θα έπρεπε να πληρώνει ολόκληρη τη σύνταξη** και των ήδη συνταξιούχων και αυτών που θα συνταξιοδοτηθούν από τώρα και μετά, **θα περιοριστεί μόνο στην καταβολή της λεγόμενης εθνικής σύνταξης**.

Στο δίστιγλο της διπλανής σελίδας αποκαλύπτεται, μέσα από τα επίσημα στοιχεία, τα κονδύλια που θα γλιτώσει ο κρατικός προϋπολογισμός και θα φορτωθούν στον ΕΦΚΑ.

Η κομπίνα με την εθνική σύνταξη

Ενόψει αυτής της πρωτοφανούς ληστείας αυτής της μεταφοράς τεραστίων βάρων από τον κρατικό προϋπολογισμό στον ΕΦΚΑ, γίνεται κατανοητό γιατί οι «θεσμοί» έδειξαν... «λαρτζ» έναντι της περιβόητης εθνικής σύνταξης. Γιατί η λεγόμενη εθνική σύνταξη είναι το «τυράκι». Είναι τα ψήφουλα που θα δίνει ο κρατικός προϋπολογισμός, αφού προηγουμένως θα έχει μεταφέρει τα βάρη του στον ΕΦΚΑ. Είναι σαν κάποιος να σου αρπάξει με την απειλή όπλου το πορτοφόλι και μετά να σου δίνει ένα πεντάευρο από τα λεφτά σου, για να πάρεις ταξί και να μη

γυρίσεις με τα πόδια στο σπίτι!

Όταν διέρρευσαν το αρχικό σχέδιο Κατρούγκαλου, υποστηρίξαμε ότι η λεγόμενη εθνική σύνταξη των 384 ευρώ δεν πρόκειται να δοθεί εξ ολοκλήρου σε όλους τους ασφαλισμένους, αλλά θα δίνεται αναλογικά με τα έτη ασφάλισης (ένα τεσσαρακοστό των 384 ευρώ για κάθε έτος ασφάλισης). Εξηγήσαμε και τους λόγους στους οποίους στηρίζαμε αυτή την εκτίμησή μας. Αν η εθνική σύνταξη δινόταν σε όλους στο ακέραιο, δεδομένου ότι οι συνταξιούχοι ξεπερνούν τους 2.600.000, θα απαιτούνταν μια ετήσια δαπάνη από τον κρατικό προϋπολογισμό ύψους περίπου 12 δισ. ευρώ, που είναι έξω από τις μνημονιακές δεσμεύσεις. Γι' αυτό και οι αντισαφαιστικοί νόμοι Λοβέρδου-Κουτρουμάνη του 2010 προέβλεπαν αναλογική (σύμφωνα με τα χρόνια ασφάλισης) καταβολή της εθνικής σύνταξης.

Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, όμως, απέκρυβε το γεγονός ότι σχεδίαζε να μεταφέρει στον ΕΦΚΑ όλους τους δημόσιους υπάλληλους (συνταξιούχους και εν ενεργεία) και όλους τους αγρότες, **χωρίς να μεταφέρει και το απαιτούμενο αποθεματικό**, κίνηση που θα αποφέρει τεράστια εξοικονόμηση κονδυλίων στον κρατικό προϋπολογισμό, με αποτέλεσμα η καταβολή της λεγόμενης εθνικής σύνταξης (που θα είναι η μοναδική ασφαλιστική υποχρέωση του κράτους) να είναι πραγματικά ψήφουλα μπροστά στη μεγάλη ληστεία.

Βέβαια, η λεγόμενη εθνική σύνταξη έχει ήδη υποστεί μια αναλογική μείωση σε σχέση με το αρχικό σχέδιο Κατρούγκαλου. Στο ακέραιο τα 384 ευρώ θα καταβάλλονταν μόνο σε όσους έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 20 πλήρη χρόνια ασφάλισης, ενώ για κάθε χρόνο κάτω από τα 20 θα μειώνεται κατά 2% (με αποτέλεσμα για 15 πλήρη χρόνια ασφάλισης η εθνική σύνταξη να είναι 345,60 ευρώ). Επιπρόσθετα, στους αγρότες δε θα δίνεται ολόκληρη, αλλά τμήμα της (δείτε αναλυτικά σε διπλανές στήλες) Είναι τέτοια η ληστεία, είναι τόσο μεγάλο το βάρος που ξεφορτώνεται ο κρατικός προϋπολογισμός με το πέρασμα των συνταξιούχων και εν ενεργεία δημόσιων υπάλληλων στον ΕΦΚΑ, που το «βάρος» της εθνικής σύνταξης δεν είναι τίποτα.

Να σημειωθεί ότι η δημιουργία ενός νέου ασφαλιστικού ορίου, στα 20 πλήρη χρόνια ασφάλισης, προδιαγράφει την επόμενη ανατροπή, βάσει της οποίας δε θα χορηγείται σύνταξη για λιγότερα από 20 πλήρη χρόνια ασφάλισης. Οποιος έχει λιγότερα χρόνια θα περιορίζεται στο προνοιακό βοήθημα των 360 ευρώ.

Η κυβέρνηση ΓΑΠ δεν είχε τολμήσει να περάσει τους συνταξιούχους και εν ενεργεία δημόσιους υπάλληλους (μέχρι 31.12.2010) στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Αυτοί παρέμειναν ασφαλισμένοι στο δημόσιο. Ο κρατικός προϋπολογισμός εισέπραττε τις εισφορές τους και κατέβαλε τις συντάξεις. Έτσι, θέσπισε την αναλογική (ανάλογα με τα έτη ασφάλισης) καταβολή της βασικής σύνταξης, που το 2010 είχε ορίσει στα 360 ευρώ.

Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων έκανε τη μεγάλη κομπίνα. Πέτα-

ξε το «τυράκι» της εθνικής σύνταξης των 384 ευρώ σε όλους όσους έχουν τουλάχιστον 20 χρόνια ασφάλισης (με σχετική μείωση μέχρι τα 15 χρόνια ασφάλισης) και την ίδια στιγμή φορτώνει ένα τεράστιο βάρος στον ΕΦΚΑ, που **καθιστά βέβαιη τη συνεχή μείωση των λεγόμενων ανταποδοτικών συντάξεων**. Όχι μόνο των ανταποδοτικών συντάξεων των νέων συνταξιούχων, αλλά και αυτών των ήδη συνταξιούχων, των οποίων οι συντάξεις θα επανυπολογιστούν με το νέο σύστημα.

Άθλια φιλοδωρήματα

Ο διαχωρισμός της σύνταξης σε δυο τμήματα (βασική και ανταποδοτική) πρωτοθεσπίστηκε με τους αντισαφαιστικούς νόμους του 2010. Η λεγόμενη ανταποδοτική σύνταξη για το χρόνο ασφάλισης από 1.1.2011 και μετά υπολογιζόταν με νέα (μειωμένα) ποσοστά αναπλήρωσης και με συντάξιμες αποδοχές που υπολογιζόνταν ως μέσος όρος ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου και όχι ως μέσος όρος της καλύτερης πενταετίας της τελευταίας δεκαετίας. Για να βγουν οι πρώτοι συνταξιούχοι αποκλειστικά με το σύστημα που θεσπίστηκε το 2010, θα έπρεπε να περάσουν 15 χρόνια και να φτάσουμε στο 2026. Η κυβέρνηση ΓΑΠ και οι τρικοάνοι δεν τόλμησαν τότε να ακουμπήσουν τον ασφαλιστικό βίο που διανύθηκε μέχρι και το 2010.

Συγκέντρωσαν τα πυρά τους στον ασφαλιστικό βίο από το 2011 και μετά. **Οι Τσιπροκαμμένοι, χέρι-χέρι με τους τρικοάνους, ανέλαβαν να τακίσουν και τον ασφαλιστικό βίο που διανύθηκε μέχρι το 2010**.

Το 2010 τα ποσοστά αναπλήρωσης κυριολεκτικά τσακίστηκαν. Για 15 χρόνια ασφάλισης το ποσοστό αναπλήρωσης έγινε δυο φορές μικρότερο και παρέμεινε στην ίδια σχέση (δυο φορές μικρότερο) μέχρι και τα 27 χρόνια ασφάλισης. **Ο νόμος Κατρούγκαλου κάνει αθλιότερα τα άθλια ποσοστά αναπλήρωσης του νόμου Λοβέρδου-Κουτρουμάνη** (δείτε τον πίνακα στην κορυφή της σελίδας). Παράλληλα, είσργει και άλλη μια αντισαφαιστική πρωτοτυπία: μετατρέπει το συνολικό ποσοστό αναπλήρωσης σε άθροισμα κλιμακίων. Μέχρι τώρα, σε όλα τα αντισαφαιστικά συστήματα, το συνολικό ποσοστό αναπλήρωσης καθοριζόταν από την τελευταία χρονιά. Είχες 21 χρόνια ασφάλισης; Πολλαπλασίαζόταν το ποσοστό αναπλήρωσης που αντιστοιχούσε στα 21 χρόνια επί το 21. Με το νόμο Κατρούγκαλου υπολογίζεται το ποσοστό αναπλήρωσης που αντιστοιχεί στα 15 χρόνια, μετά το ποσοστό που αντιστοιχεί στα επόμενα τρία χρόνια, μετά το ποσοστό που αντιστοιχεί στα επόμενα τρία χρόνια.

Και το τελικό ποσοστό αναπλήρωσης βγαίνει από το άθροισμα των τριών επιμέρους ποσοστών. Έτσι, επέρχεται **παράπέρα μείωση του συνολικού ποσοστού αναπλήρωσης. Τα ποσοστά αναπλήρωσης του νόμου Κατρούγκαλου είναι σημαντικά μειωμένα ακόμα και σε σχέση με τα άθλια ποσοστά αναπλήρωσης του νόμου Λοβέρδου-Κουτρουμάνη**.

Το ποσοστό αναπλήρωσης είναι ο ένας παράγοντας του γινομένου στο οποίο προκύπτει η σύνταξη. Ο δεύτερος **ΣΥΝΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ**

Ποσοστά αναπλήρωσης % ανά έτος και συνολικά

ΕΤΗ	ΠΡΙΝ ΤΟ 2010		ΝΟΜΟΙ 2010		ΝΟΜΟΣΧ. ΚΑΤΡΟΥΓΚ	
	ΕΤΟΣ	ΟΛΙΚΟ	ΕΤΟΣ	ΟΛΙΚΟ	ΕΤΟΣ	ΟΛΙΚΟ
15	2,03	30,45	0,80	12,00	0,77	11,55
18	2,03	36,54	0,86	15,48	0,78	14,07
21	2,03	42,63	0,92	19,32	0,80	16,77
24	2,03	48,72	0,99	23,76	0,82	19,65
27	2,03	54,81	1,06	28,62	0,84	22,74
30	2,03	60,90	1,14	34,20	0,88	26,37
33	2,03	66,99	1,22	40,26	0,93	30,63
36	2,03	73,08	1,31	47,16	0,98	35,40
39	2,03	79,17	1,40	54,60	1,05	40,80
42	2,03	85,26	1,50	63,00	1,11	46,80

Ο κωλοπατισμός ως πολιτική συμπεριφορά

Ενοχλήθηκε ο Τσακαλώτος από την καζούρα των δεξιών, που ο ένας μετά τον άλλο ανέβαιναν στο βήμα της Βουλής και τον κατηγορούσαν ότι κρύβεται και δεν πηγαίνει να υποστηρίξει την τροπολογία για τη μείωση του αφορολόγητου, που κατέθεσε τα μεσάνυχτα της Παρασκευής 6 Μάη. Ενέσχυε, λοιπόν, μερικές ώρες αργότερα και με μια κυριολεκτικά κωλοπατιστική συμπεριφορά (τη συνηθίζουν εσχάτως πολλοί συριζαίοι) προσπάησε να περάσει στην αντιπείτωση.

Το τι κάνει με τους δεξιούς, τους πασόκους και τους ποταμίσους δεν μας ενδιαφέρει. Όλοι τα ίδια σκατά είναι, όλοι μαζί ψήφισαν το περασμένο καλοκαίρι το τρίτο Μνημόνιο, όλοι μαζί στηρίζουν τη βάρβαρη πολιτική των Μνημονίων, οπότε ο μεταξύ τους καυγάς γίνεται για την «κουτάλα» και μόνο. Όμως ο Τσακαλώτος δεν περιορίστηκε να θυμίσει στους άλλους ότι όλοι μαζί ψήφισαν το καλοκαίρι τη συμμετοχή του ΔΝΤ στο πρόγραμμα και επομένως «δεν δικαιούνται για να ομολογήσουν». Υποτίμησε με αλήτικο τρόπο τη νοημοσύνη κάθε πολίτη αυτής της χώρας, που θυμάται πολύ καλά ότι ήταν ο ίδιος που πριν από μερικές μέρες έλεγε πως δεν πρόκειται να είναι ο υπουργός που θα καταθέσει ρύθμιση για αφορολόγητο χαμηλότερο από τα 9.100 ευρώ, ενώ οι προπαγανδιστές του διέρρεαν πως «ο Ευκλείδης έχει πει στον Τσίπρα ότι σκοπεύει να παρατηρήσει».

Αντί λοιπόν να βγει και να ψελλίσει κάποιες δικαιολογίες για τη μείωση του αφορολόγητου, προσπαθούσε να βγει και από πάνω. «Αρα, το πρώτο το κερδίσαμε. Μία αριστερή κυβέρνηση κράτησε το υψηλότερο αφορολόγητο σχεδόν σε όλη την Ευρώπη» είπε σε πανηγυρικό τόνο! Κι αμέσως μετά, για να εξηγήσει τη μείωση του αφορολόγητου στα 8.600 ευρώ, πρώτα μίλησε για «μέσο όρο 8.800 ευρώ» και μετά ξαναπηγύρισε: «Αρα, προσπαθήσαμε να κάνουμε ένα συμβιβασμό που προσατέσει τις οικονομίες με τα παιδιά. Διότι εάν κοπάζετε τα στοιχεία φτώχειας και τις πιθανότητες φτώχειας, τα παιδιά είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα. Και αυτός είναι ο συμβιβασμός». Αυτό που πάντοτε υπήρχε στη φορολογική νομοθεσία, δηλαδή η αύξηση του αφορολόγητου ανάλογα με τα παιδιά, ο Τσακαλώτος το παρουσιάζει σαν... κατάκτηση της υποτιθέμενης διαπραγματεύσεώς του.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Ότι μήκη άμεσους φόρους σε χαμηλομισθούς και όχι σε υψηλομισθούς. Συγκεκριμένα, εργαζόμενος με 615 ευρώ καθαρά θα πληρώσει φόρο για τα εισοδήματά του 2016, ενώ για τα εισοδήματά του 2015 δεν πλήρωνε φόρο μισθωτός με 679 ευρώ καθαρά. Και βέβαια, ανάλογη είναι η επιβάρυνση και των μισθωτών που παίρνουν περισσότερα. Ποιος είναι ο στόχος αυτού του μέτρου; Να βάλει το χέρι στην τσέπη των μισθωτών του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, αρπάζοντάς τους κατστάτάρια, διακοσάρια και τριακοσάρια παραπάνω φόρο εισοδήματος. Χώρα αυτά που θα τους πάρει με τις αυξήσεις στην έμμεση φορολογία (ΦΠΑ και ειδικό φόρο κατανάλωσης) που θα νομοθετηθούν την επόμενη εβδομάδα μάλλον.

Η φορολογική πολιτική, έτσι όπως εφαρμόζεται από τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, είναι μια σκληρά ταξική πολιτική, αφού βάζει στο στόχαστρό της την εργατική τάξη.

Νομοθέτησαν τη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

τερος παράγοντας είναι οι συντάξι-
μες αποδοχές. Αυτές, μέχρι το 2007
υπολογίζονταν με βάση τον τελευταίο
μισθό (και με ποσοστό αναπλήρωσης
80% για 35 χρόνια ασφάλισης). Από
1.1.2008 μέχρι 31.12.2010 οι συντάξι-
μες αποδοχές ήταν ο μέσος όρος της
τελευταίας τριετίας. Αντισταθμίζεται
κανείς πόσο καίριο ήταν το πλήγμα
που επέφεραν οι αντισταθμιστικοί
νόμοι του 2010 στους νέους ασφαλι-
σμένους. Με το νόμο Κατρούγκαλου,
οι συντάξιμες αποδοχές θα υπολογί-
ζονται ως ο **μέσος όρος ολόκληρου
του ασφαλιστικού βίου**, με αποτέ-
λεσμα να υποστούν και αυτές **πολύ
μεγάλη μείωση**.

**Με την τεράστια μείωση των πο-
σοστών αναπλήρωσης και των συ-
ντάξιμων αποδοχών, οι λεγόμενες
ανταποδοτικές συντάξεις μετατρέ-
πονταν σε προνοιακά φιλοδωρή-
ματα.** Η καλύτερη σύνταξη του ΙΚΑ
καταργείται και το άθροισμα εθνικής
και ανταποδοτικής σύνταξης για 15
πλήρη έτη ασφάλισης διαμορφώνε-
ται σε επίπεδα κάτω από την κατώτε-
ρη σύνταξη, ενώ θα υπάρχει συνεχώς
τάση για παραπέρα μείωσή τους, λό-
γω των ελλειμμάτων που συνεχώς θα
παράγει ο ΕΦΚΑ.

«Δωράκια» στους καπιταλιστές

Η χρεοκοπία του ΕΦΚΑ θα επιτα-
χυνθεί και από τα «δωράκια» που ο
νόμος Κατρούγκαλου προβλέπει για
τους καπιταλιστές.

♦ Δωράκι πρώτο, ο **υπολογισμός
των ασφαλιστικών εισφορών στα
καταβαλλόμενα και όχι στο ημερο-
μίσθιο ή τον μισθό που προβλέπουν
οι Κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις
Εργασίας**. Μέχρι τώρα, το ΙΚΑ υπολο-
γίζει τις ασφαλιστικές εισφορές στο
ημερομίσθιο ή το μισθό που προβλέ-
πει η Κλαδική Σύμβαση στην οποία
υπάγεται ο εργαζόμενος και όχι στο
μειωμένο ημερομίσθιο ή μισθό που
του καταβάλλει η επιχείρηση, εκμε-
ταλλευόμενη το μνημονιακό καθε-
στώς των ατομικών συμβάσεων ερ-
γασίας. Υπάρχει μάλιστα και σχετική
εγκύκλιος του ΙΚΑ που το προβλέπει
αυτό. Με το νόμο αυτό το καθεστώς
τελειώνει. Οι ασφαλιστικές εισφορές
θα υπολογίζονται στα καταβαλλόμε-
να και όχι σ' αυτά που προβλέπει η
Κλαδική Σύμβαση. Έτσι, ο ΕΦΚΑ θα
στερηθεί τεράστια κονδύλια από τους
εργάτες και εργαζόμενους του ιδιω-
τικού τομέα.

Η επόμενη κίνηση θα είναι μια
ρύθμιση για τους καπιταλιστές που
δεν καταβάλλουν τις ασφαλιστικές
εισφορές, όπως προβλέπονται στις
Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις
που οι ίδιοι υποβάλλουν. Θα τους
επανυπολογίσουν τις ασφαλιστικές
εισφορές με βάση τα καταβαλλόμε-
να, απαλλάσσοντάς τους από μεγάλο
μέρος των οφειλών τους προς το ΙΚΑ,
που είναι ήδη πολλά δισεκατομμύρια
ευρώ.

♦ Δωράκι δεύτερο, ο **τεκμαρτός
τρόπος υπολογισμού των ασφα-
λιστικών εισφορών για τις επιχει-
ρήσεις**. Πρόκειται για μια ακόμη
«καινοτομία» των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που
καμιά αστική κυβέρνηση δεν τόλ-

μησε να θεσπίσει ως τώρα. Αντί για
ελέγχους ώστε ν' ασφαλιζονται όλοι
οι εργαζόμενοι μιας επιχείρησης, θα
έχουμε... κατ' αποκοπήν υπολογισμό
των ημερομισθίων της επιχείρησης.
Καταλαβαίνετε τι πρόκειται να γίνει:
θα οργιάσει η... νόμιμη «μαύρη» ερ-
γασία.

Συνεχή πετσοκόμματα συντάξεων

Από τη στιγμή που ο ΕΦΚΑ δημι-
ουργείται ως ένας «γίγαντας με πύ-
λινα πόδια», ενώ το κράτος θα έχει
υποχρέωση να καταβάλλει μόνο την
εθνική σύνταξη, **θα έχουμε συνεχείς
μειώσεις συντάξεων**, προκειμένου ο
ΕΦΚΑ να είναι «αναλογιστικά βιώ-
σιμος». Η ιστορία με τον αυτόματο
«κόφτη» δαπανών αυτό ακριβώς
υποκρύπτει.

Στη σημερινή φάση, τα ευρωπαϊ-
κά ιμπεριαλιστικά κέντρα επέλεξαν
τη θέσπιση του «κόφτη», μέσω ενός
συμπληρωματικού Μνημόνιου, χωρίς
ν' απαιτήσουν την ψήφιση συγκεκρι-
μένων προληπτικών μέτρων. Όμως,
οι συντάξεις φιγουράρουν πρώτες-
πρώτες στη λίστα των δαπανών που
θα κόψει ο «κόφτης». Κι αυτό δεν
υπάρχει περίπτωση να μη γίνει, γιατί
-όπως είδαμε- ο ΕΦΚΑ θα είναι από
τη γέννησή του χρεοκοπημένος.

Το βέβαιο είναι ότι **οι συντάξεις
θα κόβονται συνεχώς τα επόμενα
χρόνια**. Γι' αυτό το λόγο οι ήδη κα-
ταβαλλόμενες συντάξεις θα επανυ-
πολογιστούν με το νέο σύστημα. Την
περιβόητη «προσωπική διαφορά»,
οι ίδιοι οι συντάκτες του νόμου την
ονομάζουν «**μία ενοική μεταχείριση
που επιλέγει να εισάγει ο νομοθέτης
για τους ήδη συνταξιούχους**». Στην
αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου
αναφέρεται φαρδιά-πλατιά ότι **«το
Σύνταγμα δεν αποκλείει την μείωση
ήδη απονεμηθεισών παροχών»**.

Αναφέρει ακόμα, φωτογραφίζο-
ντας τις ήδη καταβαλλόμενες συντά-
ξεις: «Ο ανακαθορισμός των συντάξε-
ων των ήδη συνταξιούχων με αναφορά
στον νέο, ενιαίο, τρόπο υπολογισμού
της κύριας και επικουρικής συντάξεως
για παλαιούς και νέους ασφαλισμέ-
νους, **εφ' όσον συνεπάγεται μείωση
των συντάξεων**, δεν αντίκειται στο
Σύνταγμα».

Και για τη «διευκόλυνση» για μερι-
κά χρόνια στην καταβολή των εισφο-
ρών των ελεύθερων επαγγελματιών,
τις οποίες θα πληρώσουν στο ακέ-
ραιο αργότερα, η αιτιολογική έκθεση
του νόμου αναφέρει: «**Επειδή ο ΕΦ-
ΚΑ αποτελεί ενιαίο φορέα ασφαλι-
σμένων, ευμενέστερη μεταχείριση
σε μία κατηγορία ασφαλισμένων θα
συνεπαγόταν μεταφορά πόρων προς
αυτή από τις υπόλοιπες κατηγορίες, με
συνέπεια των αρχών ισονομίας του συ-
στήματος**».

Είναι καθαρό ότι **«φωτογραφίζε-
ται» η μείωση των καταβαλλόμενων
(παλιών) συντάξεων τα επόμενα
χρόνια**, προκειμένου να αντιμετω-
πίζονται τα ελλείμματα που αναπό-
φευκτα θα εμφανίζει ο ΕΦΚΑ και να
εξασφαλίζεται η λεγόμενη «αναλογι-
στική ισορροπία». Γι' αυτό το λόγο, άλ-
λωστε, προβλέφτηκε και ο «κόφτης».

Φουρνέλο και στον

ΕΟΠΥΥ

Από την αρχή ακόμα του νόμου
(άρθρο 2) ξεκαθαρίζεται ότι ο κρατι-
κός προϋπολογισμός χρηματοδοτεί
μόνο την εθνική σύνταξη. «Ειδικές
διατάξεις σχετικές με την κρατική
χρηματοδότηση του συστήματος κοι-
νωνικής ασφάλισης καταργούνται»,
αναφέρεται ορθά κοφτά.

Έτσι, εκτός των άλλων καταργείται
και η κρατική εισφορά, ύψους 0,6%
του ΑΕΠ προς τον ΕΟΠΥΥ, με αποτέ-
λεσμα ο ήδη ελλειμματικός ΕΟΠΥΥ
(παρά τα απανωτά χαράτσια στους
ασφαλισμένους, με τελευταίο αυτό
που μπήκε στους συνταξιούχους το
περασμένο καλοκαίρι: 2% στην κύρια
και 6% στην επικουρική σύνταξη) θα
τιναχτεί κυριολεκτικά στον αέρα. Τα
μόνα έσοδα του ΕΟΠΥΥ θα είναι οι
ασφαλιστικές εισφορές. Με τη μείω-
ση των ασφαλιστικών εισφορών των
εργαζόμενων και με τη μείωση των
συντάξεων, θα μειωθούν δραματικά
και αυτά τα έσοδα και ο ΕΟΠΥΥ θα
καταρρεύσει. Οι ασφαλισμένοι, εργα-
ζόμενοι και συνταξιούχοι, θα κληθούν
να βάλουν πιο βαθιά το χέρι στην τσέ-
πη για να έχουν μια ακόμα πιο άθλια
ασφάλιση υγείας.

Διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης

Αυτό που προωθεί η συγκυβέρνηση
των Τσιπροκαμμένων δεν είναι απλώς
η εξαθλίωση των συντάξεων. Είναι η
διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης,
διακαής πόθος της κεφαλαιοκρατίας
εδώ και πολλά χρόνια.

♦ Όταν υπάρχει το προνοιακό βοή-
θημα των 360 ευρώ για τους ανασφάλι-
στους, που διατηρείται και με το νό-
μο Κατρούγκαλου, ποιος εργαζόμε-
νος θα «κυνηγά» τα ένσημα που θα
του δίνουν σύνταξη μερικά δεκάρικα
μεγαλύτερη; Δε θ' αποδέχεται χωρίς
ιδιαιτερή δυσκολία τον εκβιασμό του
αφεντικού να δουλέψει «μαύρα» και
να πάρει κάτι παραπάνω στο άθλιο
μεροκάματο;

♦ Όταν με 15 πλήρη χρόνια ασφάλι-
σης εξασφαλίζεται η εθνική σύντα-
ξη των 346 ευρώ και με 20 χρόνια
ασφάλισης η πλήρης εθνική σύντα-
ξη των 384 ευρώ, ενώ τα παραπάνω
χρόνια ασφάλισης προσφέρουν μια
ελάχιστη διαφορά στην ανταποδοτι-
κή σύνταξη, ποιος εργαζόμενος δε θα
προτιμήσει τη «μαύρη» εργασία που
θα του προσφερθεί, με αντάλλαγμα
μια ελάχιστη αύξηση του άθλιου με-
ροκάματου ή μισθού; Αυτό που ονο-
μάζουμε «ασφαλιστική συνείδηση»
θα πληγεί ανεπανόρθωτα και θα ανοί-
ξει ένας φαύλος κύκλος: η «μαύρη»
εργασία θα μειώνει τα έσοδα του ΕΦ-
ΚΑ, θα αυξάνει την ελλειμματικότητά
του και θα οδηγεί σε παραπέρα μεί-
ωση των συντάξεων-φιλοδωρημάτων,
κι αυτή η μείωση θα ανατροφοδοτεί
την τάση για «μαύρη», ανασφάλιστη
εργασία.

Με τη «μαύρη» εργασία να φουντώ-
νει, με τις ασφαλιστικές εισφορές να
μειώνονται, με τους καπιταλιστές να
πληρώνουν «τεκμαρτά» και όχι με βά-
ση τον πραγματικό αριθμό εργαζόμε-
νων που απασχολούν, πολύ σύντομα
θα δημιουργηθεί ένας ασφαλιστικός
φορέας - φάντασμα και το μόνο που

θα μέινει θα είναι η εθνική σύνταξη.
Ποιον άλλο εκτός από το κεφάλαιο
εξυπηρετεί αυτό; Χρόνια τώρα, το κε-
φάλαιο και οι πολιτικοί του εκπρόσω-
ποι θεωρούν ότι το «μη μισθολογικό
κόστος εργασίας», όπως αποκαλούν
τις ασφαλιστικές εισφορές, είναι
υψηλό και... αντιπαραγωγικό. Στην
«πρώτη φορά Αριστερά» έλαχε ο
κλήρος να γίνει η κυβέρνηση που θα
ικανοποιήσει στο μέγιστο βαθμό αυτή
την απαίτηση του κεφαλαίου.

Με ταξικές διεκδικήσεις

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμέ-
νου οργάνωσε τον αιφνιδιασμό που
από καιρό σχεδίαζε. Ακολουθώντας
τη ναζιστική τακτική του «αστραπιαί-
ου πολέμου», προώθησε την ψήφιση
του αντισταθμιστικού εκτρώματος
το Σάββατοκύριακο. Ηθελε να δείξει
έργο στους ιμπεριαλιστές δανειστές,
που θα συνεδρίαζαν τη Δευτέρα, ήθε-
λε όμως και να τελειώσει σε νεκρό
χρόνο με τις όποιες αντιδράσεις στο
αντισταθμιστικό έκτρωμα.

Οι αντιδράσεις δεν ήταν καν στο
ύψος παλιότερων εργατικών κινητο-
ποιήσεων για το Ασφαλιστικό. Ακό-
μα και την Κυριακή, μέρα ψήφισης
του νομοσχεδίου, που η παρουσία
στα συλλαλητήρια δε συνεπαγόταν
απώλεια μεροκάματου ή κίνδυνο
απόλυσης, ο κόσμος που συγκεντρώ-
θηκε στο Σύνταγμα ήταν απελπιστι-
κά λίγος, ενώ το ΠΑΜΕ συγκεντρώσε
τις δυνάμεις που συγκεντρώνει ο Πε-
ρισσός σε τέτοιες περιπτώσεις. Δεν
υπήρξε, δηλαδή, κινητοποίηση της
πλατιάς εργατικής βάσης, που σε
άλλες εποχές έκανε αισθητή την πα-
ρουσία της σε τέτοιες κινητοποιήσεις.

Άλλο που δεν ήθελε η συνδικαλι-
στική γραφειοκρατία, βρήκε την ευ-
καιρία να βγει από την υποχρέωση.
Εδώ την Παρασκευή, πρώτη μέρα της
48ωρης απεργίας, παρατηρήθηκε το
φαινόμενο η ΑΔΕΔΥ να οργανώνει
συγκέντρωση στην Κλαυθμώνος και
πορεία και να απεργούν οι εργαζό-
μενοι σε όλα τα αστικά μέσα μαζικής
μεταφοράς (λεωφορεία, τρόλεϊ, ηλε-
κτρικός, μετρό), έτσι που κι εκείνοι
που ενδεχομένως να σκέφτονταν να
πάρουν μέρος στη συγκέντρωση, να
έχουν ένα λόγο για να δικαιολογή-
σουν την απουσία τους.

Δεν περιμέναμε, όμως, τίποτα δια-
φορετικό από την ξεπουλημένη στο
κεφάλαιο συνδικαλιστική γραφειο-
κρατία. Αυτή ούτε θέλει ούτε μπορεί
να εμπνεύσει εργατικές κινητοποιή-
σεις. Κι όσες φορές στο παρελθόν
κάποιες απεργιακές κινητοποιήσεις
είχαν μαζέψει εργατόκοσμο, αυτό
συνέβη όχι γιατί αυτός ο κόσμος
ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα της
αστικοποιημένης συνδικαλιστικής
γραφειοκρατίας, αλλά γιατί ο εργα-
τόκοσμος αισθάνθηκε την ανάγκη
να διαμαρτυρηθεί, να εκφράσει την
οργή του, να υποδηλώσει την παρου-
σία του. Παρά τη μαζικότητά τους, και
αυτές οι κινητοποιήσεις δεν πήραν ρι-
ζοσπαστικό χαρακτήρα, δεν τάραξαν
τα νερά. Στο τέλος, λειτούργησαν ως
καύσιμο για αλλαγές συσχετισμών
στο πολιτικό σκηνικό. Κάπως έτσι έγι-
νε κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή τη φορά δεν υπήρξε ούτε αυ-

τή η παρουσία. Η κινητοποίηση σφρα-
γίστηκε από την απογοήτευση και την
ιδιώτευση. Ούτε αυτό το φαινόμενο,
όμως, είναι πρωτοφανές. Μπορεί να
μην μας ικανοποιεί, πρέπει όμως να
σημειώσουμε πως είναι φαινόμενο
απόλυτα συμβατό με την «κυματοει-
δή» συμπεριφορά ενός αυθόρμητου
κινήματος. Από το 2010, έχουμε μια
αλυσίδα ηττών της εργατικής τάξης.
Οι ήττες στο πεδίο της ταξικής πά-
λης (που ποτέ δεν έφτασε στα απα-
ραίτητα από τη συγκυρία επίπεδα
ριζοσπαστισμού) μεταλλάχτηκαν
σε αυταπάτες για νίκες μέσω της
κοινοβουλευτικής πολιτικής. Με την
πολιτική της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-
ΑΝΕΛ επήλθε η οικτρή διάψευση αυ-
τών των αυταπατών. Και η συνακόλου-
θη απογοήτευση και αποστράτευση,
η οποία «έλαμψε» την προηγούμενη
εβδομάδα.

Η ήττα στο πεδίο της Κοινωνικής
Ασφάλισης είναι ασφαλώς οδυνηρή.
Οδυνηρές, όμως, ήταν και οι άλλες
ήττες. Και δεν ωφελούν τα κλαψου-
ρίσματα για την «προδοσία του ΣΥ-
ΡΙΖΑ». Η εργατική τάξη δεν έχει άλλη
επιλογή από το να αγωνιστεί για να
ξαναπάρει πίσω αυτά που της έκλε-
ψαν. Ο αγώνας θα είναι μακρύς.
Πρέπει να ξανακερδίσουμε όλα όσα
είχαν κατακτήσει οι πατεράδες και οι
παππούδες μας. Κι αυτό δεν μπορεί
να γίνει χωρίς ένα κίνημα που αρχίζει
να ανασυγκροτείται ταξικά, ν' αποκτά
συνείδηση της δύναμής του και να
την αποδεσμεύει στους δρόμους της
ταξικής πάλης.

Δεν μπορεί, όμως, να υπάρξει τα-
ξική ανασυγκρότηση του εργατικού
κινήματος χωρίς ταξικό προγραμμα-
τικό μπούσουλα. Το λάθος που κάνουν
πολλοί πρωτοπόροι εργάτες είναι να
αδμονούν για «δράση», αναλίσκόμε-
νοι σ' έναν συνδικαλιστικό ακτιβισμό,
ο οποίος δεν χτίζει θεμέλια κι αφήνει
ελεύθερο το πεδίο στην αστική κα-
τεύθυνση μέσα στο εργατικό κίνημα.
Ελεύθερο το πεδίο να βάζει η αστική
κατεύθυνση την πολιτική σφραγίδα,
εγκλωβίζοντας το κίνημα στη λογική
του «ρεαλισμού», η οποία οδηγεί στη
συνέχεια στην «ήσονα προσπάθεια». Έτσι,
κύκλοι πρωτοπόρων εργατών κα-
ταδικάζονται ως Σίσυφοι ν' ασχολού-
νται με το άμεσο και το επιμέρους,
στερώντας δυνάμεις από την προ-
σπάθεια για την οικοδόμηση ενός
δυνατού ταξικού ρεύματος.

Η ήττα στο πεδίο της Κοινωνικής
Ασφάλισης πρέπει να γίνει αφετηρία
για να ξανανθίσει η ασφαλιστική συ-
νείδηση στις νέες γενιές των εργατών
και εργαζόμενων. Αυτός είναι ο στό-
χος. Η ασφαλιστική συνείδηση που
πρέπει να ξανανθίσει πρέπει να έχει
εργατική και όχι αστική βάση. Ιδού η
ευκαιρία για να συσπειρωθούμε γύρω
από ένα ταξικό πρόγραμμα ασφαλι-
στικών διεκδικήσεων, οδηγό για το
παρόν και το μέλλον:

**Εμείς παράγουμε όλο τον κοινω-
νικό πλούτο.**

**Εμείς είμαστε τα υποζύγια της
φορολογίας.**

**Απαιτούμε πλήρη Κοινωνική
Ασφάλιση για όλους και πλήρη χρη-
ματοδότησή της από τους καπιταλι-
στές και το κράτος τους.**

Το χρέος εργαλείο για την αποικιοποίηση

«**Σ**ε ευθυγράμμιση με τις δηλώσεις της Ευρωσυνόδου (Eurosummit) και της Ευρωομάδας (Eurogroup) το καλοκαίρι του 2015, το Eurogroup είναι έτοιμο να εξετάσει, εάν είναι αναγκαίο, πιθανά πρόσθετα μέτρα για το χρέος, που θα στοχεύουν να διασφαλίσουν ότι οι ανάγκες αναχρηματοδότησης της Ελλάδας διατηρούνται μακροπρόθεσμα σε βιώσιμα επίπεδα. Αυτά τα μέτρα θα αποφασιστούν υπό τον όρο της πλήρους εφαρμογής μέτρων συμφωνημένων στο πλαίσιο του προγράμματος του ESM, και θα εξεταστούν μετά την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης, από τη στιγμή που θα έχουν πλήρως εφαρμοστεί όλα τα προαπαιτούμενα.

Το Eurogroup συμφωνεί στις ακόλουθες γενικές κατευθυντήριες αρχές για τα πιθανά πρόσθετα μέτρα για το χρέος: (i) διευκόλυνση της πρόσβασης στις αγορές, (ii) εξομάλυνση του σχήματος αποπληρωμής, (iii) **κίνητρα για τη διαδικασία προσαρμογής της χώρας ακόμα και μετά το τέλος του προγράμματος**, (iv) ευελιξία για την αντιμετώπιση αβέβαιης ανάπτυξης του ΑΕΠ και αυξήσεων των επιτοκίων στο μέλλον (...)

Το Eurogroup επαναβεβαιώνει ότι ονομαστικό κούρεμα αποκλείεται και πως όλα τα μέτρα που θα παρθούν θα βρίσκονται σε ευθυγράμμιση με τον υπάρχοντα νόμο της ΕΕ και τα νομικά πλαίσια του ESM και του EFSF. Το Eurogroup θα εξετάσει:

Βραχυπρόθεσμα: δυνατότητες να βελτιστοποιήσει τη διαχείριση χρέους του προγράμματος.

Μεσοπρόθεσμα: το Eurogroup ζητά από το EWG να διερευνήσει ειδικά μέτρα (όπως μακρύτερη περίοδο χάριτος και αποπληρωμής) που μπορεί να χρησιμοποιηθούν, αν χρειαστεί, **στο τέλος του προγράμματος του ESM**, υπό τον όρο της επιτυχούς εφαρμογής του προγράμματος του ESM, καθώς και μέτρα όπως η χρήση των ισοδύναμων κερδών από τα SMP και ANFA.

Μακροπρόθεσμα: το Eurogroup είναι έτοιμο, αν χρειαστεί, και υπό τον όρο της επίτευξης των στόχων για το πρωτογενές πλεόνασμα, να εκτιμήσει περαιτέρω στο τέλος του προγράμματος την ανάγκη για πιθανά πρόσθετα μέτρα για το χρέος για να διασφαλίσει ότι οι ακαθάριστες χρηματοδοτικές ανάγκες της Ελλάδας θα παραμείνουν σε βιώσιμη τροχιά».

Παραθέσαμε σκόπιμα όλο σχεδόν το σχετικό με το χρέος απόσπασμα της απόφασης που πήρε το Eurogroup την περασμένη Δευτέρα. Αν ήταν να αποδώσουμε με μια φράση

την ουσία αυτής της απόφασης, θα λέγαμε ότι αποτελεί επιβεβαίωση της φράσης που επαναλαμβάνει συνεχώς τους τελευταίους μήνες ο Σόιμπλε: δεν υφίσταται ζήτημα ελληνικού χρέους, η σχετική συζήτηση γίνεται για το πρεστίτζ. Αυτό που αποφάσισε το Eurogroup είναι ότι με το **ενδεχόμενο** νέας αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους θ' ασχοληθεί ξανά το 2018, μετά τη λήξη του «προγράμματος» που προσδιορίζει το τρίτο Μνημόνιο. Επειδή, όμως, υπάρχει και το «πρεστίτζ» της ελληνικής κυβέρνησης, ανακατεύουμε την τράπουλα και μιλάμε ακόμα και για βραχυπρόθεσμα μέτρα, χωρίς να προσδιορίζουμε κανένα απ' αυτά.

Δεν υπάρχει μνημονιακή ελληνική κυβέρνηση που να μην ζήτησε κάποια αναφορά στο χρέος, κάθε φορά που έπρεπε να ψηφίσει ένα σκληρό αντιλαϊκό πακέτο. Ζήτησε αναφορά και την πήρε η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, το Νοέμβριο του 2012: μόλις βγει πρωτογενές πλεόνασμα, θα εξεταστεί η νέα αναδιάρθρωση του χρέους, έλεγε η υπόσχεση. Το ίδιο ζήτησε η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου τον Ιούλη-Αύγουστο του 2015, για να υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο: μόλις ολοκληρωθεί η πρώτη αξιολόγηση, θα εξεταστεί η νέα αναδιάρθρωση του χρέους, έλεγε η συμφωνία στην έκτακτη σύνοδο κορυφής της Ευρωζώνης (Eurosummit). Τώρα, για να ψηφίσει το σκληρό (και τεράστιο) πακέτο αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων της πρώτης αξιολόγησης ζητά να επαναληφθεί υπόσχεση για το χρέος. Μόνο που η νέα αναδιάρθρωση πήγε τρία χρόνια πίσω. Αυτό που γίνεται στην πράξη είναι ότι οι ιμπεριαλιστές δανειστές χρησιμοποιούν το χρέος ως εργαλείο αποικιοποίησης της χώρας, φροντίζοντας να αναδιάρθρουν το χρέος έτσι που ο ελληνικός καπιταλισμός να μπορεί να το εξυπηρετήσει. Αυτές οι ρυθμίσεις, όμως, γίνονται πάντοτε με τη συνοδεία μνημονιακών πακέτων.

Αμφιβάλλει κανείς ότι το 2018 οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα απαιτήσουν ένα ακόμα Μνημόνιο για να προχωρήσουν στην αναδιάρθρωση του χρέους με επιμήκυνση των δόσεων αποπληρωμής; Ακόμα και τώρα, που δεν έχουν κανένα λόγο να προειπουν τι θα ζητήσουν στο τέλος του 2018, φωτογραφίζουν το επόμενο Μνημόνιο, με τη φράση: «κίνητρα για τη διαδικασία προσαρμογής της χώρας **ακόμα και μετά το τέλος του προγράμματος**». Κι όχι μόνο φωτογραφίζουν το επόμενο Μνημόνιο, αλλά υποχρεώνουν τη συγκυβέρνηση

των Τσιπροκαμμένων να υπογράψει ένα συμπληρωματικό Μνημόνιο (το αναφέρει ρητά η απόφαση του Eurogroup), το οποίο -εκτός των άλλων- θα περιλαμβάνει και τον περιβόητο «κόφτης», ο οποίος θα καθιστά διακοσμητικό όργανο τον υπουργό Οικονομικών της εκάστοτε ελληνικής κυβέρνησης, ενώ θα αφαιρεί από το κοινόβουλιο του ελληνικού κράτους την αρμοδιότητα να αποφασίζει για την ακολουθούμενη δημοσιονομική πολιτική.

Αυτή είναι ρύθμιση που πάει πέρα από τη λεγόμενη περιορισμένη εκχώρηση κυριαρχίας στα όργανα της ΕΕ, που προβλέπον οι συνθήκες της ΕΕ. Είναι κλασική ρύθμιση αποικιοποίησης. Ο Τσίπρας και οι άλλοι συριζαίοι ξέρουν πολύ καλά τι υπέγραψαν. Υπέγραψαν αυτό που ο νυν υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς περιέγραφε ως «αποικία χρέους», φράση που τόσο άρεσε στον Τσίπρα, ώστε την πέταγε συνεχώς στα μούτρα των Σαμαροβενιζέλων, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν στην αντιπολίτευση.

«Έχουμε για πρώτη φορά έναν συγκεκριμένο αποτυπωμένο οδικό χάρτη για την ελάφρυνση, για την απομείωση του δημόσιου χρέους», είπε ο Τσίπρας στη συνεδρίαση-φιέστα του υπουργικού συμβουλίου την περασμένη Τρίτη, κάνοντας παιχνίδι με τις λέξεις κατά τα πρότυπα του Γκέμπελς. Απομείωση του

χρέους, βέβαια, όχι μόνο δεν προβλέπεται, αλλά αντίθετα αποκλείστηκε και πάλι ρητά και κατηγορηματικά: «Το Eurogroup επαναβεβαιώνει ότι ονομαστικό κούρεμα αποκλείεται». Όσο για την ελάφρυνση στην αποπληρωμή των δόσεων, αυτή είναι υπεσχημένη από το Νοέμβριο του 2012 και δεν υπάρχει τίποτα καινούργιο. Το 2018, όποια κόμματα θα κυβερνούν τότε, θα κληθούν να υπογράψουν το επόμενο Μνημόνιο, με αντάλλαγμα την επιμήκυνση κάποιων ομολόγων που θ' αρχίσουν να λήγουν μαζικά από το 2022 (μέχρι τότε, όπως λέει ο Σόιμπλε, το χρέος είναι ρυθμισμένο). Απλά, ο Τσίπρας νομίζει ότι μπορεί να «πουλήσει» το χρέος στον ελληνικό λαό. Ή για να ακριβολογούμε, δεν του έχει μείνει τίποτ' άλλο για να «πουλήσει».

Δεν έχουμε δει ακόμα τις άλλες παραμέτρους της συμφωνίας της 9ης Μάη. Πώς ακριβώς θα είναι το νέο Ταμείο ξεπουλήματος της κρατικής περιουσίας; Είμαστε βέβαιοι ότι οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα έχουν σ' αυτό το Ταμείο μεγαλύτερο έλεγχο απ' αυτόν που περιγράφει το Μνημόνιο του περασμένου καλοκαιριού.

Έχουμε πληροφορηθεί, πάντως, ότι τα «κόκκινα δάνεια» πουλιούνται. Όπως έγραφε ο Τσακαλώτος στη δωσιολογική περιεχομένου και ύφους επιστολή που έστειλε στους υπουργούς Οικονομικών πριν

από το Eurogroup, οι «δομικές μεταρρυθμίσεις» που συμφωνήθηκαν με το κουαρτέτο/τρόικα «περιλαμβάνουν το άνοιγμα του συνόλου της αγοράς των μη εξυπηρετούμενων δανείων (NPLs), εκτός από κάποια προσωρινή προστασία δανείων που σχετίζονται με πρώτη κατοικία». Από τη... νέα σεισάχθεια που υποσχόταν ο ΣΥΡΙΖΑ, φτάσαμε στην πώληση ακόμα και δανείων με υποθήκη πρώτη κατοικία (όχι μόνο στεγαστικών, αλλά και άλλου τύπου δανείων, που πάρθηκαν με υποθήκευση της πρώτης κατοικίας). Η προσωρινή προστασία, σύμφωνα με τις κυβερνητικές διαρροές, θα είναι μέχρι τα τέλη του 2017 και θα αφορά τα δάνεια ύψους μέχρι 140.000 ευρώ.

Τέλος, ακόμα δεν έχουμε δει την ακριβή διάρθρωση του λεγόμενου δημοσιονομικού πακέτου, ύψους 1,8 δισ. ευρώ, το οποίο θα ψηφιστεί πακέτο με όλα τα υπόλοιπα πριν τις 24 Μάη. Δεν πρέπει να χαθεί το μομέντουμ. Τώρα που οι βουλευτές των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πέταξαν τη μάσκα της κοινωνικής ευαισθησίας και απεκάλυψαν το αποκρουστικό πρόσωπο των

εξουσιαστικών παχύδερμων, είναι πολυτέλεια να φτιάχνεις χωριστά νομοθετήματα και να τους κουράζεις με απανωτές κοινοβουλευτικές διαδικασίες και ψηφοφορίες. Ενα «ναι σε όλα» αρκεί.

Σύμφωνα με τη συριζαϊκή προπαγάνδα, η νέα αναδιάρθρωση του χρέους (την οποία μέχρι πρότινος παρουσίαζαν σαν σίγουρη) είναι απαραίτητη προκειμένου να αισθανθούν ασφάλεια και σιγουριά οι επενδυτές και να εισρεύσουν κατά κύματα στην επικράτεια του ελληνικού καπιταλισμού. Τώρα, όχι μόνο δεν υπάρχει αναδιάρθρωση του χρέους, αλλά μόνο μια υπόσχεση για πιθανή αναδιάρθρωση το 2018, υπό όρους μάλιστα, ενώ επιπλέον υπάρχει και ο «κόφτης», που θεωρητικά θα μπορούσε να θεωρηθεί παράγοντας αβεβαιότητας και ανασφάλειας. Ο «κόφτης», όμως, αφορά μισθούς και συντάξεις, επομένως για τους καπιταλιστές θεωρείται παράγοντας σταθερότητας. Είναι αυτό που δε θέλουν να ομολογήσουν οι συριζαίοι. Πουλάνε τη χώρα στη νεοαποικιοκρατία, πουλάνε το λαό στο κεφάλαιο.

Τελευταία προβολή Σήμερα, Σάββατο, στις 8 ακριβώς

Προβολές ταινιών και συζητήσεις

- Παρασκευή 20/5/2016 -
MOMMY

(Καναδάς, 2014, 134')

Σκηνοθεσία, Σενάριο: Ξαβιέ Ντολάν

Φωτογραφία: Αντρέ Τουρπέν

Μουσική: Εντουάρντο Νόγια

Ηθοποιοί: Αν Ντορβάλ, Αντουάν-Ολιβιέ Πιλόν, Σουζάν Κλεμάν

Παραγωγή: Νάνσι Γκραντ, Ξαβιέ Ντολάν

Το επονομαζόμενο «παιδί-θαύμα» του καναδικού σινεμά παρουσιάζει, σε ηλικία μόλις 25 χρόνων, την πέμπτη μεγάλου μήκους ταινία του. Σε ένα υποτιθέμενο 2015, όπου μόλις ψηφίστηκε νόμος που επιτρέπει στους γονείς να παραδίδουν δωρεάν τα παιδιά τους για εγκλεισμό σε ψυχιατρικές κλινικές, μια νεαρή χήρα αποφασίζει να κρατήσει κοντά της τον έφηβο γιο της Στίβεν, τον οποίο καμιά υπηρεσία δεν μπορεί να διαχειριστεί λόγω των βίαιων ξεσπασμάτων του. Μητέρα και γιος μοιράζονται το ίδιο εκρηκτικό ταμπεραμέντο, και οι ισορροπίες φαίνονται ιδιαίτερα εύθραυστες έως ότου μπαίνει στη ζωή τους μια συνεσταλμένη γειτόνισσα, που θα βοηθήσει τον Στίβεν στα μαθήματά του αλλά και την μικρή οικογένεια να σταθεί στα πόδια της. Η ταινία μοιράστηκε το βραβείο της Επιτροπής στο φεστιβάλ Καννών του 2014 με τον «Αποχαιρετισμό στη Γλώσσα» του Ζαν-Λικ Γκοντάρ.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Α, σχολεία, να ασχολία. Ανοίξαν πάλι τα παιδοφυλακτήρια (η λέξη «φύλαξη» με όλες τις έννοιές της), λίγο πριν ξανακλείσουν (όλο και απαλύνονται οι ποιοτικές διαφορές μεταξύ ανοίγματος και κλεισίματος, τείνοντας προς εξομοίωση των δύο καταστάσεων). Και τα λόγια του Μίλτου Κουντουρά («Γκρεμίστε τα σχολεία») υπενθυμίζουν τι ακριβώς είναι το σχολείο στον θαυμαστό καπιταλιστικό κόσμο: «Και η αλήθεια είναι αυτή: σχολείο πια δεν υπάρχει. Κινείται μονάχα ακόμη ένας ανήθικος κι αρρωστημένος οργανισμός γεμάτος από δηλητήριο και παραφροσύνη, που πολύ σύντομα θα επιδράσει θανατηφόρα σ' όλη την κατοπινή ζωή του τόπου μας. Μια σάπια και ξεχαρβαλωμένη μηχανή όπου από ανάγκη ρίχνουμε μέσα μια καθαρή κι αγνή ζωική παραγωγή –τα ευκολόπλαστα παιδιά μας- για να μας τα μεταβάλλει ύστερα από λίγα χρόνια σε μούμιες κατάξερρες και φασκιωμένες ή σε κινούμενα μιάσματα ανασυρμένα σαν από τάφους...».

Όσοι δεν πήγατε την Τετάρτη στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ, χάσατε την καίρια ευκαιρία να μάθετε για τα «αν της ανάπτυξης» από τον πρόεδρο της «Αττικό Μετρό» ΑΕ (τι Αυτού Εξοχότης ρε;) Γιάννη Μιλόπουλο και το σχετικό βιβλίο του, μα περισσότερο να δείτε Σπίρτζη, Ρουσόπουλο και Μαραβέγια (ποιος Κωστής ρε;) μαζί.

Παρακαλούμε να απομακρυνθούν για λίγο οι σύντροφοι που παίρνουν φαρμακευτική αγωγή ή έχουν πρόβλημα με τα νεύρα τους, γιατί αντιγράφουμε από δελτίο Τύπου του ΣυΡΙΖΑ Ξάνθης τα εξής ωραία (και ασύντακτα): «Η παραπληροφόρηση μέσα από τα συστημικά ΜΜΕ του κέντρου και της περιφέρειας, δηλητηριάζουν, τρομοκρατούν και αποπροσανατολίζουν τους πολίτες. Βλέποντας και μελετώντας τα πραγματικά στοιχεία του νέου ασφαλιστικού, διαπιστώνει κανείς άμεσα τις μεγάλες τομές και την καθολική προστασία των ασφαλισμένων, των χαμηλοσυνταξιούχων, των μικροεπαγγελματιών, των αγροτών και των ανθρώπων του μόχθου (...) Δώσαμε εθνική μάχη και κερδίσαμε την εθνική σύνταξη. Βασικό εργαλείο κοινωνικής δικαιοσύνης που δεν θα χρηματοδοτείται από τις εισφορές αλλά αποκλειστικά από τη φορολογία για να γίνει αναδιανομή υπέρ των φτωχότερων.

Δουλέψαμε σκληρά για να φέρουμε μια μεταρρύθμιση που συνδυάζει βιωσιμότητα και κοινωνική δικαιοσύνη. Γυρίζουμε σελίδα και δίνουμε την ελπίδα στην Ελλάδα να σταθεί στα πόδια της». Το σύνολο των επιστημών σηκώνει τα χέρια...

«Με τι πέτρες τι αίμα και τι σίδερο / και τι φωτιά είμαστε καμωμένοι / ενώ φαινόμαστε από σκέτο σύννεφο / και μας λιθοβολούν και μας φωνάζουν αεροβάτες / το πώς περνούμε τις μέρες και τις νύχτες μας / ένας Θεός το ξέρει» (Οδυσσεάς Ελύτης).

Πολιτικοί και πωλητική του μώλου. Τώρα, κρυμμένος στο «Ποτάμι» / Σταύρο μου / ανασαίνεις καβάλα στο καλάμι / γιε γιε γιε γιε. Κι ο Αλέξης Τζίφρας εξακολουθεί να βάζει τη τζίφρα του, τραγουδώντας «είμαστε δυο / είμαστε τρεις / είμαστε 153», την ώρα που ο λαός τραγουδάει «βαράνε δυο / βαράνε τρεις / βαράνε 153 / πονάς εσύ / πονάω εγώ / μα ποιος πονάει πιο πολύ / θα 'ρθει καιρός να μας το πει»... Ενώ η Κων-stand up comedy συνεχίζεται μέσα από μια πλεύση ελευθερίας που δεσμεύεται και δεν προχωράει, χωρίς να υπάρχει κανένα απαγορευτικό απόπλου. Με εντυπωσιακή αμέλεια («α» στερητικό και «μέλη»), αλλά με ικανή καπετανίσσα.

«Πρέπει ηρωικά να το πάρουμε απόφαση, η γαλήνη, η αμέριμνη χαρά, η λεγόμενη ευτυχία ανήκουν σε άλλες εποχές, περασμένες ή μελλούμενες, όχι στη δικιά μας. Μπήκαμε πια εμείς στον αστερισμό της αγωνίας...» (Νίκος Καζαντζάκης - «Αναφορά στον Γκρέκο»).

Τα ελληνικά... όργανα «πουλάνε» πάντα. Παγκόσμια. Πάσης φύσεως όργανα: Το ελληνικό μπουζούκι ακούγεται σε όλη την υφήλιο. Οι έλληνες μπάτσοι «ακούγονται» σε όλα τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία μετά από κάθε διαδήλωση ή και χωρίς αυτή. Τα ελληνικά κυβερνητικά όργανα αποτελούν μόνη και κορυφαία ψυχαγωγία στην Ευρωλάνδη. Ακόμη και τα ελληνικά όργανα του έρωτα γίνονται όλο και πιο γνωστά, μέσω εκείνου του «προσεχώς Ελληνίδες» που αναμένεται να αντικαταστήσει σταδιακά το πεπαλαιωμένο «προσεχώς Βουλγάρες» στη χέρσα Βαλκανική χερσόνησο...

Κι εσύ ΛαΕ βασανισμένη...

Κοκκινোসκουφίτσα

Από Μπόλαρη - Αποστόλου

Αποφάσεις υπέρ των γαλακτοβιομήχανων

Με αρθρογραφία μας εδώ και καιρό αποκαλύπτουμε ότι το δίδυμο της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, Β. Αποστόλου και Μ. Μπόλαρης, συνεχίζει την πολιτική των προκατόχων του υπουργών των μνημονιακών κυβερνήσεων. Την πολιτική της πλήρους αсуδοσίας των γαλακτοβιομηχανιών, που χρησιμοποιούν παράνομα, σε μαζική κλίμακα (από το 2009 περίπου) εβαπορέ γάλα (το οποίο αραιώνουν με διπλάσια έως τριπλάσια ποσότητα νερού) και πρωτεΐνη γάλακτος για την Παρασκευή γιαουρτιού και λοιπών γαλακτοκομικών προϊόντων, ακόμα και παστεριωμένου γάλακτος.

Όπως έχουμε αποκαλύψει, από τον Οκτώβριο του 2015 το εν λόγω υπουργικό δίδυμο έβαλε μπροστά τη διαδικασία νομιμοποίησης της χρήσης εβαπορέ και πρωτεΐνης γάλακτος. Δεν αρκέστηκε όμως μόνο σ' αυτό. Προχώρησε παραπέρα, εκδίδοντας τον περασμένο Δεκέμβριο Κοινή Υπουργική Απόφαση (την υπογράφουν οι Γ. Χουλιαράκης και Μ. Μπόλαρης) με την οποία δίνεται στις γαλακτοβιομηχανίες η ελευθερία να χρησιμοποιούν υπαλλήλους τους προκειμένου να κάνουν τις δειγματοληψίες ελέγχου της ποιότητας του γάλακτος που αγοράζουν από τους παραγωγούς. Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει, δηλαδή.

Όπως προβλέπει η ΚΥΑ, ο αγοραστής-μεταποιητής «αναλαμβάνει με φροντίδα του να πραγματοποιεί τη δειγματοληψία» και να παραδίδει τα δείγματα «για ανάλυση είτε στο Εργαστήριο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ

είτε στις εγκαταστάσεις του αγοραστή-μεταποιητή είτε σε άλλο σημείο». Το ΔΣ του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ συνεδρίασε στις 17.3.2016 και έσπευσε να υλοποιήσει την ΚΥΑ των Χουλιαράκη-Μπόλαρη. Συγκεκριμένα το ΔΣ, αποφάσισε μεταξύ των άλλων τη σύναψη των προβλεπόμενων από την ΚΥΑ ιδιωτικών συμφωνητικών συνεργασίας μεταξύ των Εργαστηρίων Ελέγχου Ποιότητας Γάλακτος του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και μεταποιητών γάλακτος, με ανάληψη από τον Οργανισμό της δαπάνης για τα υλικά δειγματοληψίας (φιαλίδια). Οι ίδιες οι γαλακτοβιομηχανίες θα κάνουν τις δειγματοληψίες και τα εργαστήρια απλώς θα αναλύουν ό,τι τους δίνουν οι γαλακτοβιομήχανοι! Δεν είναι απλώς ξεφτιλίκι, είναι πρόκληση.

Για δεύτερη φορά αρνούνται να μας δώσουν τα Ισοζύγια Γάλακτος

Μετά τον Α. Καπρέλη, διευθύνοντα σύμβουλο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, και ο Θ. Αλεξανδρόπουλος, γενικός διευθυντής Βιώσιμης Ζωικής Παραγωγής και Κτηνιατρικής αρνήθηκε να μας δώσει τα Ισοζύγια Γάλακτος συγκεκριμένων βιομηχανιών γάλακτος (έξι τον αριθμό), που ζητήσαμε. Μολονότι οι πληροφορίες μας λένε ότι η φάμπρικα της παράνομης χρήσης εβαπορέ γάλακτος (και πρωτεΐνης γάλακτος, προκειμένου να πήσει το αραιωνόμενο με νερό εβαπορέ) κρατάει από το 2009, ζητήσαμε τα Ισοζύγια για την περίοδο από το Γενάρη του 2014 μέχρι το Φλεβάρη του 2016, για να μην επικαλεστούν δυσκολίες μπόλικης «χαρτούρας» (τα Ισοζύγια είναι μηνιαία).

Ετσι κι αλλιώς, και αυτή η περίοδος είναι αρκετή για να αποδειχτεί περίτρανα η ωμή παραβίαση του Κώδικα Τροφίμων και Ποτών, που απαγορεύει τη χρήση εβαπορέ και πρωτεΐνης γάλακτος. Παραβίαση που γίνεται με τις ευλογίες των κυβερνήσεων. Δεν είναι τυχαίο που η ΦΑΓΕ αναφέρει στις συσκευασίες των γιαουρτιών της, ότι χρησιμοποιεί συμπυκνωμένο γάλα (εβαπορέ) και πρωτεΐνη γάλακτος. Όταν γνωρίζει ότι όλες οι κυβερνήσεις αποδέχονται αυτή την παρανομία και ότι οι αρμόδιοι υπουργοί χαρακτηρίζουν αναχρονιστικές τις απαγορεύσεις του ΚΤΠ, γιατί να μην το κάνει;

Ο διευθύνων σύμβουλος του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ αρνήθηκε να μας χορηγήσει τα Ισοζύγια Γάλακτος ισχυριζόμενος ότι αυτά δεν είναι δημόσια έγγραφα και ότι ο φορέας του δεν είναι αρμόδιος να εγκρίνει τη χορήγηση των Ισοζυγίων, αλλά μια διεύθυνση που υπάγεται στην γενική διεύθυνση Βιώσιμης Ζωικής Παραγωγής και Κτηνιατρικής. Δεν παρέλειψε, ακόμη, να ισχυριστεί ότι η χορήγηση των Ισοζυγίων προσκρούει σε προσωπικά δεδομένα!

Ο Θ. Αλεξανδρόπουλος μας

έδωσε δύο αρνητικές απαντήσεις, με διαφορά μιας μέρας (25 και 26 Απριλ). Και στις δύο ισχυρίζεται ότι τα Ισοζύγια γάλακτος δεν είναι δημόσια έγγραφα. Δεν επαναλαμβάνει τον ισχυρισμό περί προσωπικών δεδομένων, που ανήκει στο επίπεδο της γελοιότητας, όμως οι νομικοί σύμβουλοι της υπηρεσίας κουράστηκαν για να επινοήσουν τον ανυπόστατο ισχυρισμό περί ιδιωτικών εγγράφων, προκειμένου να στηρίξουν την εκ των προτέρων ειλημμένη απορριπτική απάντηση.

Πέρα από νομικίστικους ακροβατισμούς, εδώ υπάρχει μια πολιτική ουσία, την οποία στην πραγματικότητα έχουν να επιβεβαιώσουν με την πεισματική τους άρνηση να μας δώσουν αντίγραφα των Ισοζυγίων Γάλακτος. Τα έγγραφα αυτά καίνε στην κυριολεξία και τους παρανοούντες καπιταλιστές και τις κυβερνήσεις (και τη σημερινή των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ) που τους κάνουν πλάτες στην παρανομία. Μια παρανομία που στρέφεται ενάντια στον ελληνικό λαό και καταστρέφει τη συντριπτική πλειοψηφία των φτωχών κτηνοτρόφων.

Τους ακροβατισμούς των νομικών συμβούλων μάλλον αντιλήφθηκε ο Θ. Αλεξανδρόπουλος, γι' αυτό στη δεύτερη εκδοχή της απάντησής του, σ' αυτή που εξέδωσε μια μέρα μετά την πρώτη, προσέθεσε την εξής παράγραφο: «Εφόσον τεκμηριώσετε το έννομο συμφέρον σας και προσδιορίσετε επακριβώς τα αιτούμενα σχετικά έγγραφα **μπορείτε να λάβετε πρόσβαση σε αυτά μετά από εισαγγελική παραγγελία** πλήρως αιτιολογημένη». Μάλιστα, ήθελε να στείλει μόνο αυτή τη δεύτερη εκδοχή, γι' αυτό και ξαφνιάστηκε όταν του αναφέραμε ότι μας έστειλε δυο απαντήσεις που διαφέρουν μόνο ως προς αυτή την παράγραφο. Στην αγωνία τους να δώσουν μια απάντηση επιεικώς νομικοφανή, κάπου

«μπέρδεψαν τα μπούτια τους», κατά το κοινώς λεγόμενο.

Τέτοια διαδικασία δεν προβλέπεται από το νόμο 2690/1999, με βάση τον οποίο οι δημόσιες υπηρεσίες είναι υποχρεωμένες να δίνουν στους πολίτες δημόσια έγγραφα. Στη διαδικασία της εισαγγελικής παραγγελίας αναγκάζονται να καταφεύγουν οι πολίτες προκειμένου να κάμψουν την άρνηση των δημόσιων υπηρεσιών. Το εκπληκτικό είναι ότι ο Θ. Αλεξανδρόπουλος μας συστήνει μεν την προσφυγή στον εισαγγελέα, ταυτόχρονα όμως αφήνει να εννοηθεί ότι και η εισαγγελική παραγγελία θα κριθεί από τον ίδιο και τους νομικούς του συμβούλους αν είναι «πλήρως αιτιολογημένη»!

Οι νομικοί σύμβουλοι στους οποίους -καθ' υπόδειξη της πολιτικής ηγεσίας- κατέφυγε ο Θ. Αλεξανδρόπουλος, προκειμένου να προσφέρουν τα φώτα τους για να στηριχτεί η εκ των προτέρων άρνηση, έκαναν πολλά νομικά σάλτα. Θα σταθούμε σε ένα απ' αυτά. Επικαλούνται τη Γνωμοδότηση 620/1999 του Ε' Τμήματος του Νομικού Συμβούλου του Κράτους και το άρθρο 902 του Αστικού Κώδικα, που αφορούν άλλα έγγραφα και όχι έγγραφα όπως τα Ισοζύγια Γάλακτος. Το ότι αφορούν άλλα έγγραφα το παραδέχονται οι ίδιοι γράφοντας: «Παραδείγματα τέτοιων εγγράφων συνιστούν οι διαθήκες, τα έγγραφα πωλήσεως, μισθώσεως, τα εταιρικά συμβόλαια, τα σχέδια συμβάσεως κ.λ.π.»! Εμείς, πάντως, ούτε διαθήκη ζητήσαμε, ούτε μισθωτήριο συμβόλαιο, ούτε τη... μυστική φόρμουλα με την οποία η τάδε γαλακτοβιομηχανία φτιάχνει το... αφροδιακό γιαούρτι-τούρμπο. Γι' αυτό μιλάμε για νομικά σάλτα.

Γιατί είναι δημόσια έγγραφα τα Ισοζύγια Γάλακτος;

Πρώτον, γιατί όπως και τα Βιβλία Ημερήσιας Παραγωγής συντάσσονται από τις δημόσι-

ες υπηρεσίες με βάση Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις. Οι απαντήσεις που πρέπει να δώσουν οι γαλακτοβιομηχανίες είναι συγκεκριμένες. Όχι μόνο δεν μπορούν να απαντούν κατά το δοκούν, αλλά πρέπει και να ελέγχονται τα νούμερα με τα οποία συμπληρώνονται τα έντυπα, με σκοπό να ελέγχονται αν εφαρμόζουν αυστηρά τον ΚΤΠ. Οι δημόσιες υπηρεσίες που έχουν την αρμοδιότητα να ελέγχουν τις γαλακτοβιομηχανίες δεν πρέπει να αρκούνται στην παραλαβή των Ισοζυγίων. Οφείλουν να κάνουν περιοδικούς ελέγχους, να κάνουν «φύλλο και φτερό» τα βιβλία ημερήσιας παραγωγής, τα τιμολόγια, τις αποθήκες, τις ποσότητες των παραγόμενων προϊόντων, και να ελέγχουν αυστηρά την αλυσίδα παραγωγής.

Δεύτερον, οι δημόσιες υπηρεσίες είναι υποχρεωμένες να μπαίνουν και στη βάση του ελέγχου από τους πολίτες. Δεν νοείται έλεγχος, έστω και στοιχειώδης, από τους πολίτες, όταν οι δημόσιες υπηρεσίες αρνούνται να δώσουν τα στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να ασκηθεί αυτός ο έλεγχος (στοιχειώδης, γιατί οι γαλακτοβιομηχανίες δεν καταγράφουν όλες τις ποσότητες στα Ισοζύγια).

Στην αίτησή μας ζητήσαμε και ενημέρωση για τα πρόστιμα που τυχόν έχουν επιβληθεί από το 2012 μέχρι σήμερα για χρήση απαγορευμένων υλικών στην παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων και για την εισπραξιμότητά τους. Ο Θ. Αλεξανδρόπουλος μας απάντησε ότι τα πρόστιμα μετά το 2014 δεν έχουν ακόμη τελεσιδικήσει! Τα σχόλια δικά σας.

ΥΓ. Βουλευτές της ΝΔ έχουν υποβάλει δύο ερωτήσεις στον ΥΑΑΤ, με τις οποίες ζητούν και τα Ισοζύγια Γάλακτος. Στο κείμενο των ερωτήσεών τους δεν κάνουν την παραμικρή αιχμή ενάντια στους γαλακτοβιομήχανους. Λογικό για δεξιούς...

Ολοήμερο σχολείο

Στόχος η περικοπή δαπανών και η εξοικονόμηση εκπαιδευτικών

Με αφορμή τη ρύθμιση για τον «Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου» του Ν. Φίλη ξέσπασε σκυλοκαυγάς ανάμεσα στη συριζαϊκή πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας και τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το πολιτικό φάντασμα, την φράση Άννα Διαμαντοπούλου. Ο μεν Μητσοτάκης, υπεύθυνος για τις χιλιάδες απολύσεις εκπαιδευτικών και το κλείσιμο 49 ειδικοτήτων των ΕΠΑΛ εν μια νυκτί, μίλησε για υποβάθμιση της μόρφωσης! Λαϊκίζοντας αγρίως, βρήκε την ευκαιρία για πολιτική αντιπαράθεση με τους συριζαίους, αποσκοπώντας στην πρόκληση πολιτικής φθοράς, με το βλέμμα στραμμένο στους ψηφοφόρους γονείς άνεργους και εργαζόμενους υπό καθεστώς γαλέρας με απάνθρωπα, σπαστά και ολοήμερα ωράρια.

Με τον ίδιο στόχο, το πνέον τα λοίσθια ΠΑΣΟΚ, βγήκε να υπερασπίσει το ολοήμερο παιδοφυλακτήριο.

Η δε Διαμαντοπούλου, που έκλεισε με το τσουνάμι των συγχωνεύσεων-καταργήσεων εκατοντάδες σχολεία, μίλησε για έγκλημα! Πίστεψε ότι τώρα είναι μια από τις στιγμές που πρέπει να βγει από την αφάνεια και να μας υπενθυμίσει την πολιτική της παρουσία.

Από την άλλη πλευρά, ο Φίλης ξεσπάθωσε εκστομίζοντας δεκάδες ψέματα, καλυμμένα με παιδαγωγικές τάχα αναφορές.

Εδώ ισχύει η παροιμία «δυσό γάιδωροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα». Γιατί και οι δυο «εμπολέμες» πλευρές, πέρα από τα ψέματα που λένε είτε για την πρότερη μορφή του ολοήμερου σχολείου είτε για την δρομολογούμενη υπό τον Φίλη, υπερασπίζονται στην ουσία έναν τύπο σχολείου, που είναι πολύ μακριά από τα πραγματικά συμφέροντα των μικρών παιδιών.

Για τη νέα ρύθμιση των συριζαίων θα αναφερθούμε στη συνέχεια, μιας και αυτή θα είναι από τούδε και στο εξής η κατάσταση, όμως, προηγουμένως πρέπει να εξηγήσουμε την άποψή μας, που διατυπώσαμε αμέσως παραπάνω, ότι το ολοήμερο σχολείο είναι ξένο προς τα συμφέροντα των μικρών μαθητών.

Το Δημοτικό Σχολείο λειτούργησε ολόημερα μετά τον πόλεμο, για να εξασφαλιστεί ένα ποτήρι γάλα, ένα πιάτο φαγητό και μια κοιμιστική μέριμνα για τα εξασθλωμένα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Στη συνέχεια, όταν υπήρξε ανασυγκρότηση της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας και ρυθμίστηκαν στοιχειωδώς οι εργασιακές σχέσεις, με τους αγώνες της εργατικής τάξης και των εργαζόμενων, το σχο-

λείο σχολούσε τη λειτουργία του το μεσημέρι, καθώς δεν υπήρχε ανάγκη τα μικρά παιδιά να μένουν σ' αυτό και μπορούσαν να επιστρέφουν στις αγκάλες των γονιών τους.

Το Ολοήμερο σχολείο επέστρεψε ως «αναγκαιότητα» για το κεφάλαιο και το κράτος του μόνον όταν οι εργασιακές σχέσεις έγιναν μπάχαλο, όταν τα ωράρια των εργαζόμενων γονιών έγιναν λάστιχο, όταν οργίαζε και πάλι η μαύρη εργασία. Ήταν η πιο φθηνή λύση για το αστικό κράτος, προκειμένου οι εργαζόμενοι γονείς να εργάζονται απερίσπαστοι στις καπιταλιστικές γαλέρες, χωρίς την έγνοια της φροντίδας των παιδιών τους.

Μέσα στα ίδια σχολικά κτίρια, πολλές φορές ακατάλληλα, σε πρόχειρα διασκευασμένες αίθουσες-τραπεζαρίες της κακής ώρας με τραπέζια-θρανία και φούρνους μικροκυμάτων για να ζεσταίνεται το φαγητό που έρχεται από το σπίτι, πολλές φορές πρόχειρο, χωρίς το απαραίτητο βοηθητικό προσωπικό, χωρίς χώρους ξεκούρασης και χαλάρωσης, οι μικροί μαθητές είναι υποχρεωμένοι να παραμένουν από τις 8 το πρωί (ή από τις 7, εφόσον υπάρχει πρωινή ζώνη) ως τις 16 μ.μ.

Είναι υποχρεωμένοι, με ένα διάλειμμα-ανάπαυλα, που το περνούν ξαμολυμένοι στην αυλή του σχολείου, να προετοιμάσουν -υποτίθεται- με καθαρό μυαλό (!) τα μαθήματα της επόμενης ημέρας υπό την επίβλεψη ενός δασκάλου, ο οποίος πρέπει ταυτόχρονα να φροντίσει 20 και 30 παιδιά διαφόρων τάξεων και να λύσει τις απορίες τους.

Και επειδή πρέπει να κρατηθούν και κάποια προσχήματα, μιας και βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα και υποτίθεται ότι υπήρξε πρόοδος στις παιδαγωγικές αντιλήψεις και τον τρόπο αντιμετώπισης της εκπαιδευτικής διαδικασίας, οι μαθητές μετά την «προετοιμασία» των μαθημάτων της επόμενης ημέρας, έχουν ωρολόγιο πρόγραμμα εμπλουτισμένο με γνωστικά αντικείμενα και δραστηριότητες, όπως αγγλικά, γυμναστική, θεατρική αγωγή, μουσική κ.λπ. Φυσικά τα τελευταία ως σύνολο υπάρχουν μόνο για το θεαθήναι και γίνονται εφόσον το σχολείο έχει την τύχη να έχει το απαραίτητο εκπαιδευτικό προσωπικό, από αναπληρωτές ή ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς

κάποιους καιρούς.

Γενικά πρόκειται για καρικατούρα σχολείου, γι' αυτό και στην «κοινή γνώμη», ακόμη και στους γονείς που επιπαιστώνταν τα παιδιά τους στο ολοήμερο, το απογευματινό πρόγραμμα πέρασε ως «φύλαξη». Εξ ου και η διαδεδομένη έκφραση παιδοφυλακτήριο ή πάρκινγκ παιδιών.

Επειδή, όμως, γενικά έχει υποχωρήσει η απαιτητικότητα της εργατικής τάξης και της εργαζόμενης κοινωνίας και το διεκδικητικό εργατικό κίνημα είναι στον καιρό μας -δυστυχώς- είδος υπό εξαφάνιση, οι γονείς αποδέχονται αυτή την κατάσταση, βάζοντας ως προτεραιότητα το συμφέρον το δικό τους, το συμφέρον παραμονής ή εξασφάλισης στοιχειώδους εργασίας και όχι το συμφέρον των παιδιών τους, που απορρέει από τις ανάγκες αυτής της μικρής ηλικίας.

Παγιδευμένο το παιδί επί θάωρο στους τοίχους του σχολείου, το αντιμετωπίζει ως φυλακή και όχι ως χώρο μάθησης, δημιουργικότητας και χαράς. Αποκτά δυσάρεστα αισθήματα που παγιώνουν βιώματα, συμπεριφορές και νοοτροπίες, που αποβαίνουν μοιραία μετά από κάποια χρόνια, στην εφηβεία και προκαλούν την απέχθεια για το σχολείο και κατά συνέπεια για τη μόρφωση.

Το ολοήμερο σχολείο δημιουργεί συνθήκες στρατώνα, που εμποδίζουν την συναισθηματική και ψυχοκοινωνική ανάπτυξη του μικρού παιδιού, προκαλούν αύξηση του συναισθήματος του φόβου και της εγκατάλειψης.

Όταν αναφερόμαστε σε όλα αυτά τα ζητήματα δεν πρέπει να μας διαφεύγει ούτε στιγμή ότι αναφερόμαστε στο αστικό σχολείο, στην αστική παιδαγωγική και συνεπώς στο περι-

εχόμενό τους, καθώς και στον τρόπο με τον οποίο πραγματώνεται ο ρόλος τους μέσα στον καπιταλισμό.

Αλλά ακόμη κι αν πάρουμε την υποθετική κάλλιστη περίπτωση, κατά την οποία στο σχολείο, στο απογευματινό πρόγραμμα πραγματοποιούνται όλες αυτές οι θαυμαστές δραστηριότητες και διδάσκονται τα νέα γνωστικά αντικείμενα, ας αναρωτηθούμε αν είναι δυνατόν να τα παρακολουθήσει και να τα αφομοιώσει ένα παιδί μέχρι 12 χρονών επί συνεχές θάωρο, μετά το εξαντλητικό πρόγραμμα του πρωινού σχολείου.

Γι' αυτό και το ταξικό αίτημα της εκπαιδευτικής κοινότητας και των εργαζόμενων γονιών πρέπει να είναι, αν θέλουμε να πούμε ότι η προτεραιότητά μας είναι το συμφέρον των μικρών παιδιών, το συμφέρον ομαλής ανάπτυξής τους σ' αυτή την κρίσιμη ηλικία, η κατάργηση του ολοήμερου με τη μορφή του συνεχούς ωραρίου, η μείωση του εργάσιμου χρόνου για τους εργαζόμενους γονείς (τουλάχιστον τον έναν), οι σταθερές εργασιακές σχέσεις, η προσφορά δωρεάν από το δημόσιο σχολείο ποικίλων δραστηριοτήτων τις απογευματινές ώρες για όλα τα παιδιά που το επιθυμούν.

Πάμε τώρα στη ρύθμιση της συριζαϊκής ηγεσίας του υπουργείου Παιδείας, στον «Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου».

Τίποτε δεν αλλάζει ως προς το περιεχόμενο και τις προτεραιότητες που και αυτό το ολοήμερο βάζει σε σχέση με τους μαθητές.

Εκείνο που γίνεται είναι η με κάθε μέσο περικοπή των δαπανών και η εξοικονόμηση εκπαιδευτικών, δεδομένου ότι ούτε τον επόμενο χρόνο θα γίνουν

μόνιμοι διορισμοί ώστε να καλυφθούν τα κενά, ενώ και οι διορισμοί των αναπληρωτών θα είναι λιγότεροι (τουλάχιστον κατά 3.000 λιγότεροι, σύμφωνα με τις δηλώσεις Φίλη), καθώς το υπουργείο Παιδείας εξήντησε το μεγαλύτερο μέρος των κονδυλίων από το ΕΣΠΑ. Φέτος ξοδεύτηκαν 160 εκατομμύρια από το ΕΣΠΑ για προσλήψεις αναπληρωτών και απομένουν μόνο 190 εκατομμύρια μέχρι το 2020 για ανάλογες προσλήψεις.

Στον Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Σχολείου, που το πρωινό πρόγραμμα θα τελειώνει για όλα τα σχολεία στις 11.15 μ.μ. και το προαιρετικό απογευματινό θα αρχίζει από τούδε και στο εξής ως τις 16 μ.μ. θα ισχύουν τα εξής:

◆ Καταργείται η πρωινή ζώνη 7-8 π.μ.

◆ Χιλιάδες μαθητές, που επιθυμούν τη φοίτησή τους στο Ολοήμερο Σχολείο δεν θα μπορούν να φοιτήσουν σε αυτό, εφόσον προβλέπεται να εγγράφονται μόνο οι μαθητές, των οποίων και οι δύο γονείς είναι εργαζόμενοι, προσκομίζοντας σχετική βεβαίωση του φορέα εργασίας τους.

Αμέσως-αμέσως, λοιπόν, θα υπάρξει μείωση των μαθητών, άρα και των τμημάτων του ολοήμερου και κατά συνέπεια θα εκλείψει και η ανάγκη για διορισμό επιπλέον αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Ολα αυτά φαντάζουν γελοία, καθώς οργιάζει η μαύρη εργασία των γονιών, όπως και η ευκαιριακή εργασία, ενώ η ανεργία είναι σε δυσθεώρητα ύψη.

◆ Καταργείται ο υπεύθυνος δάσκαλος του Ολοήμερου. Μέχρι τώρα στα κλασικά ολοήμερα οριζόταν ένας δάσκαλος για κάθε 50 μαθητές και στα ΕΑΕΠ (Ενιαίου Αναμορφωμένου Εκπαιδευτικού Προγράμματος). Πρόκειται για 1.337 σχολικές μονάδες, όπου όλες οι τάξεις σχολούσαν στις 14.00 μ.μ.) ένας δάσκαλος. Επί εποχής Αρβανιτόπουλου και μετά ο δάσκαλος στα ΕΑΕΠ σε πολλές περιπτώσεις ακυρώθηκε αλλά όχι οριστικά. Ο Φίλης τους καταργεί όλους και στα κλασικά και στα ΕΑΕΠ οριστικά και αμετάκλητα. Οι δάσκαλοι του πρωινού ωραρίου θα καλύπτουν και το ολοήμερο εκ περιτροπής.

Το κόλπο γίνεται ως εξής: Μειώνοντας τις ώρες των δα-

σκάων στις τάξεις, δημιουργούνται πλεονάσματα ωρών και με αυτές επιδιώκεται να καλυφθούν οι ώρες του ολοήμερου. Οι δάσκαλοι που θα βρεθούν να χρωστούν ώρες (ανάλογα με την τάξη που διδάσκουν) ώστε να καλυφθεί το υποχρεωτικό διδακτικό τους ωράριο θα κληθούν να τις καλύψουν στο ολοήμερο. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται ζώνες εκπαιδευτικών (8.00-14.00, 9.00-15.00, 10.00-16.00).

◆ Υποβαθμίζονται τα παρεχόμενα διδακτικά αντικείμενα, εφόσον καθορίζονται από το Σύλλογο Διδασκόντων με μοναδικό κριτήριο τις πλεονάζουσες ώρες από τον πρωινό κορμό των μαθημάτων και όχι με βάση τις ανάγκες των μαθητών. Κάθε σχολείο, συνεπώς, θα φτιάχνει το δικό του πρόγραμμα, ανάλογα με τις πλεονάζουσες ώρες των εκπαιδευτικών του.

Ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών ΠΕ «Αριστοτέλης» σημειώνει πως έτσι δημιουργείται «μια ζώνη χυλός στο δημόσιο σχολείο όπου δε θα είναι αυστηρά καθορισμένα τα όριά της (διδακτικό αντικείμενο και ειδικότητες που θα διδάσκουν) ώστε να λειτουργεί το σχολείο με όποια ειδικότητα περισσεύει στα πλαίσια της περιφέρειας με αποκλειστικό γνώμονα τη μείωση των δαπανών».

Μόνο στην Α' Αθήνας, αν εφαρμοστούν όλα αυτά, θα περισσεύουν πάνω από 400 εκπαιδευτικοί!

Αντίστοιχα, στην Αχαΐα θα χάσουν τη δουλειά τους 150 δάσκαλοι, που εργάζονται στα ολοήμερα τμήματα. Μαζί με την περικοπή εκπαιδευτικών στα ΕΑΕΠ σχολεία, την προωθούμενη κατάργηση τμημάτων Ενταξης και τμημάτων Νηπιαγωγείων, υπολογίζεται ότι στην Αχαΐα θα μείνουν άνεργοι πάνω από 300 εκπαιδευτικοί.

Το γαϊτανάκι των απολύσεων καλά κρατεί, καθώς υπολογίζεται ότι με τα μέτρα Φίλη πάνω από 5.000 εκπαιδευτικοί θα «περισσέψουν» στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση (ήδη φέτος εξακολουθούν να παραμένουν ακάλυπτα 3.500 κενά).

Συν τοις άλλοις θα οργιάσουν οι υπεραριθμίες μόνιμων και οι υποχρεωτικές μετακινήσεις.

◆ Παρά τις μεγαλοστομίες για την αναβάθμιση του περιεχομένου του σχολικού προγράμματος απαξιώνονται στην πραγματικότητα οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων (Εικαστικά, Μουσική, Θεατρική Αγωγή, Γυμναστική και ΤΠΕ). Η Υπουργική Απόφαση Φίλη δίνει τη δυνατότητα να διδάξουν τα διδακτικά τους αντικείμενα όποιες ειδικότητες έχουν περισσεύματα ωρών.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Ποιος την έχει πιο μεγάλη...

Τραγέλαφος είναι η λέξη που κατά την ταπεινή άποψη της στήλης αποδίδει την κατάσταση στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Η κόντρα ανάμεσα στον Κοντονή και την ΕΠΟ συνεχίζεται και θυμίζει παιδικά που τσακώνονται για το ποιος την έχει πιο μεγάλη. Οι δυο πλευρές, με τη διαμεσολάβηση της ΦΙΦΑ, βρήκαν την τελευταία στιγμή τη χρυσή τομή και σε συνδυασμό με μια θεαματική κυβίστηση (στη δημοτική του λένε κωλοτούμπα) του υφυπουργού οδηγήθηκαν σε ναυάγιο τα σχέδια των ντόπιων και ξένων κέντρων της αντίδρασης και αποφεύχθηκε το Grexit. Όμως, δεν έχουν καταφέρει να βρουν λύση για την πραγματοποίηση του τελικού του Κυπέλλου ανάμεσα σε Ολυμπιακό και ΑΕΚ, αφού στις τρεις προηγούμενες ημερομηνίες που ορίστηκε δεν πραγματοποιήθηκε.

Σύμφωνα με τα τελευταία δεδομένα (που μπορεί ν' αλλάξουν ανά πάσα στιγμή), οι δυο πλευρές έχουν καταλήξει σε κοινή ημερομηνία (Τρίτη 17/5), όμως δεν έχουν συμφωνήσει στις λεπτομέρειες (στις οποίες κρύβονται συνήθως οι εκπλήξεις). Η ΕΠΟ θεωρεί ότι ο τελικός πρέπει να γίνει με τους οργανωτικούς όρους που είχαν συμφωνηθεί στις 27 Απριλίου (κεκλεισμένων των θυρών, με 394 ονομαστικές προσκλήσεις) και χωρίς αλλαγή στους βοηθούς του Σιδηρόπουλου, γιατί σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της η συμφωνία εξαντλείται στον ορισμό του διαιτητή και όχι των βοηθών. Ο Κοντονής θεωρεί ότι η ΕΠΟ εναρμονίστηκε με τις διατάξεις ως προς την ημερομηνία διεξαγωγής του τελικού, όμως επιμένει ότι η συμφωνία της 27ης Απριλίου περιλαμβάνει το διαιτητή πακέτο με τους βοηθούς του και δείχνει διατεθειμένος να αναβάλει ξανά τον τελικό αν δεν αλλάξουν οι επόπτες.

Λίγο πριν κλείσει η ύλη της «Κ» κυκλοφόρησε η φήμη ότι η λύση δόθηκε από τους βοηθούς που έχει ορίσει η ΕΠΟ, οι οποίοι δήλωσαν κώλυμα για λόγους ευθιξίας και έτσι άνοιξαν το δρόμο για άρση του αδιέξοδου, χωρίς όμως αυτή η εξέλιξη να επιβεβαιώνεται επίσημα. Η εξέλιξη αυτή επί της ουσίας δικαιώνει την πλευρά Κοντονή, χωρίς όμως να ξεφτιλίζει την ΕΠΟ, αλλά κατά την ταπεινή άποψη της στήλης, οι πιθανότητες να είναι πραγματική είναι λίγες και λειτουργεί περισσότερο σαν μοχλός πίεσης προς την ΕΠΟ. Στο τραπέζι υπάρχει και ένας ακόμη συνομιλητής, η NOVA, που εμμένει στην τήρηση του προγράμματος των πλείοφ του πρωταθλήματος και απειλεί να ενεργοποιήσει τις σχετικές ρήτρες (300.000 ευρώ ανά αγώνα), όμως άπαντες θεωρούν ότι άμα συμφωνήσουν ΕΠΟ και Κοντονής, θα βρεθεί λύση και για το θέμα των πλείοφ.

Για τα λεφτά τα κάνεις όλα...

Συνεχίζονται οι διαβουλεύσεις ανάμεσα στη ΦΙΜΠΑ και την Ευρωλίγκα για το θέμα των ευρωπαϊκών διασυλλογικών διοργανώσεων, χωρίς όμως να βρίσκεται η χρυσή τομή ανάμεσα στις δυο πλευρές. Την Τρίτη του Πάσχα (3/5), οι εκπρόσωποι των δυο πλευρών συμφώνησαν ότι ο διάλογος ήταν εποικοδομητικός και έγινε σε πολύ καλό κλίμα, δεν κατέληξαν όμως σε συμφωνία και όλα δείχνουν ότι υπάρχει ακόμα δρόμος.

Από την πλευρά της Ευρωλίγκα κατατέθηκαν συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες δύσκολα θα γίνουν δεκτές από τη ΦΙΜΠΑ. Αυτές αναλυτικά είναι: α. Εξασφάλιση μιας συμφωνίας που θα θεσπίζει ένα μακροπρόθεσμο πλαίσιο υλοποίησης των ευρωπαϊκών διασυλλογικών διοργανώσεων. β. Καθορισμός συγκεκριμένων κανόνων για τη συμμετοχή των παιχτών στις εθνικές ομάδες (θα προβλέπεται μίνιμουμ ασφαλιστική κάλυψη και αποζημίωση στους συλλόγους για τους αθλητές τους). γ. Υπεύθυνη για τους κανόνες του μπάσκετ, τις διεθνείς μεταγραφές, τους κανονισμούς λειτουργίας του αθλήματος, το ντόπινγκ και την εκτέλεσή του, θα είναι η ΦΙΜΠΑ. δ. Οι ευρωπαϊκές διασυλλογικές διοργανώσεις θα έχουν δυο επίπεδα, από τα οποία το πρώτο θα έχει δύο διοργανώσεις και 40 ομάδες και θα γίνεται με ευθύνη της παρέας Μπερτομέου (η ΦΙΜΠΑ θα συμμετέχει με εκπροσώπηση στην οργάνωσή τους), και το δεύτερο θα γίνεται με ευθύνη της ΦΙΜΠΑ (Basketball Champions League). Ανάμεσα στα δυο επίπεδα θα υπάρχει κάθετη πρόσβαση από κάτω προς τα πάνω μέσω συστήματος πρό-

κρισης για τους πρωταθλητές των εθνικών πρωταθλημάτων. ε. Άρση όλων των ποινών που έχει επιβάλει η ΦΙΜΠΑ σε συλλόγους και εθνικές ομάδες, με την υπογραφή της συμφωνίας ανάμεσα στις δυο πλευρές.

Ο Μπερτομέου και η παρέα του έχουν εξασφαλίσει συμφωνία με χορηγούς και έχουν υποσχεθεί αρκετά φράγκα στις ομάδες που θα συμμετέχουν στις δικές τους διοργανώσεις (ιδιαίτερα στις ισχυρές ομάδες που θα συμμετέχουν στη Euroleague), δεν έχουν όμως καταφέρει να συγκεντρώσουν τις 40 ομάδες που αποτελούν μια απ' τις βασικές προϋποθέσεις που έχουν θέσει οι χορηγοί (σύμφωνα με τα δημοσιεύματα από την πλευρά των χορηγών υπάρχει απαίτηση για δυο διοργανώσεις με τουλάχιστον 40 ομάδες, 16 στην Ευρωλίγκα και 24 στο Eurocup). Στην αντίπερα όχθη, η ΦΙΜΠΑ αυξάνει συνεχώς τον αριθμό των ομάδων που δέχονται να συμμετάσχουν στη δική της διοργάνωση, δεν έχει όμως καταφέρει να βρει τους κατάλληλους χορηγούς που θα της επιτρέψουν να δώσει και οικονομικό κίνητρο στις ομάδες που θα συμμετέχουν στο Basketball Champions League.

Είναι φανερό ότι η οικονομική κρίση έχει μειώσει αρκετά τις χορηγίες με αποτέλεσμα ΦΙΜΠΑ και Μπερτομέου να είναι αναγκασμένοι να μοιράσουν την ίδια οικονομική πίτα. Πολλοί είναι αυτοί που πιστεύουν ότι οι δυο πλευρές τελικά θα τα βρουν, γιατί αυτό θα είναι απαίτηση των χορηγών, οι οποίοι θα εκμεταλλευτούν την οικονομική τους δύναμη για να επιβάλουν την «ειρήνη» ανάμεσα στις δυο

πλευρές. Η διάθεση για συνεργασία φαίνεται και από διαρροές κύκλων της ΦΙΜΠΑ, οι οποίοι θεωρούν πολύ εποικοδομητική τη συνάντηση και βρίσκουν ως σημείο τριβής τα δυο επίπεδα ευρωπαϊκών διοργανώσεων.

Από αυτούς τους κύκλους προτείνεται ως αντιπρόταση από την πλευρά της ΦΙΜΠΑ να διεξαχθούν από κοινού δυο ευρωπαϊκές διασυλλογικές διοργανώσεις, η Euroleague με 16 ομάδες υπό την αιγίδα του Μπερτομέου και της παρέας του, και το Basketball Champions League με 24 ομάδες υπό την αιγίδα της ΦΙΜΠΑ. Η συγκεκριμένη πρόταση, παρά το ότι δεν έχει γίνει επίσημα, είναι πιθανό να αποτελέσει τη χρυσή τομή, αφού καλύπτει και τους χορηγούς. Εκτός όμως από τους «ρεαλιστές» που πιστεύουν ότι πρέπει να βρεθεί η χρυσή τομή ανάμεσα στις δυο πλευρές, υπάρχουν και οι «σκληροπυρηνικοί» που επιθυμούν να φτάσουν την κόντρα στα άκρα και να συντρίψουν τον αντίπαλο ξεκαθαρίζοντας το τοπίο.

Ανάμεσα στους «σκληροπυρηνικούς» της ΦΙΜΠΑ είναι και ο πρόεδρος της ΕΟΚ Γιώργος Βασιλακόπουλος, ο οποίος με επιστολή του προς τη ΦΙΜΠΑ, διατύπωσε τις επιφυλάξεις του για την αναγκαιότητα των συνομιλιών με την πλευρά Μπερτομέου, τονίζοντας ότι και στο παρελθόν η ΦΙΜΠΑ έδειξε διάθεση συνεργασίας, όμως η απέναντι πλευρά αθέτησε τις συμφωνίες που είχαν γίνει και κατά συνέπεια δεν μπορεί να θεωρείται αξιόπιστος συνομιλητής. Οι υπέρμαχοι της σκληρής γραμμής βλέποντας τις εθνικές ευρωπαϊκές ομοσπονδίες την μια μετά την άλλη να συντάσσονται με την πλευρά της ΦΙΜΠΑ (μέχρι σήμερα μόνο η ισπανική ομοσπονδία έχει ταχθεί με σθένος υπέρ της πλευράς Μπερτομέου), θεωρούν ότι είναι κατάλληλη η συγκυρία για να ξεμπερδέψουν με την παρέα του Μπερτομέου που τους έχει καθήσει στο σβέρκο την τελευταία 15ετία και κάνει κουμάντο στο ευρωπαϊκό μπάσκετ.

Οι δυο πλευρές έχουν δεσμευτεί ότι θα ξανασυναντηθούν για να συζητήσουν επί των διαφωνιών τους, χωρίς όμως να έχει καθοριστεί η ημερομηνία συνάντησής τους. Η εκτίμηση της στήλης είναι ότι τελικά θα έρθουν σε συμφωνία, υπό τις ευλογίες των χορηγών που θα χρησιμοποιήσουν την οικονομική τους ισχύ για να δρομολογήσουν τις εξελίξεις. Αλλωστε, στον επαγγελματικό αθλητισμό, το μέγιστο κέρδος για τους καπιταλιστές είναι το βασικότερο κριτήριο για τη λήψη των αποφάσεων. Με βάση αυτό θα αποφασίσουν τις επόμενες κινήσεις τους οι ανιδιοτελείς εργάτες του παγκόσμιου μπάσκετ.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΨΥΛΛΑΚΗΣ

Το μέσα φως

Ο Σταύρος Ψυλλάκης συναντά τον Γιώργο Μαρκάκη, τον 86χρονο -συνταξιούχο πλέον- οφθαλμίατρο από την Κρήτη, ιδρυτή του λαογραφικού μουσείου «Λυχνοστάτης», τον οποίο παρακινεί να μας παρασύρει στην κιβωτό των αναμνήσεών του.

Ο Γιώργος Μαρκάκης είναι ένας εμπνευσμένος παππούς, ο οποίος, εκτός από την επιστήμη, αγάπησε τη φύση και την παράδοση της Κρήτης. Η αξία της αφήγησής του έγκειται στο ότι μας μεταφέρει μνήμες και στιγμιότυπα από μian άλλη εποχή, ενώ ταυτόχρονα ο λόγος του εμπεριέχει μια λαϊκή σοφία, μια φιλοσοφία που εξυμνεί την αγάπη για τη φύση, την απλότητα και τη λιτότητα και την επένδυση στην επικοινωνία.

Ο Σταύρος Ψυλλάκης έχει αποδείξει ότι ο τρόπος δόμησης όλων των ταινιών του είναι βαθιά ανθρωποκεντρικός. Δεν μπορούμε να ξέρουμε με βεβαιότητα ποιο ήταν το στοιχείο της προσωπικότητας του Μαρκάκη που τράβηξε το σκηνοθέτη τόσο ώστε να του αφιερώσει ολόκληρη ταινία. Ωστόσο, ο Ψυλλάκης στο συγκεκριμένο ντοκιμαντέρ διαχειρίζεται το υλικό του με τρόπο ώστε η γεύση που αφήνει η ταινία να είναι μια οικειότητα με το Μαρκάκη, τέτοια που μόνο με προσωπική επαφή σ' ένα καφενείο θα μπορούσε να παρομοιαστεί. Ο Ψυλλάκης ντύνει με εικόνες αυτήν την επαφή, που υπό πραγματικές συνθήκες, τις εικόνες αυτές θα καλούμασταν να τις φανταστούμε. Σε κάθε περίπτωση, μετά την ταινία θέλουμε να επισκεφτούμε το «Λυχνοστάτη», καθώς μοιάζει αρκετά πρωτοποριακό ως προς την κυρίαρχη αντίληψη των λαογραφικών μουσείων.

ΑΡΗΣ ΧΑΤΖΗΣΤΕΦΑΝΟΥ

This is not a coup

Καταρχάς, να ξεκινήσουμε με μία διευκρίνιση. Ο Άρης Χατζηστεφάνου δεν είναι ο σκηνοθέτης της ταινίας, είναι ο εγκέφαλος και ο σεναριογράφος της. Σκηνοθετική επιμέλεια και μοντάζ υπογράφει ο Άρης Τριανταφύλλου, κάμερα και post production ο Θανάσης Τσάντας και επιστημονική επιμέλεια ο οικονομολόγος και δημοσιογράφος Λεωνίδας Βατικιώτης, ενώ τη μουσική γράφει ο Ερμής Γεωργιάδης. Καθώς η ομάδα που παρουσιάζει την τέταρτη δουλειά της (Debtocracy, Catastroica, Fascism Inc) δεν έχει κάποιο όνομα, μάλλον επικρατεί αυτό του Χατζηστεφάνου...

Ο δημοσιογράφος Άρης Χατζηστεφάνου παρακολουθεί τις «πραξικοπηματικές» παρεμβάσεις της ΕΚΤ σε χώρες όπως η Ιταλία, η Ιρλανδία, η Πορτογαλία, η Κύπρος και η Ελλάδα και συνομιλεί με πρώην αρχηγούς κρατών και πολιτικούς που καθόρισαν τις εξελίξεις μπροστά και πίσω από τα φώτα της δημοσιότητας. Ακόμη ένα σχεδόν τηλεοπτικής αισθητικής ντοκιμαντέρ με θέμα την έννοια της δημοκρατίας στη σύγχρονη Ευρώπη. Ο Χατζηστεφάνου, μέσα από συνεντεύξεις και από την ερμηνεία των πολιτικών γεγονότων των τελευταίων ετών, προσπαθεί να αποδείξει ότι τελικά η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μια ένωση κρατών σε επίπεδο δημοκρατικό που διέπεται από ισότητα, αλλά υποχείριο των οικονομικών συμφερόντων των οικονομικών ελίτ και των μεταξύ τους διαμαχών.

Εχουμε δει κι άλλες παρόμοιες προσπάθειες, και από αυτήν την ομάδα και από άλλους. Μια εύκολη αντιμνημονιακή -εντυπωσιακή ενδεχομένως για κάποιους στην πρώτη της ανάγνωση- προσέγγιση, πολύ μακριά από την ουσία των ζητημάτων που αγγίζει. Μια προσπάθεια που εκφράζει την αισθητική της αντιμνημονιακής μόδας.

ΑΣΤΥ: Ταινιόραμα 2016

Ο φιλόξενος κινηματογράφος, που βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας, διοργανώνει εδώ και 25 χρόνια αυτό το κινηματογραφικό φεστιβάλ-μαμούθ. Σε διάστημα οκτώ εβδομάδων θα προβληθούν 168 ταινίες, τόσο σύγχρονες όσο και παλαιότερες, σε κάθε περίπτωση κλασικές, μεταξύ των οποίων αριστουργήματα της έβδομης τέχνης.

Το πρόγραμμα των πρώτων ημερών περιλαμβάνει μίνι αφιερώματα σε Κουροσάβα, Φασμπίντερ, Ζία Ζάνγκε, Σκόλα, Ζουλάφσκι, γάλλους κλασικούς, σπουδαίους αμερικανούς κ.ά. Κάθε μέρα περιλαμβάνει ένα αφιέρωμα με τρεις ταινίες (κάθε ταινία προβάλλεται μόνο μία φορά) ανάλογα με το σκηνοθέτη ή το θέμα. Το Ταινιόραμα είναι πάντοτε μια ευκαιρία να δει κανείς ή να ξαναδεί ταινίες - σημεία αναφοράς. Αναλυτικά το πρόγραμμα υπάρχει στο διαδίκτυο.

Ελένη Π.

Περισσότεροι από 40.000 θεατές, ορισμένοι από τους οποίους προμηθεύτηκαν τα εισιτήρια στη μαύρη αγορά (αντί για 80, κάποιοι πλήρωσαν έως και 120 δραχμές), συγκεντρώθηκαν για να παρακολουθήσουν φιλικό αγώνα ανάμεσα σε ηθοποιούς και δημοσιογράφους. Ο αγώνας έγινε στην Ελλάδα, στο γήπεδο της Νέας Φιλαδέλφειας, σχεδόν 40 χρόνια πριν, στις 20 Μάρτη του 1978, με σκοπό την ενίσχυση του ταμείου των ηθοποιών, οι οποίοι είχαν κατεβεί σε απεργία επειδή η κρατική τηλεόραση δεν τους αναγνώριζε τα πνευματικά τους δικαιώματα. Ατραξιόν για τον κόσμο ήταν η παρουσία του Θανάση Βέγγου. Ο μακαρίτης πια ηθοποιός είχε δηλώσει πριν από το παιχνίδι ότι θα πετύχει δύο γκολ και τήρησε την υπόσχεσή του, μολονότι μπήκε σαν αλλαγή στο δεύτερο ημίχρονο και η ομάδα του έχασε με σκορ 5-3. Αποθεώθηκε από τους θεατές και ο διαιτητής Ζλατάνος αναγκάστηκε να διακόψει οριστικά την αναμέτρηση, όταν έγινε αλλαγή, αφού περισσότεροι από 5.000 φιλάθλοι μπήκαν στον αγωνιστικό χώρο για να τον αγκαλιάσουν. Εχουν περάσει πέντε χρόνια από τη μέρα που μας άφησε, όμως παραμένει στην καρδιά της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Θ' αρχίσουμε τη μελέτη του ήλιου / με την τηλεσίδικη απόφαση ν' αποδείξουμε / την ακινησία της γης! / Και μόνο όταν θα 'χουμε αποτύχει, νικημένοι οριστικά / και χωρίς ελπίδα, ξύνοντας τις πληγές μας / και σε κατάσταση απεριόριστης θλίψης, / θ' αρχίσουμε ν' αναρωτιόμαστε μήπως τελικά είχαμε δίκιο / και η γη κινείται. (Μπ. Μπρεχτ: «Η Ζωή του Γαλιλαίου»)

Σκουντουφλάνε στον ίσκιο τους / και βράζουν τους καημούς τους / σε τσουκάλια. / Είναι άνθρωποι μια πιθαμή κοντύτεροι απ' την αλήθεια, / έχουν πρησμένη την κοιλιά και τροχισμένη τη γλώσσα. / Το πρωί κλωτσάνε σα σκυλιά, / το βράδυ σκορπίζουν σα βελόνες· στρώνουν χάμω τα πετσιά τους, / στοιβάζουν τις συμφορές τους, / τις μετράνε πόντο-πόντο, / ύστερα τις ξεχνούνε. (Γιάζρα Χαλίντ: «Ο θάνατος ενός εργάτη»)

► Bohemian Rhapsody.

► Προτιμότερο σε κόκκινο.

► Αποχώρησαν οι συντάκτες (-ριες) των «Ενθεμάτων» της ΑΥΓΗΣ. Ούτε το περσινό Μνημόνιο τους «ξύπνησε». Ήταν και είναι υπόλογοι (κι όχι μόνο στο αναγνωστικό τους κοινό).

► Ολο και θέλουν να παρουσιάσουν το «ζήμερο» σαν παρακαταθήκη για το μέλλον οι του Περισσού: το μέλλον που χάλκεψαν οχτροί και ψεύτες.

► Η «Πανελλαδική Επιτροπή των μπλόκων» σε ανακοίνωσή της αναφέρει: «Χαιρετίζουμε το μακρόχρονο και σκληρό αγώνα των μικρομεσαίων αγροτών...». Απλή ερώτηση: μετά τα μπλόκα πού και πώς συνεχίζεται ο αγώνας;

► Πεθύμησα μια κυριακή / όχι ξενύχτισσα απ' τα γλέντια του σαββάτου / βιασμένη το πρωί στις εκκλησιές / από παπάδες και χωροφυλάκους. / Κοιλιά τουμπανιασμένη / σκόρδο κρασί και μολυσμένο κρασί. (Κ. Παπαγεωργίου: από την «Ιχνογραφία», 1983).

► Basking in the sun.

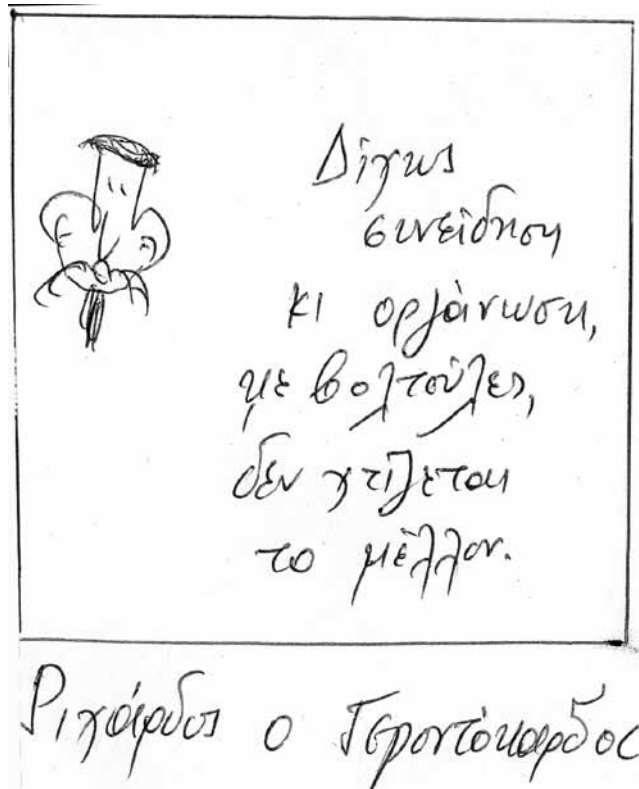
► Κοιτάζουμε τον κεντρικό τίτλο του Ριζοσπάστη (11/5/2016): «Πανηγύρια και εξαπάτηση για την αντιλαϊκή επίθεση χωρίς τέλος». Μεγάλα γράμματα. Από κάτω (με μικρά...): «Μονόδρομος για το λαό η οργάνωση της πάλης». Αφού δεν το πάνε το άθλημα (όντας αστικό κόμμα με βερμπαλισμούς και κραυγούλες ή κορώνες...).

► Ριζοσπάστης (9/5/2016): Πρωτοσέλιδο - «Απορρίπτουμε, δεν νομιμοποιούμε την αντιλαϊκή επίθεση». Χειροπιαστό ΤΙΠΟ-ΤΑ, παρά μόνο φωτογραφίες των δράσεων του ΠΑΜΕ. Τότε, τι έχουν τα έρμα και ψοφάνε;

► Ριζοσπάστης (30/4/2016-1/5/2016): «Οχι άλλη ανοχή στην αντιλαϊκή επίθεση διαρκείας» - κι επειδή η ανοχή είναι συνηγορία, τι άραγε να φταίει; Το κακό το ριζικό, μήπως;

► Πόσο, μα πόσο ελκύει η προβοκατορολογία του Περισσού τα ορφανά του! Εσπευσαν (στα σόσιαλ μύδια) να «βρουν προβοκάτορα» απαλείφοντας κάποια δευτερόλεπτα από βίντεο-ρεπορτάζ. Ράψε-κόψε, να τος ο ασφαλίτης...

► Σόμιπλε (σόι μπλε, κάτι σαν

ούτσεμπ μπλε...): «Δεν υφίσταται καμία ανάγκη για ένα "πραγματικό" κούρεμα του ελληνικού χρέους» - ο και συμπαθούμενος φίλος των Τσιπροκαμμένων.

► «69ο Φεστιβάλ Καννών: Γούντι Αλεν, ένας ανόητος ρομαντικός» (tovima.gr/culture/article/?aid=798499) Γιάννης Ζουμπουλάκης. Μήπως να βγάλαμε το... ρομαντικός;

► Πάλι Σύριζα «εναντίον» Σύριζα. Κάτι σαν την ταινία «Kramer vs Kramer».

► Το βρήκε το «πρόσθετο πρόβλημα» η -ανθρωπιστρια;- δήμαρχος της Ερέτριας: οι 300 μετανάστες που πρόκειται να εγκατασταθούν στην περιοχή. Η λαλίστατη δημαρχέσα ΔΕΝ είπε κάτι σχετικό με τη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης. Κάνει τζιζ...

► Αυτός ο Πολάκης το παίζει έτσι ή απλώς το παίζει;

► Erdogan: είπε (ο ένας) γάιδαρος τον άλλο (γάιδαρο) -ΕΕ- κεφάλια.

► «Η μεγάλη περιπέτεια που περάσαμε...». Πληθυντικός με νόημα από τον Α. Παπαχελά (kathimerini.gr/859320/opinion/epikairothta/politikh/an-eixe-valei-gravata-aro-thn-archi). Για την εργαζόμενη-άνεργη κοινωνία αρχή-ίδια.

► Αυξήσεις στα τσιγάρα από 0,5 έως 1 ευρώ λόγω επιπλέον

φόρου (παφ! και τάληρο...).

► Τι από πού τα βγάζει τα φράγκα ο φύρερ των χρυσών αυγών; Για πλάκα δουλεύει το ανακουφιστήρι της Λιοσίων;

► «Απειλή απεργίας» κραυγάζει η kathimerini.gr, 11/5/2016, Απ. Λακασάς, «μέσα στις Πανελλαδικές». Ντούρα, εναντίον και υποψίας ακόμη κινητοποίησης.

► Από το κύριο άρθρο της «Καθημερινής», 11/5/2016 (ηλεκτρονική έκδοση): «Η αντιπολίτευση δεν έχει κανένα λόγο να βιάζεται να έλθει στην εξουσία». Κατάλαβες, Κούλη μ';

► «Μας καταδικάζει σε ένα αέναο μνημόνιο» (Κούλης, 11/5/2016). Και τι πρόβλημα έχεις, αρχη...γάρα, εσύ μνημόνιο θα παραλάβεις, μνημόνιο θα παραδώσεις. Εάν και εφόσον...

► Λοιπόν, πρέπει να συγκινηθούμε για την επίθεση στα γραφεία του Σύριζα Θεσσαλονίκης; Ετσι κι αλλιώς μια Δαμόκλειος Σπάθη επικρέμαται των κεφαλών τους.

► Απαλλαγή από φόρους ζητάει το «Χαμόγελο του παιδιού»: Μ.Κ.Ο. με τα ούλα της.

► Αυτό το «Νεκρός 36χρονος από πυροβόλο όπλο» κι από πάνω: «Ήταν σεσημασμένος για ναρκωτικά» του «Εθνους» (online, 11/5/2016) πού το πάει άραγε; Μήπως, ήθελε τα κι έπαθε τα;

► Ροντβάιλερ (Εθνός, online, 11/5/2016). Σιγά μην είναι και streetweiler...

► Με αίμα εργατικό τα 32 εκατομμύρια ευρώ κέρδη πρώτου τριμήνου των ΕΛΠΕ.

► «Η μάχη δεν τελειώνει! Συνεχίζουμε» - ανακοίνωση ΑΝΤΑΡΣΥΑ(ς). Κάποια κριτική, κάποιο ίχνος αυτοκριτικής ίσως...

► Στα εντός, εκτός κι επί ταυτά και η ανακοίνωση του ΝΑΡ (11/5/2016) «για τις εξελίξεις». Τι ανεξέλεγκτες κοινωνικές αντιδράσεις (κι αν σπάσει καμιά τζαμαρία...), τι «ανατρεπτικοί λαϊκοί αγώνες», τι «νέος ριζοσπαστισμός»... Verba-verba volant.

► «Ένας γοητευτικός ξένος ασκεί ακατανίκητη έλξη στα μέλη μιας μεγαλοαστικής οικογένειας. Μέσα από τη συναναστροφή του, όλοι νιώθουν ότι γίνονται ευτυχέστεροι και καλύτεροι άνθρωποι. Με την αναχώρησή του υφίστανται μια τρομερή μετάλλαξη που εκτείνεται από την πορνεία ως τη θέωση... Το ότι ο Επισκέπτης εκφράζει κάτι το υπερφυσικό, και μάλιστα θρησκευτικό, είναι, νομίζω, η πρώτη ασφαλής εικασία που μπορούμε να κάνουμε. Τα αποσπάσματα από την Αγία Γραφή και το μουσικό φόντο του "Ρέκβιεμ" του Μότσαρτ είναι προφανείς, αν και κάπως "εξωτερικές" νύξεις». (Κ. Μ. Κωβαίου: «Φιλοσοφία και κινηματογράφος» - Π. Π. Παζολίνι, «Το θεώρημα»). Εμείς να προσθέσουμε ότι κάποια ανάλογα στοιχεία υπάρχουν και στο έργο του Νικολάι Λεσκόφ «Η λαϊκή Μάκβεθ του Μτσενσκ».

► Μην ανθυπομειδιάσετε, κακντρεχείς άνθρωποι: Φοιτητικές εκλογές.

► Έτσι όπως στάθηκες μπροστά μου / και ο θεός Ηλιος θα τυφλωθεί.

► Προφανώς και δεν είναι αγία η Θάνατος. Ομως και ο Βγενόπουλος έχει να επιδείξει «έργο»: δολοφονία 3 ανθρώπων στη Μαργίβ. Αεινέτε!

► «Ενωμένη Αριστερά» στην Ισπανία. Ενα, σχετικά, σύντομο ανέκδοτο.

► Die Mutter - Regie Bert Brecht.

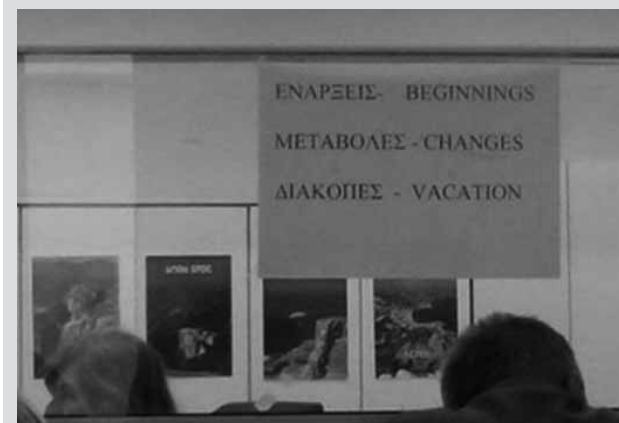
► Ζωή χωρίς κοινωνική ασφάλιση, χωρίς..., χωρίς... Γ' αυτό μας ανήκουν ΟΛΑ!

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Θα μπορούσε να εκληφθεί και ως έκρηξη αυτοκριτικής η διαφήμιση του ραδιοσταθμού του ΣΥΡΙΖΑ: Η αλήθεια καίει, γι' αυτό εμείς δεν την πιάνουμε στο στόμα μας. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για επίδειξη αμοραλισμού και πολιτικής αληθείας. Κάνουν σπονδή στην αλήθεια αυτοί που έχουν το ψέμα για καθημερινό ψωμοτύρι, κάνοντας τους μετρ της παραπιστικής προπαγάνδας να σκάνε από τη ζήλια τους.

◆ Τι ξεφτιλίκι κι αυτό! Σε κάποια εφορία στο κέντρο της Αθήνας υπάλληλος (τμήμα Μητρώου είναι προφανώς) αποφάσισε να γράψει τις εργασίες και στα αγγλικά, προφανώς για τους αλλοδαπούς φορολογούμενους. Το αποτέλεσμα είναι για γέλια και για κλάματα. Ιδιαίτερα το μπέρδεμα της διακοπής εργασιών με τις διακοπές αναψυχής! Δεν είναι κακό να μην ξέρει κανείς ξένες γλώσσες. Κακό είναι να παριστάνει ότι ξέρει. Κάπως έτσι δεν την πάτησε και ο Τσίπρας με τον Κλίντον;

◆ Το πανό είναι κρεμασμένο σε μια όψη του κτιρίου που στεγάζει το λύκειο Louis le Grand στο Παρίσι. Γράφει: «Σύγκλιση των αγώνων- Εργαζόμενοι - Μετανάστες χωρίς χαρτιά - Μαθητές - Φοιτητές - Ανεργοί». Οι μαθητές συγκεντρώνουν τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης για τους πρόσφυγες που ζουν κάτω από τη γέφυρα της στάσης Σταλινγκράντ του μετρό. Το κτίριο του λυκείου είναι γεμάτο από πανό γύρω-γύρω. Σταχυολογούμε μερικά από τα συνθήματά τους: «Σήμερα στο δρόμο για να μη ζούμε αύριο στο δρόμο» - «Ένας κόσμος για όλους ή για κανέναν» - «Λύκειο Λουί Λε Γκραν, ξεσηκώσου - Νέοι ναι, μαλάκες ίσως, αντιστεκόμενοι πάντα» - «Τα μεγάλα αφεντικά μας κατουράνε και τα μίντια μας λένε ότι βρέχει» - «Ο καπιταλισμός δεν θα καταρρεύσει από μόνος του. Ας τον βοηθήσουμε!» - «Ας σταματήσουμε να περνάμε τους μαλάκες για ανθρώπους». Νεανική αφέλεια, εφηβική αθυροστομία, αλλά και αναζήτηση πολιτικής έκφρασης. Φαινόμενα που τα συναντάς σε κάθε αντίστοιχη κινητοποίηση, είτε γίνεται στην Ελλάδα, είτε στη Γαλλία, είτε στην Ισπανία. Μόνον ο Τσίπρας έμεινε να προσπαθεί να μας πείσει πως ο... Ολαντρέου είναι ο πρωτομάχος ενάντια στη λιτότητα στην Ευρώπη.

«Το Eurogroup καλεί τους θεσμούς και τις ελληνικές αρχές να ολοκληρώσουν τις επόμενες μέρες την τεχνική εργασία σε επίπεδο συμφωνίας εμπειρογνομόνων για την πρώτη αξιολόγηση, συμπεριλαμβανόμενου του προληπτικού μηχανισμού. Σε αυτό το πλαίσιο, το Eurogroup ανυπομονεί να λάβει γρήγορα το προσχέδιο του **συμπληρωματικού Μνημονίου**, συμπεριλαμβανόμενης της πλήρους λίστας των προαπαιτούμενων μέτρων, όπως και της έκθεσης συμμόρφωσης για την πρώτη αξιολόγηση».

Δεν νομίζουμε να χωρούν

συμβουλίου». Αυτή η διαδικασία θα παρακαμφθεί με αυτό που θα θεσπίσει η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Θα παρακάμπτουν όλη αυτή τη γραφειοκρατική διαδικασία και κυρίως τη Βουλή, όπου κάποια μέτρα θα μπορούσαν να μπλοκαριστούν. Τώρα, η θέσπιση των μέτρων θα γίνεται με άλλη διαδικασία. Γίνεται λόγος για Προεδρικά Διατάγματα, τα οποία απλώς θα υφίστανται έλεγχο συνταγματικότητας από το ΣτΕ.

Παρουσιάζοντας τις αποφάσεις του Eurogroup της περασμένης Δευτέρας ο Ντμίτρι Μεντβίδιν μίλησε για

Μνημόνιο διαρκείας - Κινεζοποίηση «εις το διηνεκές»

δεύτερες αναγνώσεις αυτού του αποσπάσματος από την ανακοίνωση του έκτακτου Eurogroup της 9ης Μάη. Γίνεται ευθέως λόγος για συμπληρωματικό Μνημόνιο, που θα περιλαμβάνει και τα επόμενα προαπαιτούμενα και την έκθεση συμμόρφωσης της ελληνικής κυβέρνησης προς τις απαιτήσεις της πρώτης αξιολόγησης και το πλαίσιο του νέου μηχανισμού προληπτικής αυτόματης δημοσιονομικής παρέμβασης, που έχει ήδη πολιτογραφηθεί ως «κόφτης» στην πολιτικοδημοσιογραφική αργκό.

Το αν αυτό το συμπληρωματικό Μνημόνιο θα ονομαστεί τέταρτο ή 3Α, καμιά σημασία δεν έχει. Σημασία έχει πως στο τρίτο Μνημόνιο του περασμένου καλοκαιριού θα προστεθεί «κάτι ακόμα». Καθώς δε η συζήτηση για τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους μεταφέρεται στο 2018, όταν θα λήγει το τρίτο Μνημόνιο, μπορούμε από τώρα να μιλήσουμε για ένα ακόμα Μνημόνιο, αμέσως μόλις λήξει το τρέχον (για το ζήτημα του χρέους γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 11).

Μιλάμε, λοιπόν, για **Μνημόνιο διαρκείας**. Κι αυτό δε θα έπρεπε να εκπλήττει κανέναν. Όχι μόνο γιατί αυτή είναι η λογική των ιμπεριαλιστών δανειστών και της ελληνικής αστικής τάξης, αλλά και γιατί αυτό είχε αποτυπωθεί με σαφήνεια στο τρίτο Μνημόνιο: «Για την επιτυχία θα απαιτηθεί η συνεχής εφαρμογή των συμφωνημένων πολιτικών **επί πολλά έτη**». Πριν καν περάσει χρόνος από τότε που υπογράφηκε το τρίτο Μνημόνιο, η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ετοιμάζεται να υπογράψει το

πρώτο συμπληρωματικό Μνημόνιο (θα δούμε τι ακριβώς θα περιλαμβάνει, πέρα από τον περιβόητο «κόφτη»), ενώ μεταθέτοντας τη συζήτηση για το χρέος μετά το τέλος του τρέχοντος «προγράμματος», έβαλε τις βάσεις για το επόμενο Μνημόνιο. Δεν νομίζουμε να φαντάζεται κανείς πως το 2018, όταν θα συζητήσουν για την επιμήκυνση των λήξεων του χρέους, δε θα έχουμε την υπογραφή ενός ακόμα Μνημονίου (όποια κι αν θα είναι τότε η κυβέρνηση).

Το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου εξαπέλυσε μια εκκωφαντική προπαγανδιστική εκστρατεία, προσπαθώντας να κάνει το μαύρο άσπρο. Αποκρύπτοντας ντροπαλά το γεγονός ότι ακόμα και η νέα ρύθμιση για το χρέος αναβλήθηκε για το 2018, επικεντρώνεται σε μια προσπάθεια να παρουσιάσει τον «κόφτη» σαν κάτι το ασήμαντο, που μάλιστα δεν πρόκειται να εφαρμοστεί, αλλά θεσπίζεται για να ικανοποιηθεί η... ιδεοληπτική εμμονή του ΔΝΤ. «Κλείνει το πακέτο της αξιολόγησης, χωρίς τη νομοθέτηση επιπρόσθετων μέτρων, επιπρόσθετων από όσα είχαμε συμφωνήσει τον περασμένο Αύγουστο», είπε ο Τσίπρας στη φιάστα του υπουργικού συμβουλίου. Αν υποθέσουμε ότι το ΔΝΤ ζητούσε όντως ψήφιση προληπτικών μέτρων (που δεν μπορεί να σταθεί συνταγματικά) και δεν έπαιζε απλά το ρόλο του κακού μπάτσου, και με την επιφύλαξη των όσων θα προβλέπει τελικά το συμπληρωματικό Μνημόνιο και όσα θα νομοθετηθούν (με διαδικασίες εξπρές) τις επόμενες μέρες, πρέπει να σημειώσουμε ότι ο περιβόητος «κόφτης» είναι ο μηχανισμός

του Μνημονίου διαρκείας.

Δεν πρόκειται για κάτι που υπάρχει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, όπως υποστηρίζουν οι επαγγελματίες ψεύτες της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ. Αυτό που υπάρχει σε όλες τις χώρες της Ευρωζώνης έχει ήδη θεσπιστεί το 2014, με το νόμο 4270. Αυτός ο νόμος εισήγαγε στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 85 του 2011 της ΕΕ (πρόκειται για το πακέτο πέντε Κανονισμών και μιας Οδηγίας που έχει κωδικοποιηθεί ως six pack στο ευρω-νωσιακό λεξιλόγιο). Ιδρυσε το Δημοσιονομικό Συμβούλιο και θέσπισε το διορθωτικό μηχανισμό (άρθρο 38), που «ενεργοποιείται όταν παρατηρούνται σημαντικές αποκλίσεις από το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο ή από την πορεία προσαρμογής προς αυτόν». Η ενεργοποίηση του διορθωτικού μηχανισμού είναι δυνατή για τον υπουργό Οικονομικών. Αν όμως η χώρα βρίσκεται σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος και έχει δεχτεί σύσταση από το Συμβούλιο (όπως ισχύει για την Ελλάδα) «ο διορθωτικός μηχανισμός ενεργοποιείται αυτομάτως».

Αν, λοιπόν, επρόκειτο γι' αυτόν τον μηχανισμό, δε θα χρειαζόταν καμιά καινούργια θέσπιση. Αυτός ο μηχανισμός, όμως, είναι αρκούντως γραφειοκρατικός και δίνει περιθώρια ελιγμών στις χώρες μέλη. Όπως προβλέπει το άρθρο 39 του Ν. 4270/2014, «αν ενεργοποιηθεί ο διορθωτικός μηχανισμός, ο υπουργός Οικονομικών εντός δύο μηνών από την ενεργοποίησή του, καταρτίζει σχέδιο διορθωτικών ενεργειών, το οποίο υποβάλλει στη Βουλή προς ψήφιση, μετά από έγκριση του υπουργικού

ένα «στιβαρό πρόγραμμα μέτρων», προανατολισμένο σε μέτρα περικοπής δαπανών (εννοεί μισθούς-συντάξεις, για να συνεννοούμαστε). Όπως εξήγησε, πήραν την τελευταία πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης και την επέκτειναν, ώστε να εξασφαλίζεται ότι αυτά τα μέτρα δε θα είναι στη διακριτική ευχέρεια της ελληνικής κυβέρνησης, αλλά θα συμφωνούνται με την τρόικα και θα εφαρμόζονται άμεσα. Δηλαδή, η ελληνική κυβέρνηση δε θα έχει ούτε τη διακριτική ευχέρεια να επιλέξει ποιες δαπάνες θα κόψει. «Αυτό είναι μια προσθήκη, μια τροποποίηση στην ελληνική πρόταση», τόνισε με νόημα ο πρόεδρος του Eurogroup.

Περιττεύει να πούμε ότι ο προϋπολογισμός που θα ψηφίζει η ελληνική Βουλή καθίσταται εξ ορισμού ένα κωλόχαρτο. Αυτό βέβαια ισχύει και τώρα (οι επιθεωρήσεις από την τρόικα οδηγούσαν σε αναθεωρήσεις των βασικών μεγεθών του προϋπολογισμού), όμως πλέον η τρόικα θα μπορεί να αλλάζει με όλους τους τύπους τον προϋπολογισμό, χρησιμοποιώντας τον υπουργό των Οικονομικών ως υπάλληλο διεκπεραίωσης! Πρόκειται για ένα ακόμα κατόρθωμα της... εθνικά περήφανης συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων.

Περιττεύει επίσης να πούμε πως οι κύριες συντάξεις θα είναι οι πρώτες που θα μπουν στην προκορύστεια κλίνη του «κόφτη». Όπως μπορείτε να διαβάσετε αναλυτικά στις σελίδες 8-9 αυτού του φύλλου, ο λογαριασμός του ΕΦΚΑ «δε βγαίνει», οπότε οι «προσωπικές διαφορές» στις συντάξεις θα πετσοκοπούν ήδη από το 2017.

βαθύ κόκκινο

Καρικατούρες ογορτουνισμού

«Στην αστική κοινωνία ο ρόλος της Αριστεράς είναι ο ρόλος του κόμματος αντιπολίτευσης. Σε κόμμα εξουσίας επιτρέπεται να υψωθεί μόνο πάνω στα ερείπια του αστικού κράτους».

Ρόζα Λούξεμπουργκ

Αφού προβλήθηκε ως ηγερία του κοινωνικού ριζοσπαστισμού κάποια Ναόμι Κλάιν και ως νέος... Μαρξ κάποιος Σλαβόι Ζίζεκ, γιατί να μην προβληθεί ως... με-τα-Λένιν κάποιος Πολ Μείσον, αρχισυντάκτης του βρετανικού Channel 4; Αυτός, λοιπόν, μας συστήνει τη... στρατηγική του... μετακαπιταλισμού, με μπουρδολογία τέτοιου επιπέδου: «Αν η Αριστερά πάρει τον έλεγχο και διοικήσει το καπιταλιστικό κράτος πρέπει να κάνει δύο πράγματα: να σταθεροποιήσει τον καπιταλισμό και να τον κάνει πιο υποφερτό. Γι' αυτό μπορεί να ακολουθήσει κανονικές καπιταλιστικές μεθόδους»!

Δεν είναι τυχαίο που ο κύριος αυτός έχει το ελεύθερο να μπεινοβγαίνει στο Μαξίμου, απ' όπου άντλησε υλικό και για ένα ντοκιμαντέρ που έφτιαξε παλαιότερα, και για το βιβλίο του «Μετακαπιταλισμός, ένας οδηγός για το μέλλον μας», που εκδόθηκε στα ελληνικά και διαφημίζεται με τις γνωστές «γκρίζες» μεθόδους.

Ούτε είναι τυχαίο που όλα τα θεωρητικά και πολιτικά σκουπίδια της Εσπερίας απολαμβάνουν τα τελευταία χρόνια το σύντομο καλοκαίρι τους στην Ελλάδα. Εδώ, τα βάσανα του ελληνικού λαού αυξάνονται μαζί με τη θεωρητική και προγραμματική σύγχυση, οπότε μπορούν να επιβιώσουν από την Κλάιν και τον Μείσον μέχρι τον Ζίζεκ και τα υπολείμματα του πάλαι ποτέ ανθηρού «ευρωκομμουνισμού». Καθώς ο ελληνικός λαός παραδέρνει στα απανωτά κύματα των μνημονιακών επιθέσεων, ένα κομμάτι της διανόησής του αναζητά δεκανίκια σ' αυτά τα μηδενικά, τα οποία για λίγο αποκτούν αίγλη.

Θα έλεγε κανείς πως όλοι αυτοί οι απίθανοι τύποι που βρήκαν εδώ μια ωραία αγορά όχι τόσο για να πουλάνε τα πονήματά τους όσο για να αντλούν τάχαμου εμπειρίες γι' αυτά τα πονήματα, που τα πουλάνε μετά στη Δύση σαν εξωτικά μυθιστορήματα, είναι ένα είδος τιμωρίας της ελλαδικής εργατικής τάξης για την αδυναμία της να συγκροτηθεί πολιτικά σε επαναστατική προγραμματική βάση. Είναι η κυριαρχία του μικροαστισμού -ως έκφανσης της αστικής ιδεολογίας- στο κοινωνικό κίνημα.

Όλοι αυτοί οι νάνοι δεν έχουν καμιά σχέση με τις μεγάλες μορφές του ογορτουνισμού που έχουν εμφανιστεί στο παρελθόν. Ο Ζίζεκ δεν είναι Κάουτσκι κι ο Μείσον δεν είναι Προυντόν. Πρόκειται για ποταπές περιπτώσεις, ικανές στις δημόσιες σχέσεις, που κατάφεραν να «πιάσουν την καλή». Δηλαδή να βρουν θέμα που για ένα διάστημα μπορεί να «πουλήσει». Παρά την ποταπότητά τους, όμως, χάρη στην υποστήριξη από εκδοτικά, πανεπιστημιακά και μιντιακά συγκροτήματα, καταφέρνουν να προσφέρουν γερές δόσεις θεωρητικής και πολιτικής σύγχυσης, ιδιαίτερα σε περιοχές όπως η χώρα μας.

Τονίζουμε τα παραπάνω όχι μόνο γιατί υπάρχει μια υποτίμηση αυτών των θεωρητικών σκουπιδιών, αλλά και γιατί υπάρχει συχνά μια υπόκλιση στον ψευδοριζοσπαστισμό τους και μια πίεση για «συμμαχία» με αυτές τις απόψεις και τα πολιτικά ρεύματα που τις ενσωματώνουν στον πολιτικό τους λόγο. Δε θα υποστηρίξουμε ότι το φαινόμενο ΣΥΡΙΖΑ ανδρώθηκε χάρη σε τέτοιες συμπεριφορές, αναμφισβήτητα όμως η στόμωση του θεωρητικού μετώπου, η ανοχή στον μικροαστικό ψευδοριζοσπαστισμό και η τάση για πολιτική συμπόρευση μαζί του έπαιξαν το ρόλο τους στο να οδηγηθεί σε πολιτική ουράς έναντι του ΣΥΡΙΖΑ ένα αξιόλογο, πραγματικά ριζοσπαστικό κοινωνικό δυναμικό.

Όχι υποχωρήσεις και ανοχές, λοιπόν, αλλά ανελέητος πόλεμος στις μικροαστικές θεωρίες του ψευδοριζοσπαστισμού. Μόνο έτσι μπορεί να σταθεί ξανά στα πόδια της η επαναστατική θεωρία, με προγραμματικές επεξεργασίες επιστημονικού επιπέδου.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση